PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLII Nr. 9268 | Miercuri 13 septembrie 1972 | 8 PAGINI — 40 BANI

În Editura politică a apărut:

NICOLAE CEAUȘESCU

„Cuvîntare la consfătuirea de lucru care a avut loc la C.C. al P.C.R.”

8 septembrie 1972

ÎN ZIARUL DE AZI:

- Informații din activitatea organizațiilor de partid
- Munții patriei — o inestimabilă avuție turistică, spre o mai largă valorificare!
- Carnet cinematografic

1947 1972 — 30 Decembrie

În confruntare ANGAJAMENTELE - FAPTELE din marea întrecere socialistă

Atît în cadrul conferințelor extraordinare ale organizațiilor județene de partid, cît și la Conferința Națională a P.C.R., numeroși participanți la dezbateri au exprimat hotărîrea colectivelor de muncă pe care le reprezentau de a realiza, peste prevederile planului, importante cantități de produse de care economia națională are realmente nevoie, de a obține, pe baza creșterii productivității muncii și reducerii cheltuielilor de producție, beneficii suplimentare, de a analiza în continuare toate posibilitățile și de a stabili măsurile corespunzătoare pentru înfăptuirea cincinalului înainte de termen.

Cum vă îndepliniți angajamentele asumate în întrecere?

Ce măsuri tehnice și organizatorice luați, în continuare, în vederea realizării și depășirii lor?

Ce sprijin solicitați din partea partenerilor de întrecere, pentru a vă putea onora cuvîntul dat?

Iată întrebările pe care le adresăm muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor, cadrelor de conducere, organizațiilor de partid din toate unitățile economice — cu intenția de a realiza un amplu schimb de experiență și de a ajuta, acolo unde este nevoie, la îndreptarea neajunsurilor.

Deci, față în față, angajamentele și faptele.

Aveți cuvîntul!

Astăzi, răspunde la ancheta noastră tovarășul **Costache TROTUȘ**, director general al Centralei industriale Hunedoara.

ȘI-AU PROPUS...

În acest an, avînd create condițiile necesare, sîntem angajați în depășirea substanțială a sarcinilor de plan stabilite. Vom livra peste prevederi produse în valoare de 100 milioane lei obținute, în exclusivitate, prin creșterea productivității muncii, beneficii suplimentare de 60 milioane lei, iar, din producția peste plan, o parte care reprezintă mai mult de 7,5 milioane lei valută va reveni exportului.

...Din calcule rezultă că, numai în sectorul de laminoare de la Hunedoara, reducerea cu 10 la sută a opririlor accidentale aduce un spor de 20 mii tone laminate.

...Utilizarea unor prafuri exoterme, realizate pe baza unei cercetări proprii, ne va permite, în următorii ani, să reducem consumurile cu cel puțin 10—15 la sută.

(Din angajamentul rostit în fața Conferinței Naționale a partidului)

...ȘI AU REALIZAT

— În 8 luni din acest an, producția-marfă realizată peste prevederi se ridică la circa 72 milioane lei. Acest spor de producție se concretizează, între altele, în următoarele cantități date suplimentar: 2 615 tone cocs (față de 1 700 tone angajament anual), 15 800 tone fontă (18 000 tone angajament anual), 20 759 tone oțel (25 000 tone angajament anual) și 13 082 tone laminate finite (față de 12 000 tone angajament anual). În ce privește realizarea angajamentului la export, pînă acum, avansul cîștigat în înfăptuirea lui este de o lună.

(Din bilanțul Centralei industriale Hunedoara pe primele 8 luni ale anului)

— În cuvîntul dv. la Conferința Națională a P.C.R. subliniați faptul că, în siderurgie, preocuparea majoră pentru ridicarea permanentă a indicilor de utilizare la agregatele și utilajele în funcțiune, peste prevederile din proiecte, reprezintă o cale importantă de acțiune în vederea îndeplinirii cincinalului înainte de termen. Cum se manifestă această preocupare în cadrul C. S. Hunedoara?

— Prin eforturi stăruitoare — ne-a răspuns tovarășul Costache Trotuș — indicii de utilizare intensivi, la principalele agregate siderurgice, au depășit substanțial nivelurile prevăzute în proiecte. La liniile de laminare, indicii de utilizare intensivi planificați au crescut cu 5 pînă la 11 la sută. În luna august, de pildă, avînd la bază rezultatele activității din anul trecut, din semestrul I a.c., am corectat indicii planificați la productivitate la 60 tipodimensiuni de laminate, ceea ce asigură realizarea certă a unui spor anual de producție de 20 000 tone laminate.

— Care este, acum, situația la laminoare, unde — după cum arătați în cadrul conferinței — există mari rezerve de creștere a producției prin reducerea opririlor accidentale?

— La conferință, eu m-am referit nu numai la opririle accidentale, ci, în general, la opririle agregatelor care generează pierderi de producție. În urma măsurilor luate de noi privind scurtarea duratei execuției reparațiilor — păstrînd însă nivelul calitativ al acestora — printr-o organizare mai bună, s-a asigurat creșterea timpului efectiv de funcționare a liniilor de laminare, în 8 luni ale acestui an, cu 82 de ore, perioadă în care s-au produs suplimentar peste plan 4 700 tone laminate. Sînt însă unele probleme complicate, a căror soluționare nu depinde numai de noi, ci și de alți factori din afara combinatului. Arătam la Conferința Națională că peste 50 la sută din aceste opriri se datoresc metodologiei de planificare. Pînă în prezent, nici Ministerul Industriei Metalurgice și nici Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe nu au întreprins măsuri concrete în acest sens.

— Ce se poate întreprinde în vederea perfecționării metodologiei de planificare în siderurgie?

— Să se comaseze cantitățile de laminate mici într-o singură campanie de laminare, eventual la începutul anului, iar bazele de aprovizionare să preia aceste cantități de metal; să se asigure specializarea mai strictă a laminoarelor, tot în sensul reducerii numărului schimbărilor de sortimente (fără afectarea cerințelor beneficiarilor). S-ar putea invoca — drept o piedică în calea aplicării acestor măsuri — insuficiența fondului de metal, ceea ce este inexact, deoarece cantități enorme de metal se află imobilizate în stocuri. De ce să nu

Convorbire consemnată de **Sabin IONESCU**, corespondentul „Scînteii”

(Continuare în pag. a III-a)

Se elaborează o nouă șarjă la Hunedoara

Foto: S. Cristian

Vizita președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, în R.S.F. Iugoslavia

BELGRAD 12. — Trimisul special Agerpres, S. Morcovescu, transmite: Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, împreună cu tovarășa Elena Maurer, a sosit, marți, la Belgrad, într-o vizită prietenească, la invitația președintelui Consiliului Executiv Federal al R.S.F. Iugoslavia, Gemal Biedici.

La aeroportul Surcin din Belgrad, împodobit cu drapelele de stat ale celor două țări, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a fost întîmpinat și salutat de președintele guvernului iugoslav, Gemal Biedici, împreună cu soția. Pe aeroport se aflau, de asemenea, Milenko Bolanici, președintele Consiliului Executiv al R.S. Serbia, Dușan Gligorievici, membru al Consiliului Executiv Federal, președintele părții iugoslave în Comisia mixtă iugoslavo-română de colaborare economică, Milan Venișnik, adjunct al secretarului federal pentru afaceri externe, Iso Njegovan, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la București, și alte persoane oficiale. Erau prezenți membri ai ambasadei române și ai agenției economice.

Pe aeroport era aliniată o companie de onoare. După prezentarea personalităților venite în întîmpinare, au fost intonate imnurile de stat ale celor două țări.

La sosire, pe aeroportul Surcin din Belgrad

Plecarea din București

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, împreună cu tovarășa Elena Maurer, a plecat, marți dimineața, la Belgrad, pentru a face o vizită prietenească în Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, la invitația președintelui Consiliului Executiv Federal al R.S.F. Iugoslavia, Gemal Biedici.

În vizita sa în R.S.F. Iugoslavia, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România este însoțit de tovarășii Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții române în Comisia mixtă româno-iugoslavă de colaborare economică, Ioan Ursu, președintele Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, Vasile Șandru, ambasadorul României în R.S.F. Iugoslavia, de consilieri și experți.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, președintele Consiliului de Miniștri a fost salutat de tovarășii Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, cu soțiile, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Janos Fazekas, Petre Lupu, Petre Blajovici, Mihai Gere, Vasile Patilineț, Ion Stănescu, Mihai Marinescu, de miniștri și alte persoane oficiale.

Erau de față Bozidar Bukumirić, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.S.F. Iugoslavia în Republica Socialistă România, cu soția, și membri ai ambasadei.

★

Într-o declarație făcută corespondentului la București al agenției Taniug, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a spus:

„Cum apreciez relațiile dintre Iugoslavia și România? Foarte bune.

Aș putea spune că vizita pe care o fac astăzi în Iugoslavia — tocmai datorită dezvoltării deosebit de favorabile a relațiilor dintre noi, a prieteniei care leagă popoarele noastre — are un caracter de lucru, obiectivul ei principal fiind căutarea căilor, obiectivelor pe care trebuie să le realizăm în comun, pentru a da acestei prietenii o bază cît mai solidă. Acesta este interesul popoarelor Iugoslaviei și acesta este interesul poporului român.

Dezvoltarea acestei prietenii, în cadrul respectului mutual pe care îl promovează, este, după părerea mea, un exemplu de relații între state.

Iată cum apreciez vizita, iată și obiectivele ei. Ce aștept de la ea? Să mergem mai departe pe acest drum”.

(Agerpres)

ÎN PAGINA A VII-A

- Începerea convorbirilor oficiale
- Dineu în onoarea președintelui Consiliului de Miniștri al României

Relațiile de prietenie și bună vecinătate dintre România și Iugoslavia cunosc o continuă dezvoltare

Nenumărate fapte atestă trăinicia raporturilor frățești româno-iugoslave, evoluția lor rodnică, mereu ascendentă. O mărturie elocventă în acest sens o constituie și vizita prietenească întreprinsă în aceste zile în țara socialistă vecină de președintele Consiliului de Miniștri al României, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, la invitația președintelui Consiliului Executiv Federal al R.S.F. Iugoslavia, Gemal Biedici.

Urmărită cu viu interes de opinia publică din cele două țări, această vizită a șefului guvernului român — a doua după cea făcută în Iugoslavia în ianuarie 1970 — se înscrie într-un lung șir de contacte și întîlniri între conducătorii de partid și de stat din țările noastre. Este o practică devenită tradițională, care și-a confirmat și își confirmă din plin utilitatea, caracterul fructuos pentru adîncirea și amplificarea continuă a relațiilor reciproce în spiritul stimei, considerației și înțelegerii reciproce.

Așa cum e cunoscut, în ultimii ani, între tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al României, și tovarășul Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslavia, președintele U.C.I., au avut loc zece întîlniri. Dînd expresie bunelor relații dintre țările, partidele și popoarele noastre, aceste întîlniri au oferit de fiecare dată prilejul de a examina stadiul de dezvoltare a legăturilor bilaterale, de a găsi noi căi pentru adîncirea și extinderea lor pe cele mai diverse planuri, de a face ca prietenia româno-iugoslavă să se ridice pe noi trepte, să devină mereu mai trainică, de nezdruncinat. Ultima dintre aceste întîlniri, consemnată cu litere de aur în cronica relațiilor reciproce, a fost marcată, după cum se știe, de inaugurarea grandioasei realizări a geniului creator al popoarelor român și iugoslav, constructoare ale socialismului — Sistemul hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, exemplu deosebit de grăitor al rodniciei colaborării tovărășești dintre cele două țări ale noastre. Comunicatul comun dat publicității în urma convorbirilor purtate cu ocazia acestei întîlniri de conducătorii de partid și de stat ai celor două țări constituie un adevărat program al dezvoltării mai departe a legăturilor de prietenie, solidaritate și cooperare româno-iugoslave — program care se traduce cu succes în viață.

Avînd adînci rădăcini în trecut, făurită în lupta comună dusă de popoarele noastre pentru eliberare națională și socială, prietenia româno-iugoslavă s-a ridicat pe un nou plan în anii socialismului, cunoscînd o continuă dezvoltare în vastul proces de edificare a vieții noi, în care sînt angajate țările noastre. Cu viu interes și sentimente de sinceră satisfacție urmăresc oamenii muncii din România eforturile constructive desfășurate de popoarele Iugoslaviei sub conducerea U.C.I., remarcabilele lor realizări în construcția socialistă, în consolidarea și dezvoltarea noii orînduiri. Știm că de aceleași sentimente sînt animați și oamenii muncii din Iugoslavia față de munca poporului nostru, de succesele repurtate sub conducerea P.C.R.

Caracterul dinamic al dezvoltării economiei și culturii în țările noastre a creat mereu noi posibilități pen-

B. STOIAN

(Continuare în pag. a VII-a)

În întuneric și la lumină...

Facil, facil, dar eu am rîs la acest film numit „Creierul”. Și nu numai eu, ci întreaga asistență. Dar, pînă la urmă, am plecat de la reprezentație amărît și îngîndurat.

...Era la secvența în care Anatole (șoferul de taxi interpretat de Bourvil) o smulsese din ghearele rudelor mafiote pe Sofia (Silvia Monti) și o depunea la poarta Creierului. Închizînd portiera, frumoasa Sofia a întins șoferului costul cursei. Gest firesc. Gagul consta în faptul că Anatole-Bourvil, șofer de taxi, a refuzat cu hotărîre taxa.

Scena, de un comic subtil, a fost și plină de suspense pentru o spectatoare din spatele meu. Cînd cvasi-

PICĂTURA DE CERNEALĂ

delincventul a respins definitiv banii, dumneaei, din sală, n-a mai putut rezista și a strigat: „Ia-i, mă, nu fi prost!”. Dar cvasidelincventul, pe cele de a prăda miliarde, a respins oferta pasagerei, ignorînd, bineînțeles, și vocea din întunericul sălii de cinema.

A doua zi făceam o călătorie cu trenul spre inima Dobrogei. O faptă comentată de colegii de compartiment m-a făcut să-mi prelungesc itinerarul cu vreo 80 de km.

S-a întîmplat într-un salon de coafură din Mangalia sau cum i se zice, ca să sune mai comercial, unitatea nr. 55 a cooperativei „Deservirea”. O clientă, dornică să-și etaleze cît mai repede cîrlionții, a părăsit în grabă unitatea. Atît de grăbită, încît nici nu și-a mai amintit că avusese cu dumneaei o poșetă. Iar în poșetă niște bani. Nu un leu-doi, ci două mii nouă sute.

Spre sfîrșitul schimbului, coafeza Libabie Halic a descoperit geanta, a văzut banii și a făcut tot ce a putut ca să afle cui aparțin valorile pierdute și să anunțe păgubașa.

Pînă aici, corectitudinea manifestată e aproape comună. Ar mai fi de spus doar că păgubașa fusese atît de lipsită de speranța de a găsi poșeta la coafor, încît a insistat să o recompenseze pe Libabie Halic. Însă Libabie a refuzat.

Nici aceasta n-ar fi încă total neobișnuit. Banii sînt repede cheltuiți, pe cînd un gest demn constituie un capital de o viață. Dar mai este ceva. Libabie o servise pe clientă și nu primise nici bacșiș.

Toate aceste trei împrejurări pot constitui o antiteză.

Sergiu ANDON

PAGINA A V-A

Omul față în față cu el însuși...

PAGINA A VI-A

CARTEA

Proiectanții n-au nici o vină, constructorii n-au nici o vină, dar fațada blocului va fi demolată

- Defecțiuni de construcție cu girul proiectanților
- Fațade noi prin care se infiltrează apa
- Milioane de lei se transformă în... praf

Titan, Berceni, Drumul Taberei — sînt doar cîteva din cartierele bucureștene ridicate din temelii în ultimii ani. Ritmul impresionant al construcțiilor de locuințe — de la 8 000 în primele cincinaluri, la 120 000 în cel actual — a condus la apariția acestor cvartale de proporțiile unor mari orașe.

Deși succesele noastre în domeniul construcției de locuințe nu mai miră astăzi pe nimeni, s-ar putea scrie încă pagini întregi despre noutățile „de ultimă oră” din acest sector. De data aceasta însă nu intenționăm să ne referim la asemenea aspecte. Rostul rîndurilor de față este să aducem în discuție unele anomalii — după cum vom vedea foarte costisitoare și în flagrantă contradicție cu preocupările generale — care grevează încă desfășurarea unei activități eficiente, de calitate superioară în construcția de locuințe.

...Sîntem în Berceni, unul din cele mai noi cartiere ale Capitalei. În urma mai multor sesizări, am făcut, recent, o incursiune pe aleile abia părăsite de roțile autocamioanelor întreprinderilor de construcții. De o parte și de alta blocuri noi, a căror vîrstă nu depășește 4—5 ani. Pe fațadele lor au apărut însă din nou schelele, constructorii. Se lucrează intens. Sub loviturile ciocanelor și dălților, fațada de cărămidă — abia de cîțiva ani finisată! — se prăbușește în vălătuci de praf. Pîndim o clipă de liniște și oprim pe unul din participanții la demolarea fațadelor.

— De ce spargeți cărămida?

— Nu izolează, permite trecerea apei și se îmbibă pereții.

Mărturisim că răspunsul ne-a descumpănit puțin: este posibil ca prin pereții unui bloc nou să se infiltreze apa?

— Da, ne răspunde categoric ing. Vasile Corbu, directorul I.C.R.A.L.-Berceni — „proprietarul” blocurilor din acest cartier. În mod normal, plăcuțele ceramice (în speță „Bratca”) au un rol estetic, ornamental și nicidecum izolator. Aceasta ar presupune efectuarea mai întîi a tuturor operațiunilor de tencuire și protecție și abia apoi aplicarea plăcilor ceramice pe pereți. În cazul nostru, atît proiectantul, cît și constructorul au „scăpat” din vedere această necesitate. Rezultatul? În Capitală sînt zeci de blocuri destul de noi a căror fațadă trebuie înlocuită: o operațiune foarte costisitoare care ne imobilizează oameni și ne consumă fonduri.

Am avut curiozitatea să cunoaștem cît costă transformarea... în pulbere a fațadelor. Pentru blocul A 10 (cel din fotografia din pag. a IV-a) I.C.R.A.L. cheltuie, din fondurile statului, circa 93 000 de lei, iar pentru R. 10 încă 112 000 lei. Anul acesta este planificată repararea fața-

George POPESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

FAPTUL DIVERS

S-auzim de bine și la nunta de aur

La oficiul stării civile din Ploiești, în ziua de 7 septembrie, s-a oficiat cea de-a 1 000-a căsătorie a anului. Deci, 2 000 de fericiți, cărora le dorim s-ajungă la nunta de aur la fel de fericiți. Mirii care au rotunjit această cifră se numesc Nicolae Dumitru și Ioana Anton, ambii ceferiști în stația Ploiești-sud. În aceeași zi, oficiul a trecut în registrele sale și pe cel de-al 100-lea cetățean al Ploieștiului născut în septembrie. El se numește Nicolae Mihalache și este fiul unei familii de muncitori petrochimiști. De la începutul anului și pînă în prezent, la Ploiești s-au născut 4 200 de copii.

Amarantusul e... amar

Intr-una din zile, Dumitru M. Dumitru, îngrijitor la Intreprinderea agricolă de stat Găești (Dîmbovița) s-a gîndit să dea animalelor pe care le supraveghea, pe lingă rația lor zilnică de porumb-siloz, și o cantitate oarecare de cositură. La puțin timp după aceasta însă, spre surprinderea sa și a inginerului Daniel Ciucă, animalele se zbăteau intre viață și moarte: 35 de juninci între 12 și 18 luni au fost sacrificate. Analizele efectuate arătau că ele se intoxicaseră cu sămînță de amarantus — o buruiană cunoscută sub numele de știr, care aduce pagube culturilor printre care crește. De astă dată, paguba se ridică la peste 100 000 lei. Acum, cei ce n-au plivit-o, măcar din furajele date animalelor, îi vor simți gustul pe propria lor pungă.

Unde duce beția

Ieftimie Bocăneț, Milică Chiriță, Damian Jugănaru și Gheorghe Samoilă — toți patru din Galați — s-au adunat intr-o seară acasă la ultimul dintre ei și s-au pornit pe un chef de zile mari. Spre miezul nopții, cînd toți pierduseră de mult șirul paharelor pline, I.B. a propus comesenilor săi să facă o baie în bazinul de înot de la palatul sporturilor din localitate. Și, de la vorbă, au trecut la faptă: Partida de înot avea să se încheie însă în mod tragic. Pentru că, o dată intrat în bazin, I. B. n-a mai putut ieși.

E mai bine fără armă!

Constantin Floriceanu, din comuna Spineni, județul Olt, se îndeletnicea între altele și cu vînatul. Intr-una din serile trecute, voia să vîneze o rață sălbatică. Și-a luat pușca și, însoțit de paznicul Florea Marinescu, a plecat să-și încerce norocul. La un moment dat, s-a trezit foarte aproape de un stol de păsări. A dus arma la ochi, a tras, dar alicele, în loc să se îndrepte spre ele, s-au abătut, din greșeală, asupra... paznicului care-l însoțea! Acum, Florea Marinescu se află în afara oricărui pericol, dar cele întîmplate sperăm că l-au convins pe vînător că-i stă mult mai bine fără... armă!

Din ofsaid, pe „tușă"

Responsabil la magazinul de articole de sport din Aiud, Ioan Mițcă a fost surprins intr-un ofsaid... penal. Singur sau în complicitate cu Nicolae Ciortea, de asemenea, gestionar, și mai apoi cu alți salariați, el a întocmit numeroase acte false de vînzare-cumpărare, delapidînd 299 271 lei. Descoperită de organele de resort, întreaga afacere a ajuns în fața instanței de judecată. În urma judecării procesului de către Tribunalul județean Alba, fapta a fost „omologată" ca atare: 23 de ani închisoare pentru Ioan Mițcă, 20 pentru Nicolae Ciortea, iar pentru ceilalți inculpați pedepse privative de libertate între 2 și 15 ani.

Sighișoara — stațiune balneară?

În orașul Sighișoara, aproape de capătul Străzii Clujului, situată în imediata apropiere a Dealului Gării, se află un izvor. Numeroși localnici folosesc apa lui pentru tratarea unor afecțiuni interne. Din cîte se pare, apa aceasta își păstrează, timp destul de îndelungat, proprietățile curative, putînd fi deci îmbuteliată. O perspectivă pentru ca Sighișoara, oraș turistic de prim rang, să devină și stațiune balneară? Deocamdată, răspunsul depinde de ce vor spune analizele pe care le vor efectua organele de specialitate.

Rubrică redactată de: **Dumitru TÎRCOB**, **Gheorghe DAVID** și corespondenții „Scînteii"

INFORMAȚII din activitatea organizațiilor de partid

„Cu microfonul și aparatul de fotografiat prin fabrică", iată una din cele mai eficiente rubrici ale gazetei de perete „Inainte" a comitetului de partid de la Intreprinderea „Flamura roșie"-Sibiu. Articolele și interviurile pe care le cuprinde — și care abordează probleme privind valorificarea rezervelor interne ale intreprinderii, economisirea materiilor prime și a materialelor, folosirea timpului de lucru, utilizarea rațională a mașinilor — sînt difuzate apoi și la stația de radioamplificare. Microfonul, aparatul de fotografiat sînt utilizate și în activitatea brigăzii inițiate de comisia de propagandă a comitetului de partid care popularizează „în direct" experiența fruntașilor în întrecere și contribuie la înlăturarea unor lipsuri. Eficiența practică a acestei acțiuni a determinat Comitetul municipal de partid Sibiu să organizeze o discuție la „masa rotundă", la care au participat reprezentanți ai comitetelor de partid din mai multe întreprinderi sibiene. Acum, brigăzi „Cu microfonul și aparatul de fotografiat prin fabrică" pot fi întîlnite și la uzina mecanică, la uzinele „Independența", „Balanța" și altele.

Nicolae BRUJAN
corespondentul „Scînteii"

„Fiecare comunist — educatorul unui tînăr" se numește acțiunea inițiată de comitetul de partid de la Intreprinderea metalurgică Aiud, destinată formării etico-profesionale a celor peste 350 de absolvenți ai școlii profesionale, cît și a altor tineri angajați recent în fabrică. Membrii celor cinci organizații de partid îi ajută pe tineri să învingă dificultățile la lucru, inițiază acțiuni destinate cultivării respectului față de muncă și avutul obștesc, în vederea sporirii contribuției lor la îndeplinirea cincinalului în patru ani și jumătate. Efectele n-au întîrziat să se arate: mulți tineri lucrează cu succes pe mașinile noi, moderne, ce le-au fost încredințate, aportul lor, la realizările obținute sporind de la o zi la alta.

Ion FILIMON
frezor, secretarul comitetului de partid de la secția mecanică a Intreprinderii metalurgice Aiud

Promovarea femeilor, asigurarea participării lor la întreaga viață economică și socială, la conducerea treburilor obștești constituie o preocupare permanentă a Comitetului de partid din comuna Plosca, județul Teleorman. Concret: din cele 39 de cadre cu funcții de răspundere în C.A.P., 22 sînt femei; de la începutul anului 1971 și pînă acum, 43 de femei au fost promovate în funcții de conducere din diferite sectoare. În vederea ridicării nivelului lor politic și profesional, comitetul comunal de partid a luat măsuri pentru atragerea unui mare număr de femei la învățămîntul de partid, la învățămîntul agricol de masă, le-a îndrumat să-și completeze studiile în învățămîntul de stat.

Ion FLOREA
secretar al comitetului de partid din comuna Plosca, județul Teleorman

„Cabinetele de științe sociale" — iată titlul unui buletin elaborat de un colectiv de profesori, economiști și activiști ai Cabinetului județean de partid Mureș, cu menirea de a constitui un ajutor practic pentru cadrele didactice care predau științele sociale. Primul număr cuprinde, ilustrate cu scheme și grafice, probleme ale economiei politice presocialiste și socialiste, ale construcției de partid și de stat în țara noastră, date despre dezvoltarea economico-socială a țării și, în cadrul acesteia, a județului Mureș.

Lorand DEAKI
corespondentul „Scînteii"

O eficientă acțiune gospodărească a comuniștilor din organizația de bază mecanic-șef de la uzina „Nicolina"-Iași (secretar ing. Tiberiu Crihan). Intr-o recentă adunare de partid aceștia au solicitat să li se încredințeze sarcina reamenajării unui local destinat măririi creșei și grădiniței de copii. În fiecare zi, după orele de producție, echipa de instalatori a maistrului principal Petrică Răducanu, cea de zidari condusă de Mircea Petrovici, tîmplarii din echipa comunistului Gheorghe Gherini și alți lucrători efectuează aici, voluntar, zugrăvelile, lucrările de lemnărie și instalații, construiesc chiar și unele piese de mobilier. Datorită acestui sprijin, creșa și grădinița uzinei se măresc cu 50 de locuri, fără vreo investiție specială.

Constantin PETROVICI
tehnician la uzina mecanică „Nicolina"-Iași

„Județul Brașov în cincinalul 1971–1975", fotopliant, continuarea serialului de broșuri sub genericul „6 întrebări, 6 răspunsuri", privind căi și mijloace de perfecționare a activității agitatorilor, documentare succintă vizînd extinderea experienței pozitive în munca organizațiilor de partid îndreptată spre valorificarea cît mai eficientă a metalului, dezvoltarea zootehniei etc. sînt cîteva repere din bogata agendă editorială a secției de propagandă și agitație a Comitetului județean de partid Brașov. Apărute în tiraj de masă și difuzate în organizațiile de partid, aceste broșuri și pliante se dovedesc a fi instrumente de reală utilitate în ridicarea la un nivel tot mai înalt a muncii de partid în județ.

N. PROSAN
activist al Comitetului județean de partid Brașov

MUNȚII PATRIEI — o inestimabilă avuție turistică, spre o mai largă valorificare!

AZI, DESPRE ZONA PĂLTINIȘ

— Consider bine venită inițiativa „Scînteii" de a pune în discuție modul cum este valorificată una din principalele avuții turistice ale țării noastre: munții. Eu cred — continuă tovarășul Nicolae Hurubean, vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Sibiu — că dezvoltarea turismului montan este solicitată în ora actuală, mai mult ca oricînd, de doi factori: 1) România are, în ansamblu, zone turistice montane de o frumusețe rară, care pot concura de la egal la egal cu cele mai bune stațiuni din Europa; 2) în ultimii ani se constată — și explicația nu e greu de dat în condițiile în care nevoia omului de a merge în natură a devenit o necesitate — o opțiune în masă pentru excursia de sfîrșit de săptămînă sau vacanța la munte.

— Cum se acționează, pe plan local, pentru valorificarea frumuseților montane?

— Noi dispunem în județul Sibiu de una din cele mai frumoase zone — Păltiniș. Puțini știu că Păltinișul are cea mai mare altitudine dintre stațiunile montane ale țării noastre (1 450 m), că este situat într-o zonă în exclusivitate de conifere și că asigură permanent un microclimat favorabil odihnei și sporturilor, atît iarna cît și vara. Pe plan local, noi am stabilit o serie de măsuri pentru pregătirea acestei zone spre a face față cerințelor turismului intern și extern.

Intr-adevăr, sînt de remarcat eforturile organelor locale îndreptate spre dezvoltarea și valorificarea zonei Păltiniș. Numai pentru construirea drumului spre stațiune — lung de 32 km — consiliul popular județean a investit din bugetul său circa 27 milioane lei. Pînă la sfîrșitul anului el va fi gata, astfel încît Păltinișul se va apropia de Sibiu la numai... 30—40 de minute.

Ce s-a putut face pe plan local s-a făcut: s-a început sistematizarea centrului stațiunii, s-au efectuat lucrări de modernizare a capacităților de cazare, care însumează azi, în total, peste 800 de locuri. În prezent, stațiunea se află în situația — determinată mai ales de construirea drumului, care facilitează accesul pînă aici tuturor categoriilor de turiști — de a nu face față solicitărilor. Pentru ca, o dată cu terminarea drumului, să nu se creeze un decalaj prea mare între posibilitățile stațiunii de a primi oaspeții și actuala ei capacitate de cazare, consiliul popular județean a întocmit un proiect de sistematizare a stațiunii și un studiu de eficiență economică.

Etapa următoare care trebuie străbătută este finalizarea lor. Firește, cerințe pentru dezvoltarea stațiunilor montane sînt multe. Esențial este ca, în stabilirea priorităților, organismele de specialitate ale Ministerului Turismului să aibă în vedere o cît mai rațională îmbinare a posibilităților existente cu cerințele valorificării cît mai eficiente a centrelor de prim interes. Dacă luăm în discuție, sub acest aspect, Păltinișul, există numeroase argumente care pledează în favoarea dezvoltării sale. Să analizăm cîteva.

Sibiul este un puternic centru turistic de tranzit — situat în inima țării, la jumătatea distanței între punctele vestice de frontieră și Capitală. El este vizitat anual de 150 000—200 000 de turiști care, chiar în tranzit fiind, simt firește nevoia să-și înscrie în program și un sejur montan. Numai în actualul sezon, Oficiul județean de turism Sibiu a fost pus în situația de a nu putea da curs la circa 10 000 de cereri pentru Păltiniș (peste 4 000 numai din rîndul turiștilor străini).

Un ultim argument — firește nu ultim ca importanță — este legat de cadrul natural cu totul deosebit pe care-l oferă această zonă situată la interferența vegetației de foioase cu cea de conifere. Stațiunea Păltiniș oferă, de asemenea, cel mai agreabil micro-climat alpin, cu efecte curative deosebit de eficiente pentru odihnă și tratarea nevrozelor. Dacă mai adăugăm și faptul că zona poate avea un profil turistic complex — odihnă, drumeție, sport, turism automobilistic, vînătoare — ajungem la concluzia că Păltinișul merită să ocupe un loc mai de frunte în turismul nostru montan.

Intrucît în prezent, pe baza indicațiilor conducerii de partid, se elaborează un program complex de valorificare a potențialului turistic montan, e de așteptat ca el să fie sincronizat cît mai bine și cu eforturile ce se fac pe plan local, pentru a se asigura, astfel o bună eficiență atît pe ansamblu, cît și în fiecare unitate în parte.

Constantin PRIESCU

Păltiniș — o stațiune a liniștii, cu vile și cabane „ascunse" printre conifere

13 Septembrie, ziua pompierilor

Adunare festivă

La casa de cultură a Ministerului de Interne a avut loc, marți după-amiază, o adunare festivă organizată cu prilejul sărbătoririi zilei de 13 Septembrie — ziua pompierilor din Republica Socialistă România.

La festivitate au participat general locotenent Alexandru Dănescu și general maior Ionel Gal, adjuncți ai ministrului de interne, membri ai conducerii Comandamentului pompierilor, generali și ofițeri, activiști de partid și de stat, conducători ai unor întreprinderi bucureștene.

Despre semnificația acestei sărbători, despre glorioasele fapte de arme săvîrșite de pompieri în luptele pentru idealurile de libertate națională și socială, ca și despre contribuția acestora la apărarea avuției naționale împotriva incendiilor și altor calamități, a vorbit general locotenent Pamfil Tatu.

În încheierea adunării, participanții au adoptat textul unei telegrame adresate Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se exprimă hotărîrea pompierilor de a sluji cu profund devotament interesele poporului, patria socialistă, de a-și perfecționa mereu activitatea, în scopul îndeplinirii cu abnegație și hotărîre a misiunilor încredințate.

(Agerpres)

LA TIMIȘOARA

Noutăți în... vechile vaduri comerciale

TIMIȘOARA (corespondentul „Scînteii" Cezar Ioana). Concomitent cu construirea de noi unități comerciale și modernizarea celor existente, în municipiile Timișoara și Lugoj au fost repuse în circuitul desfacerii mărfurilor o seamă de vechi vaduri comerciale cărora cu timpul li s-a dat altă destinație. Pe această cale, o dată cu sporirea suprafeței comerciale utile, s-a asigurat și o repartizare mai echilibrată pe teritoriu a diferitelor tipuri de magazine. La Timișoara, bunăoară, au fost deschise, în ultima vreme, un magazin de tip drug-store, un magazin Consignația, cîte o unitate de pîine și de carne, un restaurant-pensiune, o braserie și o rotiserie, un magazin alimentar etc., toate în spații ocupate de diverse instituții sau folosite ca depozite.

Cei pentru care focul nu e o metaforă

Pe coiful de aur al acestei arme, angajată să salveze vieți și bunuri omenești, strălucește stema jertfei lor supreme, în cunoscuta luptă de pe Dealul Spirii.

Tradiția lor e veche și adînc săpată în conștiința țării; roatele de pompieri au apărut în societatea românească pe vremea cînd pîrjolul era un fapt cotidian, în orașele construite mai mult din lemn și paiantă, cînd înseși străzile erau podite cu bîrne și o simplă luminare uitată într-un pridvor scrumuia cartiere întregi.

Dar activitatea pompierilor a evoluat o dată cu anii, cu societatea. O singură comparație, dintre ieri și azi. Odinioară, în curtea „Companiei Cometa" — așa se numea pe atunci formația care acum poartă denumirea „a-ntîia" — se vedeau caii așteptînd să li se arunce pe spinare hamurile și să alerge apoi, trăgînd după ei tulumbele, pompele manuale și butoaiele, mînați în grabă de pojarnici încotro îi chema datoria. Astăzi, remizele adăpostesc adevărate uzine pe roți, mașini de intervenție cu o mare capacitate, rezervoarele cuprinzînd peste două tone de apă și avînd o forță de propulsare de cîteva atmosfere, ca să nu mai vorbim de autotunuri — veritabile tancuri cu turele și țevi — cu materiale chimice, capabile să localizeze și să lichideze incendii catastrofale. Dacă mai adăugăm la cele de mai sus că sistemele de alarmare se bizuie pe instalații electrofonice speciale, iar legătura dintre obiectivele industriale, cartiere și compania respectivă se produce fulgerător, la o simplă apăsare de buton, ne dăm seama cît de spectaculoasă este evoluția acestei arme.

Un militar pompier în acțiune la un incendiu de mari proporții este, în același timp, un acrobat și un tehnician, iar în mediile toxice, echipat în costum de protecție, cu mască și aparat de oxigen în spate, seamănă cu un scafandru aruncîndu-se într-o mare de flăcări.

Cîteva cuvinte doar despre viața acestor temerari. Programul lor cotidian este încărcat și îi obligă să trăiască disciplinat, cumpătat, aidoma unor polisportivi. Instrucția prevede exerciții dificile, cu salturi peste porticuri, cățărări, gimnastică la aparate, sărituri de la înălțimi amețitoare, pentru ca nici o situație reală să nu-i ia prin surprindere.

Și e firesc să fie așa. Pentru că numai oameni cu asemenea pregătire reușesc ca la un incendiu, de pildă cel care a izbucnit în ziua de 12 august la depozitul I.C.M. 5 Construcții, din str. Aviator Popișteanu, să lichideze focul în numai opt minute și să salveze bunuri în valoare de 2 000 000 lei. Printre alții s-au evidențiat atunci sergentul Stanu Ion și caporalul Mircea Hambelea.

Ar fi aici locul să amintim că pompierii și-au pus drept țel suprem mai ales prevenirea izbucnirii focurilor, spre a pune la adăpost de grave urmări obiectivele economice ale țării. În numele acestei idei și-au făurit pretutindeni prieteni de toate vîrstele, care îi ajută cu grija trează mereu, la orice ceas din zi și din noapte. Numărul lor e mare, instrucția temeinică. Pagubele provocate de incendii sînt astfel mai mici. Veghe și prudență — iată dezideratele acestei uriașe mișcări, care nu știe odihna.

Pompierii țării cinstesc prin muncă și succese ziua de 13 septembrie, care le-a pecetluit în istoria României un loc de nepieritoare faimă.

Eugen TEODORU

AM PRIMIT SCRISOAREA DV.!

GHICI CUM ARATĂ ADMINISTRATORUL CANTINEI NOASTRE?

Constantin Gingu din Ciudanovița, județul Caraș-Severin, ne-a trimis o poză alb-negru în care s-au lăsat fotografiate două pahare foarte ciobite.

— Și cam ce trebuie să deduc din această poză?

— Să ne ghicești cum arată administratorul cantinei noastre.

— Dacă mai îmi dați cîteva amănunte vă pot ghici cum arată administratorul. La o masă de patru persoane e o cană cu apă și un singur pahar, și ăla ciobit?

— Exact.

— La desert, acum cînd e sezonul fructelor, aveți numai gogoși, napolitane și cafea neagră?

— Exact.

— Este mare îmbulzeală la ghișeul bucătăriei?

— Este.

Mulțumesc pentru amănunte și acum privind poza cu cele două pahare ciobite pot să vă spun cum arată administratorul cantinei dv. Administratorul cantinei dv. arată ca toată lumea cu arătătorul, dar nu prea arată a administrator...

Asta-i situația, asta e!

539 LEI ABSENȚI NEMOTIVAT

Lazăr Dragomir din comuna Crușeț-Gorj a lucrat înainte de a fi pensionar la Vinalcool-Craiova și zice dumnealui în scrisoarea trimisă că ar fi avut prin anul 1967 o imputație de 539 lei pe care a achitat-o la timpul potrivit.

— Și?

— Și am mai plătit-o o dată pentru că s-au gîndit dumnealor că n-am plătit-o bine. N-am plătit-o bine pentru că pe vremea cînd am plătit-o era altă împărțire teritorială. Și astfel, povestea celor 539 de lei a ajuns la nivel de județ. Ba chiar și la nivel de tribunal. S-a judecat, s-a rejudecat și cei 539 de lei plătiți de două ori, după ce că absentează nemotivat din buzunarul meu, mă sîcîie și mă pun și pe drumuri.

Tovarășe Lazăr, scrisorii dumitale i-am dat cu perfum de ananas și am trimis-o „vinalcooliștilor" din Craiova care nu te lasă să-ți vezi liniștit de pensie cu rugămintea s-o pună sub cap și să ne scrie ce visează cînd dorm la birou.

Sănătate.

CINE TE-A PUS SĂ STAI PE STRADA FLUIERULUI?

Ionescu Ștefan din București, str. Fluierului 28, sectorul 3, zice în scrisoarea trimisă:

— Nu am autoturism...

— Multă lume n-are și trăiește.

— Cu toate că nu am avut și nu am autoturism, alaltăieri am primit de la direcția ADAS, serviciul daune, adresa nr. 7 614 din 8 IX 1972 prin care sînt învinuit că aș fi produs cu automobilul meu un accident. Și ca atare să mă duc să achit niște daune.

— Și nu le-ai spus că n-ai automobil?

— Le-am spus, dar dumnealor, zică, știu mai bine decît mine. Că au acte la dosar precum că sînt proprietarul automobilului 2-B—8780. Să nu te doară capul de atîta birocrație?

Cine te-a pus, nene Ștefane, să stai pe strada Fluierului?

SALUTĂRI PRIMARULUI DV.

Din satul Slătunoaia, Botoșani, a sosit o scrisoare semnată de 492 de cetățeni în care sînt rugat să răspund la 4 întrebări:

1. Acum patru ani, s-a stabilit ca autobuzul care face legătura cu centrul să treacă și prin satul nostru. Nu a trecut în acești 4 ani nici măcar demonstrativ din cauza unei porțiuni de șosea impracticabilă. De ce în 4 ani nu a putut deveni practicabilă această porțiune de șosea?

2. În acest sat sîntem peste 60 de salariați și circa 200 de pensionari și nu avem de unde ne aproviziona cu legume și alte fructe. Cînd am cerut organizarea unei piețe am fost luați în derîdere. De ce?

3. Nu s-ar putea să aibă și satul nostru, care are peste 3 500 de locuitori, o agenție poștală? Poșta o primim cu mari întîrzieri iar ziarele la care sîntem abonați cu o vechime de circa 2—3 zile. De ce?

4. Visăm de foarte multă vreme o brutărie comunală. Pîinea care vine la alimentară este mai veche decît ziarele. De ce?

Deși sînt foarte odihnit (abia m-am întors din concediu) nu mă voi obosi să răspund la cele 4 întrebări. De ce? Pentru că vreau să răspundă întrebărilor cei care sînt plătiți pentru treaba asta.

Salutări primarului dv.

CA ACUM 73 DE ANI ȘI OPT LUNI JUMĂTATE

Mai mulți cizmari, dintre care și Vasile Arseni din Tutova-Vaslui, ne informează că deunăzi s-a ținut un concurs.

— Cel fel de concurs?

— De bătut cuie de lemn în talpă.

— În talpa cui?

— A pantofilor. Participanților li s-au dat talpă, pantofi, scule și cîte 100 de cuie de lemn fabricate pare-se la o fabrică de cuie din Piatra Neamț.

— Condițiile concursului?

— Din cele 100 de cuie de lemn să se bată fără să se rupă un cui de lemn. Unul singur.

— Așa de proaste sînt? Și a cîștigat cineva concursul?

— A reușit un vasluian să bată din o sută un cui dar pînă la urmă a fost scos din concurs pentru că s-a constatat că acel cui care nu s-a rupt nu era fabricat de o fabrică de cuie de lemn. Și-l făcuse el manual ca acum 73 de ani și opt luni jumătate. Ce părere aveți despre acest concurs și mai ales despre cuiele de lemn?

Părerea mea este că trebuiau invitați la concurs și controlorii de calitate ai fabricilor de cuie de lemn ca să rupă și ei cuiul...

Nicuță TĂNASE

LA FABRICA DE MOBILĂ VASLUI

ELEGANȚĂ, FUNCȚIONALITATE, DIVERSITATE

Deși colectivul Fabricii de mobilă din Vaslui, unitate care aparține de C.E.I.L. Iași, este tînăr, produsele realizate aici poartă pecetea maturității depline, a competenței profesionale, a artei industriale. Pentru că, realmente, se poate vorbi despre o artă a meșterilor tîmplari vasluieni. Dovezi: creșterea producției de la un an la altul; sporirea numărului de beneficiari din țară și de peste hotare; varietatea și înaltul grad de funcționalitate a mobilei.

S-a început cu o singură garnitură — „Ilva" — în primul an, apoi a fost introdusă în fabricație mult solicitata marcă „Elegant" (nume ce o recomandă de la sine, cameră complexă, formată din 24 de piese). Au urmat variantele mărcii „Elegant" pentru mobilier, în funcție de cerințele cumpărătorilor și ale apartamentelor cu 2, 3 și 4 camere. De altfel, mărimea gamei sortimentale de mobilier a fost și este determinată permanent de gustul și preferințele solicitanților, sondate cu prilejul expozițiilor din țară și de peste hotare, unde au fost expuse și garnituri de mobilă vasluiene. Așa se explică de ce în acest an de pe porțile fabricii din Vaslui ies noi tipuri de mobilă: o variantă îmbunătățită la garnitura „Elegant", finisată cu lacuri mate, garnitura 623/11, destinată îndeosebi exportului, și garnitura „Farmec", în trei variante.

— Producem mai multe variante la garniturile căutate, pentru ca să putem satisface pe cît posibil diversele cerințe și nevoi ale beneficiarilor noștri — ne spune tovarășul Tit Suhan, directorul unității. Totodată, diversificarea producției ne ajută la valorificarea superioară a masei lemnoase, realizînd astfel nu numai garnituri complete, ci și piese diferite, ca, de pildă, birouri, culere, măsuțe de hol etc. În același scop, executăm la comandă lambriuri pentru diverse întreprinderi și instituții. Dotarea tehnică pe care o avem, gradul de calificare în continuă perfecționare al muncitorilor, experiența dobîndită pînă acum ne permit să aducem mereu noutăți și variante la garniturile existente, făcîndu-le mai frumoase, mai funcționale.

Vasile IANCU
corespondentul „Scînteii"

pagina economică

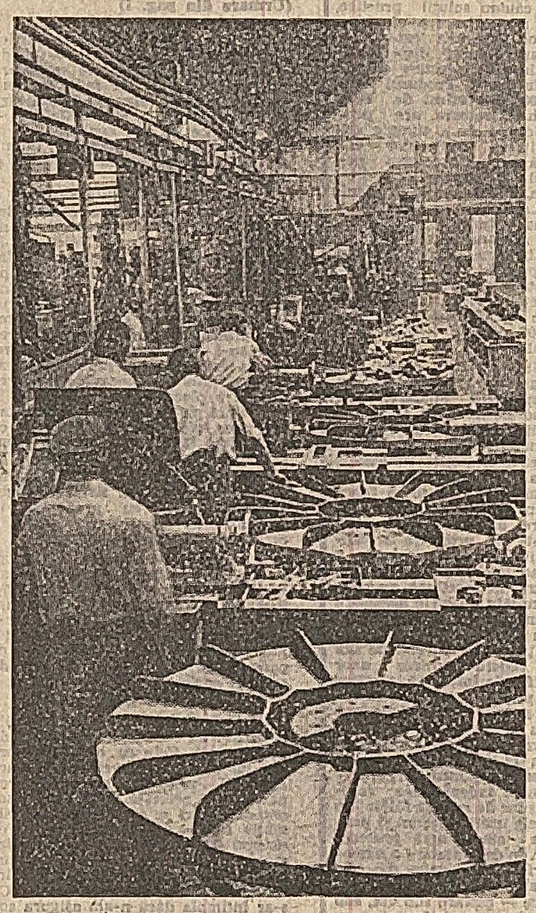

Bine apreciate în țară și peste hotare, produsele uzinei „1 Mai" din Ploiești se caracterizează printr-un înalt grad de tehnicitate. Iată, în fotografie, linia tehnologică de prelucrare mecanică a sapelor cu role

Judecînd după ritmul în care se desfășoară insilozarea furajelor, unii președinți de cooperative din Ilfov

AU UITAT CĂ VACILE TREBUIE SĂ MAI DEA ȘI LAPTE

Cooperativele agricole din județul Ilfov au prevăzut să insilozeze în acest an 574 255 tone de furaje, cantități mult mai mari față de anul trecut. Pentru realizarea întocmai a acestor prevederi sînt asigurate însemnate resurse de nutrețuri verzi și suculente: porumb siloz pe terenurile destinate bazei furajere, culturi duble, frunze și colete de sfeclă de zahăr, coceni de porumb, în prima fază de recoltare cînd tulpinile au suculența necesară realizării unui nutreț de calitate. Există deci o bază temeinică, premise reale pentru asigurarea cantităților de siloz, stabilite. Pentru a veni în sprijinul cooperativelor agricole, recent, comitetul județean de partid a constituit un colectiv de specialiști din cadrul direcției generale a agriculturii și de la Banca Agricolă care rezolvă operativ greutățile ce se ivesc în desfășurarea acestei importante acțiuni. Acest colectiv, împreună cu cadrele de conducere din cooperativele agricole a analizat posibilitățile de lucru și resursele de furaje existente, s-a ocupat de repartizarea utilajelor și a mijloacelor de transport. Uneori s-au ivit probleme care necesitau intervenții operative cum ar fi, de pildă, obținerea de împrumuturi bănești pentru unitățile care nu aveau disponibil la bancă. Sînt doar cîteva din acțiunile mai importante la care colectivul de specialitate și-a adus o importantă contribuție.

Deși acțiunea de insilozare a furajelor este la început, întrucît ponderea cea mare de masă verde o constituie culturile duble care au încă condiții bune de vegetație, totuși o seamă de unități agricole au de pe acum realizări apreciabile. Astfel, cooperativa agricolă Mînăstirea a însilozat 1 700 t furaje, din necesarul de 3 700 t, cooperativa agricolă Coconi — 1 300 t, din 2 465 t planificate, iar cooperativa agricolă Fierbinți a realizat 2 180 tone siloz din cele 3 283 tone prevăzute.

Pozitiv este faptul că numeroase cooperative agricole au hotărît să nu se limiteze la realizarea cantităților strict necesare de nutrețuri însilozate, ci să depășească planurile inițiale. În fond, este vorba de ideea creării rezervelor de nutrețuri însilozate pentru eventualele perioade de secetă din anul viitor, cunoscînd că, sub formă însilozată, furajele se pot conserva în bune condiții chiar mai mulți ani. Iată un exemplu în acest sens. La cooperativa agricolă din Afumați cantitățile de siloz necesare hrănirii normale a animalelor însumează 3 500 tone, dar sînt condiții și se vor realiza în jurul a 5 000 tone. Situații similare, care denotă o grijă deosebită pentru a crea rezerve de siloz am întîlnit în multe alte cooperative agricole din județ.

Există însă, din păcate, unele consilii de conducere și șefi de ferme care amînă de azi pe mîine începerea acestei importante acțiuni sau însilozează cantități foarte mici de nutrețuri, deși pe cîmp sînt resurse foarte mari. Cooperatorii din Plopsorul au 330 de bovine și peste 1 000 de oi. Nu este un efectiv prea mare și, totuși, din cauză că nu au strîns toate furajele de pe cîmp, iarna trecută au împrumutat paie și coceni pentru a hrăni animalele. Este de la sine înțeles cum arătau vacile și oile în primăvară. Despre unii membri ai consiliului de conducere se spune că au cam uitat că vacile și oile mai trebuie să dea și lapte, mai ales că, în unitate, la un moment dat, nici nu se mai găseau vasele de muls. Nici pentru iarna ce urmează nu se prevede o situație mai strălucită. Din cantitatea necesară de 764 tone fîn nu s-au strîns decît 66 tone. În ziua de 5 septembrie a început însilozarea furajelor. Pe la ora 10 încă nu ajunsese nici o remorcă plină la locul unde urmau să fie însilozate plantele de nutreț, deși distanța de la care se recolta era doar de circa 100 de m. Și nu se poate spune că, la această unitate, nu ar fi condiții pentru asigurarea furajelor. Cooperativa dispune de 53 ha cu porumb cultivat în amestec cu floarea-soarelui și soia, există, de asemenea, porumb siloz pe terenurile destinate bazei furajere, iar de curînd a început recoltatul porumbului boabe, ceea ce permite să se însilozeze cantități mari de coceni. Alte sute de tone de frunze și colete se pot insiloza de pe cele 300 ha cu sfeclă de zahăr. Așadar, resurse există, dar ceea ce lipsește este spiritul gospodăresc din partea membrilor consiliului de conducere, a specialiștilor. Este un caz de absență a responsabilității pentru îndeplinirea unor obligații elementare, așa cum este asigurarea furajelor. Și în acest caz este nevoie de intervenția hotărîtă a organelor județene pentru că nu se poate admite perpetuarea unei asemenea atitudini care duce la păgubirea avutului obștesc. Cantități mici de furaje au însilozat cooperativele agricole din cadrul consiliilor intercooperatiste Vedea unde s-au realizat doar 900 tone din 13 000, Băneasa — 1 520 tone din 13 750, Clorogîrla — 2 000 tone din 15 170, Periș — 1 750 tone din 11 000 tone prevăzute. Cooperativele agricole din Hodivoaia și Izvoarele încă nu au început însilozarea furajelor, iar cooperativele din Balotești, Panduru, Căldăraru, Mihai Bravu au realizat cantități foarte mici.

Desigur, în această perioadă există un volum mare de lucrări agricole. Dar cu atît mai mult este nevoie de măsuri pentru organizarea judicioasă a muncii. Însilozarea furajelor nu poate fi amînată sau neglijată, este o lucrare de sezon care trebuie executată în termene precise, potrivit graficelor întocmite, astfel încît toate fermele de taurine și ovine să aibă cantități cît mai mari din acest valoros sortiment de nutrețuri.

Florea CEAUȘESCU
corespondentul „Scînteii"

CONTRASTE

Înapoi la putinei

Întreprinderile agricole de stat din județul Prahova au redus an de an cantitatea de lapte-marfă destinată industriei alimentare. Mai exact, de la 124 800 hectolitri lapte, cît au livrat în anul 1970, cantitatea a scăzut la 76 500 hectolitri anul trecut, iar contractele pe anul în curs prevăd mai puțin de 60 000 hectolitri de lapte. Cuimea este că, la Ploiești, unde a fost construită o fabrică modernă de produse lactate, o parte din lapte se aduce din alte județe. După ce s-au cheltuit mari sume de bani pentru a fi construită, această unitate a industriei alimentare nu poate să funcționeze la întreaga capacitate din lipsa materiei prime. Cauzele nerealizării producției de lapte sînt multiple. În principal, ele se datorează minusurilor în furajarea și întreținerea vacilor. Dar mai este și o altă cauză: unele întreprinderi agricole de stat care au ferme de vaci prelucrează zeci și zeci de mii de litri de lapte, uneori cu mijloace improvizate și în condiții de igienă care lasă de dorit. Cum s-ar zice, de la fabrica modernă s-au întors înapoi la putinei.

Dilema viților: pe ușă sau pe fereastră

— N-a fost de ajuns că ni le-au trimis cu o întîrziere inadmisibilă, în jurul lui 15 mai, dar sînt și pline de greșeli, de parcă le-ar fi proiectat cu picioarele...

Obiectele incriminate, la care se referea zilele trecute tovarășul Ilie Marinescu, directorul întreprinderii județene intercooperatiste de construcții-montaje, sînt documentațiile tehnice pentru cele 18 grajduri de vite aflate în execuție. Dar iată și cîteva „capete de acuzare", pe care constructorul le aduce proiectantului — Oficiul de proiectări construcții agricole din Suceava. Mai întîi, inexistența ridicărilor topografice, de unde și necazurile întîmpinate de constructor care trebuie să execute lucrări suplimentare, la partea variabilă. Apoi, neconcordanța dintre unele piese scrise și cele desenate. În al treilea rînd, cota pardoselii este prevăzută la nivelul terenului exterior și nu la cota elevației. De asemenea, există neconcordanță între indicațiile cu privire la dimensiunea golurilor din zidărie, destinate montării ușilor și ferestrelor, și dimensiunile din schiță pentru execuția tîmplăriei respective ș.a. Atît de încîlcite sînt lucrurile, încît bieții viței vor rămîne să mai mirați decît în fața unei porți nou, pe unde să intre, pe ușă sau pe fereastră? Iar toate acestea, pentru că, autorii respectivelor documentații, fostul inginer-șef Simionescu și tehnicianul Gheorghe Bilauca, au adoptat proiectul la teren din... birou. Ce-i drept, ei și-au primit răsplata cuvenită pentru abaterile repetate de la disciplina muncii, fiind îndepărtați de la unitatea de proiectări respectivă. Dar cu documentațiile greșite cum rămîne?

Apă nici cu țîrîita, dar bani cu nemiluita

Conducerea I.A.S. Rm. Vîlcea a hotărît, încă din 1969, să execute un sistem de irigații pe 358 ha. După patru ani de la începerea lucrărilor însă, pe canale n-a curs nici o picătură de apă. Cauza? Amenajările de la fermele Galicea, Mihăești și Bujoreni au fost lăsate în paragină. De ce? „Nu s-au continuat lucrările — spune șeful fermei Bujoreni, ing. Marius Ilieescu — întrucît din informațiile culese terenul aflat în sistemul irigat va intra în perimetrul viitorului lac de acumulare al unei hidrocentrale". Deci din 1970 și pînă acum lucrările au fost lăsate în paragină. Dar de ce s-au cheltuit aproape 3 milioane de lei din buzunarul statului, iar atunci cînd trebuie să se obțină un plus de recoltă totul este lăsat baltă? Oricum, banii trebuie recuperați și este normal ca pagubele să le suporte cei vinovați.

Nu aveți un director în plus?

La Caracal, în apropierea uzinei de vagoane, se construiește o modernă fabrică de tricotaje. Constructorul s-a angajat să execute lucrările într-un ritm care să permită intrarea fabricii în funcțiune cu două luni mai devreme față de termenul planificat. La efortul constructorului, beneficiarul... tace chitic. Centrala industriei tricotajelor din București nici n-a numit pe directorul noului obiectiv care, așa cum se prezintă stadiul lucrărilor de construcție-montaj, poate da producție în avans față de data prevăzută. Că lipsește directorul n-ar fi nimic, poate îl înlocuiesc alți specialiști. Dar care specialist, pentru că la Caracal nu-i nici unul? E bine, totuși, că s-a găsit un contabil-șef, care a angajat 6 salariați... Ca urmare a acestei „organizări", între pînurile (pe trimestrul III a.c.) ale constructorului și beneficiarului există un decalaj de 1 700 000 lei. Adică, constructorul a luat-o cu mult înaintea beneficiarului. Ce părere are... directorul (care o fi) al Fabricii de tricotaje din Caracal?

CE PRODUC MAȘINILE CÎND STAU?

Deși răspunsul la întrebare este clar, unele întreprinderi și centrale industriale tărăgănează redistribuirea utilajelor inactive

Anul acesta, valoarea fondurilor fixe din sfera productivă se ridică la circa 610 miliarde lei, din care aproape trei pătrimi sînt capacități puse în funcțiune în ultimii 10 ani, deci cu un grad de tehnicitate superior. Un asemenea tezaur al tehnicii trebuie valorificat cu randamente maxime, prin încărcarea fiecărui utilaj la întreaga sa capacitate, programarea judicioasă a producției în toate cele 3 schimburi ș.a. Mijloacele tehnice care nu pot fi utilizate integral sau sînt de prisos se cer redistribuite altor unități, în vederea folosirii lor cu rezultate cît mai bune.

După asemenea imperative s-au ghidat factorii de răspundere din uzina bucureșteană „Semănătoarea" cînd au hotărît să redistribuie atelierelor școală — în acest an — 25 de strunguri, 2 freze, 2 mașini de găurit și un șeping — toate valorînd 1,5 milioane lei.

— Sistematic, noi revizuim parcul de utilaje existent — ne-a spus ing. Ion Căpățînă, directorul uzinei. Pînă acum am asigurat o încărcare a mașinilor de circa 90 la sută, iar utilajele devenite disponibile au fost repartizate atelierelor-școală; lucrînd în două schimburi, cîte sînt de un real folos producției.

— Este bine să se redistribuie mijloacele tehnice de prisos, ne-a relatat și economistul Gheorghe Avram, dar problema trebuie totuși privită mai mult decît pînă acum sub unghiul eficienței economice. Adesea se dau disponibile utilaje mai mici, în timp ce unele dintre agregatele costisitoare sînt puțin încărcate. De pildă, Institutul de cercetări și proiectări pentru mașini agricole are două mașini de injectat masă plastică, care sînt folosite cu indici de 5—10 la sută din capacitate. Dacă ar fi repartizate uzinei noastre, nu numai că acestea ar fi utilizate 100 la sută, dar piesele obținute ar avea un preț de cost mai scăzut. Se uită, probabil, că parcul de utilaje este în proprietatea statului și cu cît unele sînt mai scumpe, cu atît trebuie să le folosim mai bine!

Și la Fabrica de motoare electrice din Pitești se trece cu vederea peste acest deziderat; aici, valoarea utilajelor inactive se ridică la circa 4 milioane lei. Între acestea se numără și o instalație din import pentru bobinat, care a costat 1,5 milioane lei. De cînd a fost adusă, de vreo 5 ani, stă nefolosită, deoarece s-a renunțat la produsul pe care putea să-l realizeze.

— Ce intenționați să faceți cu instalația? l-am întrebat pe Nicolae Gobeșj, tehnician cu evidența utilajelor din fabrică.

— E dată disponibilă. Am auzit că sînt cerințe și se pare că există și un ordin de transfer.

Unde se află ordinul, nimeni nu știa. Iar instalația a devenit o „piesă de muzeu", plină de praf și descompletată.

— Ne încurcă și din lucru, ne-au spus muncitorii din jur.

Dar fabrica a achiziționat fără noimă și alte utilaje, dulapuri, vestiare, o mașină de honuit. În plus, s-au construit, fără rost, prin autodotare, 5 cuptoare de topit aluminiu. Acum și acestea ocupă degeaba spațiul productiv. Pentru fiecare din aceste utilaje, anual, se plătesc importante sume drept amortisment.

La fabrica de piele și încălțăminte „Vîlceana", de aproape un an de zile 21 de utilaje, între care o mașină de șeruit piei bovine, în valoare de aproape 150 mii lei, o altă mașină de spaltuit, mașini de periat și cusut ș.a. — deci, numai utilaje specifice industriei de pielărie și încălțăminte — așteaptă să fie integrate în fluxul tehnologic. Ce măsuri și-a propus conducerea fabricii să aplice în acest scop? Din informarea înaintată sucursalei județene a Băncii de Investiții nu am reușit să reținem decît că unitatea va continua să-i înainteze, în fiecare lună, lista utilajelor disponibile pentru redistribuire. Pînă acum, s-a ținut de cuvînt. De un an de zile, lunar, întocmește aceeași situație și așteaptă să se ivească vreun solicitant.

Cum a apărut această „povară" la fabrica „Vîlceana"? Ne răspunde tov. Eugen Dalben, mecanicul șef:

— Cu trei ani în urmă, cînd făceam parte din Combinatul de pielărie numărul 2, fabrica „Progresul" — București ne-a dotat cu tot felul de utilaje, sub formă de împrumut, pentru ca după aceea să ne trezim cu actele de transfer. Așa este cazul celor două mașini de lipit cu soluție, pe care nu le-am folosit niciodată. La fel a procedat și fabrica de fabăcărie „Poporul" din Ploiești, care după ce ne-a închiriat o mașină de șeruit, a refuzat să o mai ia înapoi. Și azi îi plătim 508 lei chirie pe lună, fără ca mașina să producă ceva. Noi și așa mai avem o mașină similară, pe care am dat-o disponibilă.

În scopul degrevării fabricii „Vîlceana" de toate aceste mașini era de așteptat ca Centrala industrială de piele și încălțăminte București să-i dea o mînă de ajutor. Și l-a dat... circulara 33003, din 23 iulie 1971, în care se precizează: „Pentru redarea în circuitul economic a utilajelor inactive și reducerea cheltuielilor de amortizare inutile, care afectează în parte prețul de cost al întreprinderii, este necesar să se efectueze o analiză amănunțită a fiecărui utilaj inactiv și să se ia măsuri de formare imediată, în cadrul unității, a unei comisii de analiză"; semnează directorul tehnic, ing. Nicolae Marinescu, și inginerul șef Stelian Zamfir. Ce-i drept, s-a format o comisie la fabrica „Vîlceana", care a depistat toate mijloacele fixe inactive, a întocmit o evidență a lor, după care a așteptat decizia centralei. Timp de un an nu s-a mai vorbit însă nimic despre decizie. La 10 august a.c. a sosit o altă circulară. Să se fi găsit soluția? Nici vorbă. După un an și ceva se trage concluzia că „nu s-au respectat indicațiile din circulara nr. 33003 cu privire la recepția, evidența și diminuarea stocurilor de utilaje inactive" și se dau din nou indicațiile de anul trecut.

— Pe mine nu mă încălzesc și nici nu mă ajută circularele care sosesc de la centrală — ne-a declarat mecanicul șef al fabricii „Vîlceana". Cu aproape două luni în urmă a venit un delegat al centralei să vadă utilajele cu uzură de 100 la sută și să dispună casarea lor. A venit, le-a văzut și a plecat! Concluziile sale, dacă le-ați auzit dv., le-am auzit și eu!

În locul concluziilor centralei, iată întrebările noastre:

● Centrala de mașini agricole nu este interesată să asigure o bună cooperare a unităților și în domeniul redistribuirii utilajelor inactive, în așa fel încît să cîștige în primul rînd producția? Sau nu cunoaște strădaniile uzinei „Semănătoarea" (se află în aceeași curte) de a i se transfera o serie de utilaje, care ar putea fi mai bine folosite aici, în interesul tuturor unităților din centrală?

● Crede conducerea Centralei industriale de piele și încălțăminte București că, folosind la neafirșit metoda circularelor, va reuși pînă la urmă să găsească cel mai drept drum spre înlăturarea tergiversării în redistribuirea utilajelor inactive?

Răspunsul la aceste întrebări îl așteptăm neîntîrziat.

Gheorghe CÎRSTEA
Ion STANCIU
Adrian POPESCU

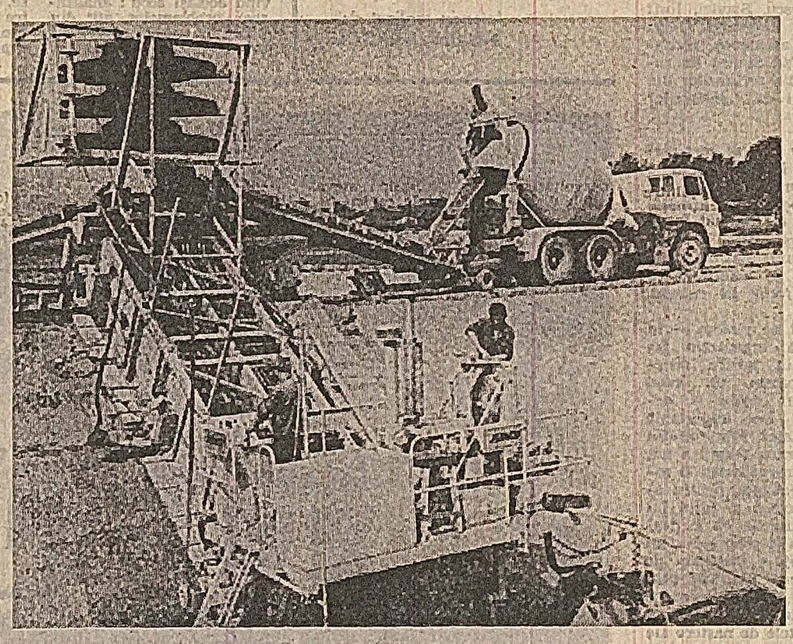

În județul Teleorman se află în curs de construcție sistemul de irigație Olt-Călmățui. Prin realizarea acestui sistem, 32 de unități agricole vor beneficia de apă pentru o suprafață de 46 000 ha. De pe acum a început să prindă contur rețeaua de canale, în lungime de peste 125 km, prin care apa va fi dirijată pînă la rădăcina plantelor. **În fotografie:** utilaje și mașini de mare productivitate sînt folosite la lucrările de impermeabilizare a canalului principal de aducțiune a apei

Angajamentele — faptele

(Urmare din pag. I)

reactivăm stocurile fără mișcare, dînd acestui fond de metal o utilizare mai bună, în interesul tuturor beneficiarilor, al societății? În privința folosirii mai intensive a laminoarelor de produse finite, consider că trebuie, de asemenea, rezolvată mai operativ problema asigurării necesarului de semifabricate. Avem în țară linii de laminare care sînt încărcate mai slab și datorită lipsei țaglelor de relaminare, iar soluționarea acestei probleme — prin construirea unui laminor de semifabricate — se tergiversează de peste 5 ani.

— Reducerea consumurilor specifice — îndeosebi la cocs și metal — exprimă una din preocupările majore ale siderurgiștilor hunedoreni. A intervenit ceva nou, deosebit, după Conferința Națională a P.C.R., în înfăptuirea pe un plan superior a acestui obiectiv?

— În cadrul combinatului nostru, cheltuielile la 1 000 lei producție-marfă se vor reduce, în acest cincinal, cu peste 10 la sută, în principal, prin diminuarea consumurilor specifice de materii prime și materiale. Nu întîmplător acționăm intens în vederea reducerii tuturor consumurilor specifice de materiale, întrucît acestea reprezintă în siderurgie peste 90 la sută din totalul cheltuielilor de producție. În 8 luni ale acestui an s-au economisit de către combinat 3 175 tone metal, 5 722 tone cocs pentru furnale, 8 000 tone cărbuni cocsificabili, 4 000 tone cărămizi refractare, 900 tone utilaj de turnare, 1 700 tone combustibil convențional la laminoare ș.a.

Realizarea sarcinilor în acest domeniu impune însă eforturi și mai susținute, în care scop am întocmit un program concret de acțiune. Astfel, dacă în cincinalul trecut am reușit să diminuăm consumul specific de cocs aprovizionare cu 102 kg/tona de fontă, ceea ce la producția centralei noastre, în 1970, a reprezentat o economie de 102 000 tone, în actualul cincinal preocupările noastre sînt de a reduce, în continuare, consumul de cocs cu încă 62 kg/tona de fontă, ceea ce reprezintă 157 480 tone economii de cocs la nivelul anului 1975. Deși economiile absolute sînt mai mici decît cele realizate în cincinalul trecut, totuși obținerea lor este mai dificilă — și este normal să fie așa — deoarece ne apropiem, din ce în ce mai mult, de limita minimă teoretică a acestui consum.

Ne preocupă, de asemenea, diminuarea, în continuare, a consumului de metal; în actualul cincinal economiile respective se vor ridica la 78 053 tone efective/an. Atenția se îndreaptă, încă de pe acum, spre două grupe mari de probleme: prima se referă la turnarea oțelului în lingouri prin extinderea utilizării prafurilor exoterme, iar grupa a doua vizează gospodărirea metalului în laminoare. Un aport deosebit în reducerea consumului de metal îl așteptăm și de pe urma îmbunătățirii tehnologiei de lucru, pe baza raționalizării și standardizării fluxurilor tehnologice și a tehnologiilor propriu-zise.

— În preajma Conferinței Naționale a partidului, combinatul hunedorean a lansat binecunoscuta chemare — reproducînd propriile dv. afirmații în conferință — inițiatorii urmărind ca „prin conjugarea eforturilor să determine o cotitură în concepția de utilizare a fondului de metal". Ce s-a făcut în acest sens?

— Satisfacerea cerințelor de metal ale industriei noastre se poate realiza pe două căi: prin extinderea producției de metal și prin realizarea unor sortimente de oțeluri cu caracteristici superioare, care să reducă substanțial cererea de metal (consumul pe unitate de produs). Prima cale este mai costisitoare pentru economie, din motive cunoscute (investiții mari, importuri de materii prime ș.a.); de aceea, ne-am adresat cu chemarea către specialiștii din proiectare și beneficiarii de metal, de a reproiecta produsele actuale, a avea în vedere, la noile proiecte, folosirea oțelurilor cu caracteristici ridicate și, deci, consumuri substanțial reduse. Combinatul nostru realizează, în acest an, 50 la sută din producția de laminate din oțeluri carbon de calitate și aliate.

Dar, deocamdată, foarte puține colective au reacționat public, favorabil, la această chemare. Unii tovarăși chiar au rezerve, apreciind că, de fapt, eforturile ce se cer din partea proiectării sînt prea mari și obiectivul propus ar fi greu de realizat. Se insistă, încă mult, pe cereri suplimentare de metal și se acționează prea timid pentru înlocuirea metalului obișnuit cu cel de calitate înaltă, ceea ce ar asigura o reducere a consumului cu 10—20 la sută. Chiar unele organe centrale coordonatoare pun accentul, pentru următorii 2—3 ani, mai mult pe cantități (producții) suplimentare de metal și prea puțin pe aportul superior al metalului de înaltă calitate la satisfacerea cerințelor în acest domeniu ale economiei naționale.

INTENȚII ȘI PREOCUPĂRI ÎN PRAGUL NOII STAGIUNI

— Conferința Națională a partidului, validînd orientările prețioase date activității politice-educative de plenara Comitetului Central din noiembrie 1971, a pus și în fața instituțiilor teatrale sarcini de mare răspundere. Cum v-ați propus să acționați pentru a da viață acestor sarcini ?

— Cu mijloacele sale specifice, teatrul — după părerea mea — poate juca un rol însemnat ca instrument de cunoaștere a realității și de modelare a conștiințelor. El poate să-i ajute pe oameni să înțeleagă mai profund realitatea noastră socială, să fie conștienți de procesele revoluționare care se produc, să înțeleagă și să interpreteze faptele concrete de viață. El le poate influența pozitiv configurația și conduita morală, aducînd în dezbatere aspecte concrete ale vieții și activității lor, conflicte și frămîntări autentice, propunînd atenției și meditației spectatorilor exemplul unor existențe și destine superioare.

Elaborarea repertoriului Teatrului Național din Cluj — care a pornit de la preocuparea pentru aprofundarea și însușirea spiritului Conferinței Naționale — a urmărit să fie un răspuns creator, eficace, semn al unei viziuni politice clare și al unei atitudini militante. Am fost animați, în alegerea noastră, de crezul că scena poate împlini și grăbi procesul de modelare a conștiințelor prin autenticitatea și forța modelelor pe care le propune. De asemenea, că ea poate contribui la desăvîrșirea unei cunoașteri mai autentice, la cristalizarea unor aprecieri mai exacte și a unei atitudini mai ferme față de fenomenele cu caracter de frînă ; că ea poate determina o mai viguroasă stare de acțiune, de energie și de voință pentru transformarea lumii.

— Care este ponderea repertoriului românesc de actualitate în stagiunea 1972—1973 ? Ce sensuri urmăriți să transmiteți de la înălțimea scenei ? Ce exemple umane veți propune prin intermediul eroilor acestei dramaturgii ?

— Intenționăm să încadrăm stagiunea între premierele absolute a două piese românești, semnate de autori clujeni, inspirate din realități sociale și morale ale anilor noștri. Este vorba mai întîi de lucrarea lui D. R. Popescu, „O pasăre dintr-o altă zi", care a fost de curînd definitivată ; apoi cea a lui Al. Căprariu, „Ora douăsprezece și jumătate", care se află încă în lucru. Amîndouă își propun integrarea în dezbaterea atît de stringentă a problemei răspunderii sociale, a necesității unei participări vii, conștiente a omului la destinele colectivității în care trăiește.

— În eventualitatea că toate aceste prognoze optimiste se vor dovedi pe deplin justificate, că piesele mai sus menționate vor putea deveni spectacole de mare eficacitate educativă — apreciați că două piese de actualitate sînt suficiente pentru a răspunde exigenței publicului față de teatru și față de un teatru național mai ales ? (Pun această întrebare cu atît mai mult cu cît constat că — excepție făcînd Timișoara — nici unul din celelalte teatre naționale nu s-a dovedit mai generos în raport cu noua creație originală).

— Ideal ar fi, desigur, ca proporția să fie alta. Nu am dorit însă să dezamăgim prin opțiuni pripite, lipsite de maturitate, exigențele de adevăr uman, de autenticitate ale publicului, dorința lui de a se întîlni pe scena naționalului cu aspecte esențiale ale realității. Cele două spectacole pe care le pregătim nu reprezintă însă concluzia ultimă a căutărilor noastre. Avem în studiu piese recent elaborate de Paul Everac și Horia Lovinescu. Sîntem în căutarea altor piese care să consoneze mai deplin — prin conflictele imaginate — cu lumea preocupărilor și întrebărilor specifice categoriilor noastre de spectatori. Iată, ne gîndim, de pildă, cît de imperios necesară ar fi o piesă care să dea o imagine cît mai complexă a tinerei generații — o piesă care să dezbată felul în care tinerii înțeleg să-și îndeplinească obligațiile lor sociale și morale și care să constituie o pledoarie convingătoare pentru o participare și mai substanțială, și mai entuziastă a tineretului la edificarea noii societăți.

Ne-ar interesa, de asemenea, o scriere dramatică care să aibă ca obiect aspecte izvorîte din munca de cercetare, frămîntări legate de etica cercetării, de conștiința finalizării sociale a efortului de gîndire, de angajarea omului de știință.

Interviu cu prof. univ. dr. Ion VLAD
directorul Teatrului Național din Cluj

Desigur, repertoriul apropiatei stagiuni va cuprinde piese ale dramaturgiei clasice românești și universale, mărturisind preocuparea noastră pentru un afiș teatral capabil să impună prin echilibru și, în același timp, prin diversitate. Aș vrea să amintesc însă nu titlurile acestor piese, ci cîteva alte inițiative : un colaj de documente, versuri și muzică — spectacol politic închinat aniversării republicii. Realizat în colaborare cu televiziunea, el va sublinia preocuparea noastră de a fi prezenți în mod nemijlocit în mijlocul evenimentelor politice pe care le cunoaște țara. Dorim, pe de altă parte, să reînviem tradiții mai vechi ale scenei noastre naționale cu puternic ecou cultural și educativ-patriotic. Ne-ar atrage îndeosebi ideea prezentării în ipostaza, mai puțin notorie, de dramaturgi, a unor scriitori cunoscuți, cum ar fi : Eminescu, Slavici, Iosif Vulcan, Emil Isac, Rebreanu, Goga. Vom organiza, de asemenea, recitaluri de poezie : Radu Stanca (în colaborare cu Asociația scriitorilor din Cluj) și un recital cu „scrisorile" eminesciene.

— O tradiție care se cere mereu înnoită și, în același timp, o îndatorire a primelor scene ale țării este aceea de a exercita un rol activ în formarea și modelarea conștiințelor printr-o activitate cu mult mai bogată și diversă, de a se manifesta ca un adevărat focar de cultură.

— În acest spirit ne gîndim — în perspectivă — să organizăm un muzeu al teatrului nostru semicentenar, să scoatem un caiet de informație, de istorie și actualitate teatrală. De importanță vitală pentru calitatea repertoriului nostru original, pentru tematica lui, pentru aspectele din realitatea și zonele sufletești investigate, pentru orientarea lui ideologică și forța lui de a modela conștiințele va fi deschiderea — chiar în toamnă — a unui cenaclu. Avem deja o mulțime de texte. Ședințele cenaclului vor prezenta piesele în lectura actorilor și le vor supune discuției — aspirînd să devină astfel actele de naștere ale unor lucrări dramatice de interes național. Pentru a avea o consultare cît mai largă, fructuoasă, plănuim să reînființăm vechiul comitet de lectură al teatrului, format din oameni de cultură și știință clujeni, autorități în domeniile lor de activitate — pasionați de teatru în general și iubitori ai colectivului nostru artistic.

— Care sînt modalitățile principale ale mobilizării colectivului artistic din Cluj pentru înfăptuirea cu succes a tuturor acestor angajamente ? Cum veți urmări valorificarea și dezvoltarea resurselor creatoare ale oamenilor de teatru clujeni ?

— Ne-am gîndit, desigur, la repertorii avînd și imaginea forțelor noastre actoricești. În măsura în care am putut influența opțiunile regizorilor (legitime, la rîndul lor) căutăm să distribuim în tovărășia unor nume bine cunoscute un număr cît mai mare de interpreți. Avem un colectiv bun, așa încît sîntem aproape siguri că printre cei lăsați atîția ani în inactivitate se vor revela impresionante talente. Tot în scopul mai sus-amintit vom organiza, în teatru, un cerc de dezbateri de estetică și cultură teatrală. De o importanță vitală pentru activitatea teatrului și a cenaclului nostru va fi lărgirea interesului pentru teatru și apoi întărirea și diversificarea raporturilor cu spectatorii, cunoașterea gustului lor estetic și, mai ales, a universului lor spiritual. Vom întreprinde, pentru aceasta, o anchetă sociologică. Vom discuta în sală, după spectacol, cu studenții — acțiuni realizate împreună cu „Filoclub" sau cu Casa de cultură a studenților ; vom avea, cu sprijinul cluburilor muncitorești, întîlniri cu muncitorii.

Avem convingerea reușitei în intențiile noastre pentru că există, din partea forurilor locale de partid și de stat, ca și din partea Consiliului Culturii și Educației Socialiste, un interes foarte mare, o mare receptivitate și solicitudine față de teatrul nostru. Am găsit pretutindeni același sprijin, aceeași înțelegere și căldură. Iar acest sprijin ne obligă și mai mult față de spectatorii noștri, față de sarcinile mari pe care partidul le-a pus în fața instituțiilor teatrale, a oamenilor de teatru.

Interviu realizat de
Natalia STANCU

ANTICIPĂRI — IPOTEZE

Tehnica antipoluării

O anchetă întreprinsă recent, în rîndul a 300 experți, a dus la concluzia că, sub aspect tehnic, majoritatea problemelor poluării vor fi rezolvate în următorii ani. În general, prognozele pentru acest domeniu al „calendarului ofensivei antipoluare" sînt optimiste și justifică termene de realizare relativ apropiate : 1972 — rezolvarea problemei combaterii poluării apei de către carbonul radioactiv ; 1973 — realizarea materialelor plastice biodegradabile și a pesticidelor inofensive pentru om ; 1974 — regenerarea economică a apelor uzate ; 1975 — purificarea aerului prin absorbția în săruri topite ; 1977 — eliminarea deșeurilor solide urbane ș.a. Din perspectiva unor asemenea programe de acțiune, în următorii 10—20 ani, țările dezvoltate vor avea soluționate principalele laturi tehnice ale combaterii poluării, în domeniile cele mai importante. De altfel, în această direcție, „startul" a și fost dat.

Oamenii de știință au inițiat cercetări care s-au soldat cu rezultate și echipamente din ce în ce mai eficace. Salonul internațional „Omul și mediul înconjurător", organizat în luna iunie a.c. la Paris, a ilustrat concludent intensificarea și diversificarea acestor preocupări în lumea întreagă, tendința de perfecționare și multiplicare a tehnicilor respective. De remarcat că acestea se referă la combaterea principalelor fenomene de poluare, în aer și apă, în mediul natural și în hale industriale, în tratarea deșeurilor solide, ameliorarea circulației și combustibililor. O adevărată industrie, nouă, consacrată antipoluării, e capabilă să pună la dispoziție, încă de pe acum, un arsenal de dispozitive, tehnici și mijloace extrem de variat ; de la aparate simple, portabile pentru analizarea rapidă atît pe teren, cît și în laborator a gradului de poluare a apelor, zgomotelor, aerului, cu determinarea diferitelor nocivități, pînă la mijloace tehnice de prevenire, de tipul ordinatoarelor, laserilor, sateliților, la organismele naționale și internaționale, toate avînd același scop : analizarea problemelor, atît din punct de vedere tehnic, cît și financiar, economic.

Sub aspect tehnic, specialiștii consideră că poluarea aerului, apei, pămîntului poate fi combătută cu succes, în măsura în care aceasta poate fi detectată și determinată cu cît mai mare precizie. Or, echipamentul modern folosit pentru avertizare reprezintă încă de pe acum o garanție din acest punct de vedere. În fiecare minut, cele 33 de aparate instalate pe o suprafață de circa 50 de kmp în jurul orașului Rotterdam (Olanda) analizează gradul de poluare a aerului, semnalînd „vîrfurile" de bioxid de sulf către un ordinator central. Pe o hartă luminoasă, în fiecare minut, ordinatorul central indică punctele sau zonele în care gradul de poluare a depășit limitele normale. Indicarea pe hartă a „infractorului" permite luarea unor măsuri, adesea chiar preventive. Aceste aparate de detectare, conectate la un ordinator pentru supravegherea continuă a calității aerului, deși costisitoare, au fost extinse și în alte centre : Osaka (Japonia), zona industrială Fos și cea de la Rouen Le Hâvre (Franța).

Concomitent cu aplicarea unor utilaje și procedee adecvate se urmărește crearea altora noi, mai eficiente. Astfel, la München (R.F.G.) se preconizează utilizarea unui procedeu de localizare și analizare a poluării aerului cu ajutorul razelor laser. Procedeul se bazează pe principiul radarului : lansează impulsuri luminoase, care, reflectate de către particulele de praf și funingine, dau indicații asupra mărimii și deplasării acestora. „Impulsurile-ecou" vor indica, prin urmare, precis intensitatea gradului de poluare a aerului. Dacă ordinatoarele și laserele veghează asupra purității aerului pe o rază de cîteva zeci de kilometri, sateliții artificiali se dovedesc și mai utili pe zone geografice întinse. Ei permit sondarea automată, înregistrarea stării aerului, apelor, solului, pădurilor, vegetației ; pe baza acestor date se întocmesc „hărțile de poluare". Această vedere de ansamblu va face ca intervenția omului să fie și mai eficientă. Și rezultatele sînt promițătoare. Mai întîi, prin măsurile de prevenire pe care le permit. De exemplu, prin urmărirea permanentă a nocivității, la Paris, media conținutului de bioxid de sulf pe mp de aer a scăzut, din 1961, pînă în prezent, de la 195 miligrame la 118, ca urmare a posibilității de control pentru respectarea legii care interzice utilizarea unor combustibili prea bogați în sulf și impune reglarea dispozitivelor de încălzire.

Prin punerea la punct a unor dispozitive de captare a gazelor sulfuroase rezultate din industrie sau a unor sisteme de epurare se reduc și mai simțitor aceste procente. Un succes recent al specialiștilor institutului „Teploproiect" din Leningrad este proiectul unui coș original, înalt de 180 m, care, trimițînd cu o viteză de 40 m/sec fumul la altitudini de cîteva sute de metri, va contribui, substanțial, la reducerea cantității de fum de la suprafața pămîntului în zona marilor centre industriale.

Alte direcții de cercetare vizează metode adecvate de contracarare a excesului poluant. În timp ce în lumea întreagă se protestă cu îngrijorare împotriva „mareelor negre" (a deversării accidentale a petrolului în apele oceanului), oamenii de știință caută soluții practice de neutralizare a efectelor unor asemenea catastrofe. S-au inventat dispersanți, utilaje de colectare de reziduuri ș.a. Produsul BP 1 100 X, realizat de British Petroleum, are proprietatea de a stimula activitatea bacteriilor din apă care descompun petrolul în carbon și hidrogen. Firma vest-germană „B.A.S.F." realizează o masă plastică „fenoplast", cu ajutorul căreia petrolul și benzina răspîndite pe suprafața apei pot fi colectate și îndepărtate în cîteva minute ; trei mc din acest produs absorb 1 000 de litri produse petroliere.

Și specialiștii noștri sînt angrenați în prevenirea și combaterea poluării. Pornind de la ideea variabilității permanente a fenomenului, de la necesitatea unei amănunțite cunoașteri a acestuia, urmează în curînd să fie puse în funcțiune, pe Argeș și pe Dunăre, primele stații automate de urmărire a calității apelor, respectiv, a gradului lor de poluare. Au intrat în funcțiune, cu bune rezultate, primele aeratoare românești cu turbină pentru treptele biologice ale stațiilor de epurare. Se are în vedere folosirea unor astfel de instalații în viitor și pentru aerarea artificială a unor cursuri de apă sau lacuri poluate. Sînt în curs cercetări pentru punerea la punct a unor procese de epurare terțiară — pentru îndepărtarea compușilor de azot și fosfor din apele uzate, precum și pentru ameliorarea proceselor de deshidratare a nămolurilor provenite din ape uzate, prin metode mecanice — filtrare sub vid, sub presiune, centrifugare ș.a.

Grație perfecționării tehnologiilor și investițiilor din ce în ce mai accesibile, cerute industriei prin reglementări legiferate, este cert că se va putea ajunge la acea păstrare a mediului de viață de care are atîta nevoie întreaga omenire.

Elena MANTU

Fațada blocului va fi demolată

(Urmare din pag. I)

delor la 14 blocuri (numai în cartierul Berceni !) care costă 750 000 de lei, iar pe anul viitor se estimează cheltuieli de încă 1,1 milioane lei ! Cu alte cuvinte, aproape 2 milioane lei — și cifrele nu sînt definitive — se vor duce pe apa sîmbetei.

Mergînd pe firul lucrurilor, ne-am adresat atît proiectantului, cît și constructorului.

— **Soluția constructivă adoptată a fost avizată (la cererea constructorului) și de către proiectant** — ne precizează ing. Mircea Neicu de la Institutul Proiect — București. Văzîndu-se că nu dă rezultate (după cîțiva ani, cînd în oraș s-au construit numeroase asemenea blocuri ! n.n.) s-a ajuns la concluzia că trebuie schimbată fațada. După părerea mea nu-i o defecțiune de proiectare, ci una de execuție. Viteza de ridicare a pereților n-a permis executarea corectă a placajelor cu cărămidă.

— Dacă nu era posibilă executarea unor lucrări de calitate, de ce s-a avizat favorabil „inovația" constructorilor ?

Un fel de răspuns îl căpătăm într-o discuție cu ing. Romeo Dragomirescu, director cu producția la Centrala de construcții-montaj a consiliului popular municipal.

Ideea de la care s-a pornit a fost totuși bună : constructorii obțineau economii de circa 30 000 lei pe bloc. S-au produs însă unele defecțiuni de construcție, pentru că, din păcate, timpul prea scurt de execuție n-a permis efectuarea corectă a operațiunilor și nici un control de calitate eficient.

— Cine suportă însă pagubele ?

— După cîte știu eu, defecțiunile depistate au fost deja remediate de constructori. Cele de care îmi vorbiți nu-mi sînt cunoscute. Dar dacă I.C.R.A.L. vrea să plătească reparațiile, îl privește. Să constați asemenea cazuri e, într-adevăr, o situație foarte neplăcută (mai ales extrem de păgubitoare — n.n.), dar munca în construcții are și ea riscurile ei. Acesta pe care-l discutăm nu este dintre cele mai mari. Ce s-ar întîmpla dacă n-am asigura soliditatea clădirii ?

Lăsăm, deocamdată, fără răspuns întrebarea interlocutorului nostru, pentru a insista asupra cîtorva aspecte de fond.

În primul rînd, din cele spuse reiese clar că nu se cunoaște — tocmai de către cel care coordonează construcția de locuințe în Capitală ! — adevărata proporție și gravitate a defecțiunilor. Or, în acest caz, cum se puteau stabili cu precizie responsabilitățile și, mai ales, cum se putea interveni la timpul potrivit pentru a nu se ajunge la demolarea fațadelor ?

În al doilea rînd, se afirmă peste tot că „sînt defecțiuni de construcție", dar nimeni nu pune punctul pe i și nu localizează cu precizie vina pentru asemenea grave neglijențe. În discuțiile avute ni s-a pomenit despre „constructori", despre „proiectanți", ca și cum ar fi vorba de niște persoane abstracte ce nu pot fi trase la răspundere pentru irosirea unor mari sume de bani.

Ing. R. Dragomirescu ne vorbea despre „riscurile meseriei". E ușor să vorbești de risc atunci cînd în joc nu sînt banii tăi. Dar aici nu e vorba de a risca ceva, ci mai curînd de neglijența condamnabilă a unor oameni cu identitate precisă lansați într-o acțiune ale cărei consecințe nici n-au încercat să le prevadă, dar să le mai și preîntîmpine. În dorința de a raporta „economii", de a primi felicitări și, eventual, premii pentru „ingeniozitate", I.C.M. 1, I.C.M. 2 și alte întreprinderi de construcții au provocat mari pagube materiale fără ca nimeni să se întrebe cine, cum, de ce le-au produs.

Statul nostru, în grija sa permanentă pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale oamenilor muncii, face considerabile eforturi materiale și financiare pentru îmbogățirea zestrei urbane a tuturor localităților țării. Sînt, deci, cu atît mai criticabile și de netolerat neglijențele care duc la risipirea fondurilor, superficialitatea și lipsa de răspundere cu care sînt generalizate — fără a fi experimentate — soluții tehnice păgubitoare.

Bineînțeles că acum, în fața acestei situații, este firesc și necesar să se execute în continuare lucrările de remediere. Tot atît de firesc și necesar este însă ca atît consiliul popular municipal, cît și celelalte organe vizate, să stabilească responsabilitățile exacte și cauzele reale ale fenomenului pentru ca măcar pe viitor să existe garanții că asemenea anomalii nu se vor mai repeta.

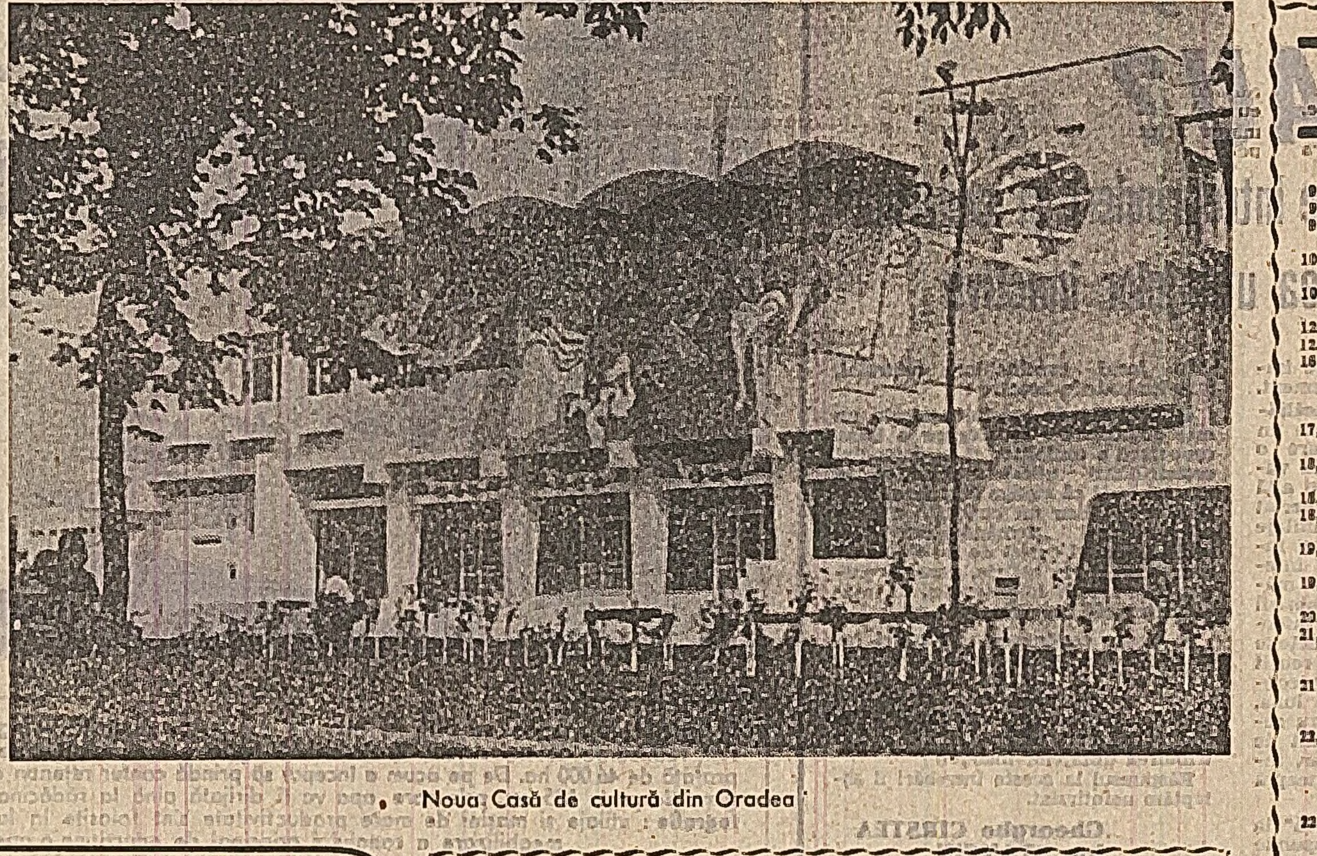

Noua Casă de cultură din Oradea

CARNET CINEMATOGRAFIC

„Sfînta Tereza și diavolii"

Filmul „Sfînta Tereza și diavolii" propune spectatorilor un episod eroic din timpul războiului antihitlerist. Întîmplările imaginate de autorul noului film românesc (scenariul și regia : Francisc Munteanu) evocă toamna anului 1944, luptele pentru eliberarea Ardealului de nord de sub ocupația nazistă. Este vorba nu despre confruntări armate de amploare, despre încleștarea frontului propriu-zis, ci despre misiunea specială pe care o au de îndeplinit doi ofițeri români parașutați într-o zonă muntoasă controlată încă de ocupanți : joncțiunea cu micul grup de partizani cantonat undeva, lîngă piscul „Sfînta Tereza" și apoi dinamitarea viaductului din apropiere. O misiune periculoasă, deosebit de importantă pentru ofensiva victorioasă, eliberatoare a armatei noastre.

Autorul se apropie de o sursă de inspirație generoasă, pe care a mai abordat-o de fapt — dintr-o altă perspectivă și într-o altă tonalitate — și în cîteva dintre realizările sale anterioare. Războiul din spatele frontului, curajul și dăruirea unor eroi anonimi ai luptei antifasciste au fost evocate în „Valurile Dunării" (unde Francisc Munteanu era coautor al scenariului), în „Cerul începe la etajul III", „La patru pași de infinit" — momente de relief ale activității unui cineast aflat acum la cel de-al zecelea film. Și am fi fost bucuroși dacă am fi putut consemna acest al zecelea film ca pe o reușită. Din păcate însă, „Sfînta Tereza și diavolii" nu ne oferă un astfel de prilej.

Rezervele noastre nu vizează intenția autorului de a aduce pe ecran o povestire alertă, concepută degajat și destinată celei mai largi audiențe. Ele sînt determinate de decalajul dintre această intenție și finalizarea ei, de inadvertențele evocării — numeroase și surprinzătoare mai cu seamă din partea unui cineast cu o experiență atît de bogată. Dezvoltarea subiectului, ca și un șir întreg de detalii, creează impresia că filmul e în mare măsură fructul improvizației și nu al unei pregătiri atente din faza scenariului, a decupajului regizoral.

Căpitanul Petrescu (interpretat de Ion Dichiseanu) și tînărul locotenent (interpretat de Peter Paulhoffer) sînt prezentați într-o lungă succesiune de secvențe introductive, mai închegată poate decît filmul propriu-zis ; între cei doi există animozități instinctive, care pălesc în cursul antrenamentului desfășurat în vederea misiunii lor comune — un antrenament ce anunță, în tradiția genului, o acțiune palpitantă, plină de riscuri. Dar după ce această acțiune e declanșată, centrul de greutate al narațiunii se mută asupra idilei de o noapte a temerarului căpitan, filmată cu o anume ostentație și împingînd cumva într-un plan secund misiunea specială căreia, de fapt, îi era consacrat întregul film... Apoi, amănuntele. E greu de explicat, de pildă, ușurința cu care realizatorul a recurs la „întorsături" atît de puțin credibile, ca aceea a arestării eroilor principali, care se aruncă parcă singuri, cu bună știință, în brațele ocupanților. Și ce se poate spune despre secvența în care îi vedem pe cei doi eroi, unul dintre ei în uniforma de ofițer român (!), trecînd calmi, într-o mașină descalsă, pe strada principală a orășelului ocupat de naziști, și fără să-i intrige în vreun fel pe trecători, între care sînt destui militari hitleriști (ocupanții sînt înfățișați, în genere, în trăsături artificiale, de circumstanță). Sînt și alte momente la fel de neverosimile, care pulverizează cîte o dată intențiile autorului și impietează asupra unor idei cinematografice bune, asupra ansamblului evocării și a personajelor create altminteri cu dezinvoltură de Ion Dichiseanu și Peter Paulhoffer, asupra contribuției celorlalți interpreți, asupra aportului operatorului Nicolae Girardi și al compozitorului Temistocle Popa.

Filmul „Sfînta Tereza și diavolii" demonstrează credem, convingător, cît de riscante pot fi pentru un cineast subaprecierea rigorilor profesiunii, concesiile făcute unor soluții facile. Drumul spre public — căutat cu consecvență de regizorul Francisc Munteanu — nu poate fi descoperit cu adevărat decît prin cultivarea exigenței față de sine însuși, o exigență întotdeauna necesară în cinematografie și care se cere a fi stimulată, cu competență și autoritate, și de către producător.

D. COSTIN

cinema

● Sfînta Tereza și diavolii : PATRIA — 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30, EXCELSIOR — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● Cornul de capră : VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● Mania grandorii : LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, la grădină — 19,30, GRĂDINA DOINA — 19,15.
● Aventuri la Marea Neagră : LUMINA — 9; 12,30; 16; 19,30, COTROCENI — 14; 16,45; 19,30, CRINGAȘI — 15,30; 19.
● Tora ! Tora ! Tora ! : SALA PALATULUI (seria de bilete 4237) — 18,15 ; SCALA — 8,45 ; 11,30 ; 14,20 ; 17,20 ; 20,30, BUCUREȘTI — 9 ; 12,20 ; 16,15 ; 20, FAVORIT — 9,30 ; 12,30 ; 16,30 ; 19,30, GRĂDINA SELECT — 19,30.
● Pescărușul : BUZEȘTI — 15,30; 18, la grădină — 20.
● Mesagerul : CAPITOL — 9; 11,15 ; 13,45 ; 16 ; 18,30 ; 21, la grădină — 19,15.
● Fuga : LIRA — 15,30, la grădină — 19,30.
● Fata care vinde flori : CENTRAL — 10; 12,30; 15; 17,30; 20.
● Doamna și vagabondul : TIMPURI NOI — 9,45—20,15 în continuare.
● Satul meu, patria mea : FERENTARI — 15,30; 17,45; 20.
● Călăreții : FEROVIAR — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, GLORIA — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, la grădină — 19.
● Gentlemenii norocului : FLOREASCA — 15,30; 18; 20,30, MOȘILOR — 15,30; 17,45.
● O fată fericită — 10; 12; 14; 16, Oglinda cu două fețe — 18,15, Seceră vîntul sălbatec — 20,30 : CINEMATECA (sala Union).
● Desene animate : DOINA — 10.
● Dacă e marți, e Belgia : DOINA — 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18.15 ; 20,30, FLAMURA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.
● Provincialii : GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● Nevăzut, necunoscut : DACIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● Felix și Otilia : MUNCA — 16; 19.
● Procesul unei stele : BUCEGI — 15,45; 18, la grădină — 20, AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, la grădină — 19,15.
● Satul care moare : RAHOVA — 15,30; 18; 20,15.
● Naufragiați în spațiu : UNIREA — 16, la grădină — 19,30.
● Tintin și Templul Soarelui : DRUMUL SĂRII — 15,30; 17,45; 20.
● Ferma din Arizona : GIULEȘTI — 15,30; 19,30, MIORIȚA — 9; 12,30; 16; 19,30.
● Fuga după liniște : POPULAR — 15,30; 18; 20,15.
● Desculț în parc : PACEA — 15,45; 18; 20.
● Balada lui Cable Hogue : VOLGA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, ARTA — 15; 17,30; 20,15, la grădină — 19.
● Vedere de pe pod : VIITORUL — 15,30; 18; 20,30.
● Lupul negru : COSMOS — 15,30; 18; 20,15.
● Creierul : TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18, la grădină — 20,15.
● Mărturisirile unui comisar de poliție făcute procurorului republicii : FLACĂRA — 15,30; 18; 20,15.
● Trei din Virginia : VITAN — 15,30; 18, la grădină — 20.
● Robin Hood : LAROMET — 15,30; 17,30; 19,30.
● Fanfan la Tulipe : GRĂDINA MOȘILOR — 20.

teatre

● A.R.I.A. (la Teatrul satiric muzical „C. Tănase", sala Savoy) : Concert extraordinar de muzică cubaneză susținut de ansamblul „Directo de Cuba" — 20.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (Grădina Boema) : Trăsnitul meu drag — 20.

tv

PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiunii. Telex.
9,05 Teleglob : Ciad.
9,25 O viață pentru o idee : Edison (III).
10,00 Curs de limba rusă. Lecția a 16-a.
10,30 Telecinemateca pentru tineret.
12,00 Telex tehnico-științific.
12,10 Telejurnal.
16,00 Deschiderea emisiunii de după-amiază. Fotbal : Universitatea Cluj—Levski Spartak Sofia (Cupa U.E.F.A.).
17,45 Curs de limba germană. Lecția a 16-a.
18,15 Muzica — emisiune de actualitate muzicală.
18,40 Tragerea Pronoexpres.
18,50 Timp și anotimp în agricultură.
19,20 1001 de seri : Siluete în alb și negru : „Calul fermecat".
19,30 Telejurnal ● Marea întrecere socialistă la zi.
20,10 Retrospectivă Walt Disney.
21,00 Fotbal : Rapid — Landskrona Boys (Cupa Cupelor). Repriza a II-a.
21,45 Reportaj TV : „Sîmbătă, duminică, luni". Emisiune de Timotei Ursu.
22,05 Concert în Muzeul Enescu. Valentin și Ștefan Gheorghiu interpretează Sonata nr. 3 în la minor în caracter românesc de George Enescu.
22,35 „24 de ore".

PROGRAMUL II

20,00 România în lume.
20,30 Teatru liric TV. Opera „Alexandru Lăpușneanu" de Alex. Zirra.
21,40 Agenda.
21,50 Arta plastică : Muzeul din Timișoara.
22,05 Roman foileton „Rațiune și sensibilitate". Reluarea episodului II : „O despărțire și o călătorie".

Nu, nu este vorba de finisarea unui nou bloc, ci de... demolarea fațadei lui !

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

Nu vrem să anticipăm discuția care urmează. Trebuie să precizăm doar că ideea unei mese rotunde cu participarea mai multor președinți de cooperative agricole, a unor cooperatori, ca și a altor oameni a căror activitate este legată de agricultură, s-a născut pornind de la două exemple. Două cazuri care scot la iveală două atitudini diferite față de muncă, de fapt două moduri complet opuse de înțelegere a răspunderilor pe care le are un conducător al unei unități cooperatiste față de interesele obștii. Am pus aceste exemple în legătură directă cu cerința atît de limpede formulată în Proiectul de norme ale vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste, cerință potrivit căreia comuniștii sînt chemați să se situeze în avangarda luptei oamenilor muncii din țara noastră pentru apărarea și dezvoltarea avutului obștesc. Ne-am gîndit la această cerință cu atît mai mult cu cît în cazurile pe care le vom înfățișa este vorba despre comuniști aflați, prin funcțiile ce li s-au încredințat, în fruntea unor unități cooperatiste.

„Conduci? Muncește cît șapte, cu pasiune și cinste!"

FAȚĂ ÎN FAȚĂ, DOI PREȘEDINȚI DE COOPERATIVE AGRICOLE, DOUĂ CONCEPȚII DIAMETRAL OPUSE DESPRE RĂSPUNDEREA PENTRU AVUTUL OBȘTESC

Pe un talger al balanței avem cazul — deși nu poate fi numit „un caz" — unui om căruia i-a mers vestea mult dincolo de hotarele satului său pentru o activitate neobosită, pentru grija sa de fiecare clipă față de soarta cooperativei. Președintelui Vasile Secul, de la C.A.P. Nalbant din județul Tulcea, i se recunosc stăruința și priceperea organizatorică, faptul că, la orice oră din zi și din noapte, poate fi văzut acolo unde se consumă cele mai importante momente din activitatea cooperatorilor i se recunoaște dragostea, unii îi spun pătimașă, pentru tot ce aparține obștei.

Pe celălalt talger avem cazul — și e, într-adevăr, „un caz" — președintelui Ion Pavel de la C.A.P. Mircea Vodă, comuna Cerna, din același județ. Rezultate bune s-au obținut și aici într-o anumită perioadă. La un moment dat s-a constatat însă un dezinteres din partea președintelui pentru bunul mers al cooperativei, preocupările sale fiind preponderent orientate spre realizarea unor interese personale. În perioada 1971—1972 el și-a cumpărat un teren în Tulcea, unde a început să-și construiască o casă. Uzînd de calitatea sa de președinte, a folosit mașinile cooperativei pentru transport, a cumpărat, prin intermediul cooperativei, materiale la prețul cu ridicata etc., în timp ce munca în cooperativă a slăbit. Această situație a determinat intervenția Comitetului județean de partid Tulcea, care a analizat activitatea președintelui și a propus unele măsuri.

Dar, cum spuneam, să nu anticipăm! Toate acestea au fost în amănunt înfățișate și comentate într-o discuție organizată „pe teren", neutru: în comuna Horia (aflată la granița cu cele două cooperative), și la care cei în cauză, ca și alți invitați din cooperativele megieșe, au venit să participe, să cumpănească, să mediteze, să extragă semnificația faptelor. Deși necruțătoare, opiniile încrucișate n-au fost — cum ar putea să pară — „un proces" ci, mai curînd, un sfat al chibzuinței, al integrității morale, o confruntare sinceră de păreri între comuniști care, deși aparținînd unor colectivități sătești diferite, se supun și propagă aceleași principii ale eticii socialiste.

Emil Ardeleanu (secretarul comitetului de partid al comunei Nalbant): Aș dori ca tovarășul Ion Pavel, președintele de la Mircea Vodă, să vorbească primul, în mod deschis, despre faptele sale, să aprecieze singur comportarea sa.

Ion Pavel: Recunosc cele puse pe seama mea, dar nu în totalitate. Este adevărat că în 1971 mi-am cumpărat un loc de casă în Tulcea, apoi am ridicat construcția, și în 1972 am învelit-o cu tablă. Dar analiza făcută de colegiul de partid nu a găsit în activitatea mea **abateri grave.** (s.n.)

(Ați reținut: n-au fost abateri „grave". Au fost abateri dar nu grave. Abateri și [illegible] tot, în orice caz nu abateri ca[re să-i] pună în primejdie funcția și [calit]atea lui. Da, cunoaștem această mentalitate. Am mai întîlnit-o și la alți oameni cărora li s-au încredințat anumite funcții. Funcții care, nu se știe prin ce miracol, i-au făcut să creadă că ei ar avea dreptul la abateri de un anumit grad...).

— ...pentru că materialele le-am cumpărat, iar mașinile de transport le-am plătit la cooperativă. Greșeala mea a fost că am luat 100 de plăci de azbociment din cooperativă. Asta recunosc.

Augustin Todea, activist al comitetului județean de partid: Tovarășe președinte, să vorbim despre paiele rămase pe 150 de hectare... Ai tot aminat stringerea lor și a trebuit, pînă la urmă, să le dați foc. De ce n-ați dat aceste paie cooperatorilor? Apoi, în cooperativa dv. au trebuit să fie defrișate 15 hectare de vie pentru că nu au fost îngrijite. S-a cheltuit mult, s-a lucrat la via asta mulți ani de zile, dar nu s-a obținut nici un beneficiu. În sfîrșit, cooperativă dumitale urma să înființeze o crescătorie de juninci. Dumneata ai tot tergiversat această acțiune, care ar fi putut să aducă mari foloase cooperativei.

Ion Pavel: Tovarășe, eu nu sînt adunarea generală, nu pot hotărî de unul singur...

Gheorghe Bidu: Dar a fost întrebată adunarea generală? Toate neplăcerile au început din momentul în care tovarășul președinte își construia casă în Tulcea. Treburile gospodăriei au fost lăsate de o parte, în timp ce dînsul se ocupa de rezolvarea problemelor personale. Lucrările cîmpului nu au mai fost executate la timp, brigadierul era plecat la moară, președintele la Tulcea... De ce mi se pare mie că abaterile tovarășului Ion Pavel, deși dînsul susține că nu e așa, sînt, totuși, grave? Privind lucrurile din perspectiva cerințelor pe care le adresează comuniștilor partidul, un comunist ca Ion Pavel nu numai că nu trebuie să greșească față de avutul și interesele obștei, nu numai că trebuie să păzească acest avut, dar să se frămînte, să facă tot ce-i stă în puteri pentru a-l înmulți, pentru a fructifica toate resursele.

Dumitru Ioniță: E un lucru bun că și-a făcut casă nouă. Se nasc însă două întrebări serioase. Una: cu ce preț? Mă refer nu la prețul material, ci la tributul plătit bunului mers al muncii în cooperativă. A doua întrebare: unde a construit această casă? Pentru că de aici pornesc toate. De ce n-a făcut-o în comună, în satul natal? Sigur că oamenii și-au pierdut încrederea în el cînd au văzut că vrea să-i părăsească.

Anastasie Camoș: Eu mă gîndesc și la alt lucru. Nu numai ce încredere mai puteau să-i acorde președintelui cooperatorii, dar să ne gîndim puțin: cu ce încredere mai privesc acești oameni înșiși perspectivele satului lor atunci cînd chiar cel pus în fruntea obștei dă bir cu fugiții? Eu cred că ar trebui să se rușineze în fața consătenilor săi...

Emil Ardeleanu: Cred că tovarășul Ion Pavel n-a înțeles care este menirea sa de președinte al cooperativei. În 1968 am fost pe acolo și chiar de atunci am observat o anumită superficialitate în munca sa. Pe atunci, cînd venea vorba despre atitudinile sale superficiale față de treburi, spunea: „El și, ce-or să-mi facă? N-au decît să mă schimbe!".

Nicolae Sidor, din partea uniunii județene a cooperativelor agricole de producție: Există, într-adevăr, o atitudine de indiferență caracteristică unor oameni cărora li se încredințează munci de răspundere. Se cred de neînlocuit, ca și cum n-ar fi și alții capabili să conducă munca în cooperativă. De aici atitudinea de suficiență, îngîmfare și, ce e și mai condamnabil, gîndul că lor li se cuvine și li se poate îngădui totul. Noroc că d-alde ăștia sînt puțini. Cei mai mulți dintre președinții noștri sînt ca Vasile Secul, omul acesta care prin tot ce face e legat cu trup și suflet de soarta cooperativei și de oamenii ei.

Ion Pavel: Lasă că și el a pățit-o, înaintea mea. A fost și schimbat...

Vasile Secul: Este adevărat că în 1968 am fost schimbat pentru un timp din funcția de președinte. Pot să spun doar un singur lucru: pe 30 am fost schimbat, iar pe 31 am mers la lucru, ca simplu cooperator. Dar mai bine să spună oamenii...

Emil Ardeleanu: Vreau să precizez de la început: cu tovarășul Secul a fost cu totul și cu totul altă problemă. Dînsul a fost schimbat nu pentru delăsare în muncă, nu pentru slab interes față de problemele cooperativei, ci pentru că unii l-au considerat „prea" exigent. Au fost de fapt cîțiva care nu se puteau împăca cu spiritul de ordine în muncă și au ațîțat și pe ceilalți. În anul care a urmat însă noul președinte, care nu era „exigent" decît față de propriile lui interese, a cam lăsat cooperativa în voia soartei. Valoarea producției globale a scăzut cu 9 milioane. A trebuit, cu sprijinul comitetului județean de partid, să facem o analiză a acestei situații. Concluziile: lucrări de proastă calitate, neefectuate la timp, exigență și control în muncă aproape inexistente. Și atunci s-a întîmplat...

Dumitru Mocanu, cooperator, C.A.P. Nalbant: Dați-mi voie să povestesc eu mai departe, pentru că m-am numărat printre cei care au votat și pentru scoaterea lui Secul și pentru realegerea lui ca președinte. Da, cînd am văzut cum mergeau treburile cu cel care-l înlocuise, cînd am văzut că ne ducem spre paragină, mi-am dat seama cît de mult am greșit față de Vasile Secul și că, de fapt, de el și de exigența și cinstea lui aveam nevoie. De ce era el exigent, dacă nu ca să muncim bine și să nu se clintească nimic din avutul obștesc?

Gheorghe Pavel, cooperator, C.A.P. Nalbant: Tovarășul Secul știe să muncească și își iubește satul. Atunci, cînd a fost schimbat, chiar de a doua zi s-a dus și-a muncit, ca simplu cooperator, cît șapte. Și așa muncește și acum. În ziua de 23 August a fost la defilare la Tulcea împreună cu cîțiva de la noi. Dar cum s-a terminat defilarea, a venit într-un suflet și s-a oprit direct la cîmp unde se recolta fasolea. Apoi a inspectat tot cîmpul pînă seara și așa a făcut și a doua, și a treia zi: a fost la arat. Abia duminică și-a făcut puțin timp de odihnă.

Hristu Moraru, președintele C.A.P. Cerna: Prevedeam ocazia aceasta de a pune față în față două feluri de a privi munca de către un președinte de cooperativă. Ar fi fost bine să nu fi avut de discutat decît atitudini înaintate, practici și metode de muncă menite să fie extinse și la alte cooperative. Dar și așa consider că am avut cu toții ce învăța de aici. Da, trebuie să ne gîndim mereu și mereu la datoria noastră morală de a pune mai presus de orice interesele satului, ale obștei, interesele generale. Este datoria noastră de comuniști... Eu știu că și Ion Pavel a fost, cîndva, un președinte bun. Dar a fost de ajuns ca o singură dată să se aplece mai mult asupra intereselor personale și iată, satul a avut de suferit.

Discuția, care s-a încheiat tîrziu, a încercat să distingă în atitudinile și în felul de a gîndi al celor doi președinți, adăugind și alte fapte, **două concepții aflate la antipozi despre normele etice cărora li se supun relațiile din viața socială a satului.**

S-a amintit că documentele de partid din ultimii ani insistă asupra exigențelor ce trebuie să și le impună și să li se impună celor care sînt aleși sau numiți să conducă activitatea unor colective. Cerința de a munci neprecupețit, cu pasiune și desăvîrșită cinste se adresează tuturor membrilor societății noastre și cu atît mai mult celui investit cu o răspundere de conducător al destinelor unei colectivități. Ce pierde societatea noastră de pe urma indiferenței unora față de aceste cerințe? Și, dimpotrivă, ce cîștig îi aduce societății socialiste, progresului ei, atitudinea responsabilă a celor mai mulți dintre noi față de interesele colectivității?

Stimați cooperatori, președinți, cititori cărora aceste probleme nu vă sînt străine, iată întrebări la care vă invităm să medităm împreună.

Mihai CARANFIL
Ion POPA

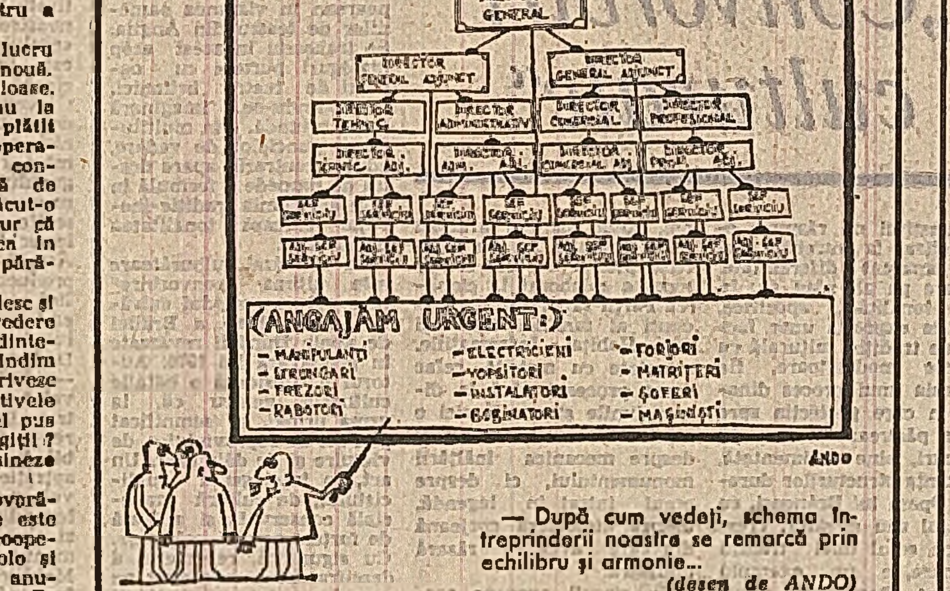

— După cum vedeți, schema întreprinderii noastre se remarcă prin echilibru și armonie...
(desen de ANDO)

„VORBA OAMENILOR PREȚUIEȘTE CÎT VIAȚA LOR"

Întotdeauna am dorit să devenim mai oameni decît sîntem. Și, uneori, unii dintre noi nu știau cum să procedeze. Proiectul de norme ale vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste este un model și, în acest sens, punctează pe traiectoria dezvoltării noastre locul și timpul în care trăim. Întocmai ca o oglindă, reflectă ceea ce sîntem. Dar, mai ales, este o prefigurare. Dacă doriți, este tot un model, dar și al viitorului.

Mă opresc asupra unei singure idei din noul cod moral și care, după opinia mea, este esențială: comunistul, ca model de comportare umană, trebuie să aibă o viață integră din toate punctele de vedere, trebuie să fie un exemplu de conduită în toate împrejurările.

Mi se pare important de subliniat acest lucru, pentru că sînt dese cazurile cînd unii oameni consideră că numai între prieteni și tovarăși de muncă trebuie să se poarte în mod civilizat, politicos, uitînd că și pe stradă, în cartier, în societate în general trebuie să aibă aceeași comportare demnă și civilizată.

Deoarece aici este vorba însă de o problematică foarte largă, mă opresc la un fapt mai concret; care nu se bucură întotdeauna de atenția cuvenită. Sîntem adesea martori la anumite scene de stradă, izbucnite instantaneu, care, fie și numai ca simplu trecător, te fac să roșești.

Lipsa unei atitudini de amabilitate și bunăvoință se resimte în chiar felul de a te adresa sau de a răspunde la o anumită solicitare. Și nu cred că greșesc cînd afirm că tocmai pe stradă, la diversele servicii publice, adică acolo unde oamenii se cunosc foarte rar după nume sau funcții, se dezvăluie natura intimă, fondul de cultură și educație al fiecăruia. Pentru că aici oamenii nu se mai comportă după un regim bine stabilit, ca la serviciu, ca la școală, ci aduc cu ei tot ce au învățat și au deprins în aceste instituții. Iar acest lucru se vede de la început în atitudinea față de ceilalți. În primul rînd, în cuvinte.

Între maximele lui Seneca există una care mi se pare foarte potrivită pentru ceea ce discutăm: „Vorba oamenilor prețuiește cît viața lor". Și, într-adevăr, în felul de a vorbi, de a te adresa unui om, își dezvălui mentalitatea, cultura, omenia.

Dar uite că mai sînt oameni care îți vorbesc cu o nonșalanță și o violență în limbaj de parcă n-am avea cu toții aceleași drepturi. Desigur, în asemenea condiții, colectivitatea, opinia publică au un cuvînt greu de spus.

Sînt convinsă că traducerea în viață a normelor de comportare comunistă, transformarea lor în trăsături vii ale comportamentului cotidian al fiecăruia dintre noi, va conduce la realizarea acelui climat — conturat cu limpezime în documentele partidului nostru — în care respectul față de semeni să primeze în orice împrejurare.

Eleonora SIMIONESCU
economist, principal, INCERC

FIȘIER SOCIAL

„Aici e sat, nu pădure!"

Se transcriu mai jos, din carnetul fără file al memoriei reporterului, imagini culese într-o duminică de curînd, în Țara Oașului.

Cămîrzana. Țară frumoasă și aspră ca un ulcior de la Vama, din apropiere, care ar fi fost înflorat nu cu smalț lucitor, ci cu cerneluri mate, supte trainic în porii lutului. Oameni la fel: aspri și frumoși precum ne apar străbunii în basorelieful conștiinței. Port străvechi, nealterat și, tocmai de aceea, etern: clop de pale tare ca o chivără; pieptar înflorat ca o armură de turnir; nădragi largi — gaci — ca spuma; și, la șold, straița de-o palmă, un fel de scut bătut în mărgăritare... Sînt niște pietoni feerici. Au mersul blînd și drept, statuar, dar nu solemn, și dau cuviincioși binețe oaspetelui necunoscut, privindu-l, nici sfios, nici semeț, drept în față. Sînt mulți — tot satul. E duminică și, cum privești de-a lungul drumului, parcă te-ai afla, în plină vară, în miezul unui alai de Plugușor sau în amiaza de pace a unei dave dacice. ...Dar pe uliță trece o „Dacia 1300". Și se înclină un elicopter către streașina Gutîiului. Și oșenii se duc spre răscruce — la gioc, unde-i așteaptă ceterașii — legănînd pe deget, de curelușă, tranzistoare... N-ascultă muzică. Fotbal. Sînt interesați de evenimentele etapei, dar mai cu seamă îi amuză rafalele vorbirii oltenești a crainicului, de neînchipuit pentru ei, oameni scurți la vorbă... „Cît s-au schimbat oșenii?", îmi întreb însoțitorul. Îmi răspunde: „Cît s-a cuvenit. Ce trebuia să se schimbe, s-a schimbat; ce nu — nu." Dar ce nu trebuia să se schimbe? Întreb, de data aceasta în gînd. Răspunsul am prilejul să mi-l culeg singur, chiar în clipele următoare.

...Cum mergem de-a lungul drumului, văd, în mijlocul unei curți, un copac monumental, gros cît butia. Mă opresc privind peste poarta scundă cu scîndurile bătute de-a latul ca pe Dorne sau ca-n Far-West. Aș vrea să stau sub roata formidabilă a copacului, să-i mîngîi scoarța bătrînă. „Să intrăm", zice însoțitorul. „Să nu tulburăm gospodarul", zic. „Nu-l tulburăm, nu-i acasă; acum tot satul se află la gioc." „Atunci, cu atît mai mult..." Nu mă ascultă. Saltă bocul porții — un butuc pe un fel de cumpănă — și-mi face loc să intru primul. Mă codesc: „Cîinii or fi legați?" Rîde: „Ce cîini? Ce le trebuie? Să muște oamenii? De cînd se știu, oșenii nu țin cîini decît la stînă, pentru fiare. **Aici e sat, nu pădure...**". Intrăm. Cercetăm îndelung copacul. Din casă nu se arată nimeni. Într-un tîrziu caut cu privirea fîntîna: mi-e sete. Curtea n-are fîntînă. Prietenul mă îmbie în pridvorul casei unde se deschid trei uși. Urc, oarecum temător. Pe un scăunel, o găleată plină cu apă. Ochi. Cană nu e. Omul meu apasă clanța ușii din mijloc, intră-n casă, ia o cană din serviciul ce strălucește pe o poliță și mi-o dă. Nu se arată nimeni. Pe uliță continuă să treacă pietoni feerici... Beau cercetînd prin ușa întredeschisă interiorul. Curat ca duminica: pat, vrăfuit cu „mițoase", o masă, un dulap cu vitrină „de mobilă", un televizor; într-un colț, lucitor, dinteie unei țapine... Prietenul pune cana la loc și închide ușa. Plecăm. Pe poartă tocmai intră un oșan mare, feeric, purtînd un oșan identic, dar în miniatură, în brațe. „Bună-ziua, zice prietenul, am vrut să vedem copacul. Am băut și apă." „Să vă fie de bine", zice gospodarul privindu-ne drept în față, nici sfios, nici semeț — și intră-n casă cu oșanul cel mic dus pe după gît ca un miel. Atît.

În uliță întreb: „Ești de pe aici? Omul acesta ți-e rudă, ți-e cunoscut?" „Nu, zice, pe omul ăsta îl văd pentru prima dată". Îmi simte uimirea: „De ce te miri? Nu știai că oșenii nu-și încuie nici porțile, nici ușile? Sînt sau nu sînt acasă, gospodăria lor este deschisă totdeauna și pentru oricine. Așa a fost de cînd este Oașul — Oaș; așa a rămas și astăzi."

Iată, așadar, ceea ce nu se schimbă la oșeni și la alții ca ei. Ceea ce e bine, e minunat că nu se schimbă... Plec din Cămîrzana înflorat ca după un popas în pridvorul eternei omenii a neamului. Unul din multele pridvoare...

★

Mai deunăzi, trecînd prin fața unui bloc din Drumul Taberei, am văzut un lucru de neînchipuit: o postață de iarbă, un „spațiu verde" împrejmuit cu — n-o să mă credeți — sîrmă ghimpată! Ca să nu calce acolo, în spațiul lor, pe teritoriul lor, al „gospodarilor" din acel bloc proprietate personală, nici pasărea măiastră... De jur împrejurul ierbii sacrosancte, copiii țipau și țopăiau ca niște miei. Pe asfalt, julindu-și genunchii... Mi-am adus aminte, fulgerător, de oșeni.

Dar rîndurile de față s-au scris nu atît ca un omagiu adus lor — lor li se cuvin poeme — cît pentru asemenea „gospodari", pentru asemenea „apropitari" redivivus pe care, dacă aș avea o putere, i-aș aduna într-un microbuz — că, să zicem cum se zice, n-or fi prea mulți — și i-aș duce într-un schimb de experiență în Oaș, să bea omenie din izvorul de la Cămîrzana...

Și să se facă bine.

Petre DRAGU

Cupa de șampanie

Devotamentului dus pînă la sacrificiu i s-a zis abnegație. Renunțării de sine, întru susținerea altora, de asemenea. Dezinteresului, puterii de a trece peste interesele personale, în favoarea altor oameni sau a întregii colectivități, i s-a spus altruism. Opuse egoismului, altruismul și abnegația au înnobilat dintotdeauna sufletele mari, respingînd atitudinea de exagerată preocupare pentru interesele proprii și de nesocotire totală a intereselor altora sau ale colectivității, căci egoistul nu se abandonează decît lui însuși, el este gol de alții, dar prea plin de eul său, netrăind decît pentru sine. Egoistul se autodetașează de ceilalți, revendicîndu-și neîncetat dreptul la o situație excepțională, deși prin nimic nu și-o merită. Plin de aroganța suficienței, el neagă totul în afară de propria-i persoană. Ca printr-o prismă strîmbă, orice rază de lumină care îi pătrunde în suflet e reflectată diform, căci întreaga lui optică asupra lumii nu poate fi decît viciată. „Abandonați-i pe cei ce nu se abandonează decît lor înșile!" — spunea Shakespeare, dar cum să-i înlături? Se spune despre cineva: „Este puțin cam egoist". Asta înseamnă că prin „puțin" și prin „cam" i-am acordat circumstanțe atenuante. Un om nu poate fi în același timp și „puțin egoist" și „puțin altruist" și nici „puțin capabil de abnegație".

Dar nu despre disocierea teoretică a acestor defecte sau calități umane voiam să vorbesc. Termenii mi-au jucat în fața ochilor deunăzi, aflînd despre deznodămîntul unui fapt petrecut în noaptea Anului Nou.

Mă aflam la sărbătoarea de revelion în casa unui doctor dintr-un oraș de pe Dunăre. Cu zece minute înainte de miezul nopții a fost chemat la spital pentru a încerca să salveze o viață. Un tînăr fusese adus grav accidentat și mașina salvării, încă plină de sîngele rănitului, venise — atunci cînd cupele de șampanie abia fuseseră umplute — după gazda noastră, chemată urgent de medicul de gardă.

L-am însoțit pe doctor la spital. A fost cea mai grea, cea mai atroce, dar și cea mai sublimă noapte de Anul Nou pe care a trăit-o vreodată. Cinci ore de luptă cu moartea. Eminentul chirurg, înconjurat de asistenții săi, n-a vrut să-i lase anului ce trecea o victimă în plus. Și dacă nu i-a lăsat-o acelui an, a continuat să lupte cîteva luni și în anul acesta, pentru a-l salva pe acel tînăr necunoscut, ivit pe neașteptate cu trupul sfărîmat lîngă cupa lui de șampanie, smulgîndu-l din mijlocul familiei și al prietenilor. N-am scris atunci despre faptul acesta, deoarece am așteptat să mi se spună că tînărul rănit a părăsit spitalul. Au înflorit zarzării și s-au scuturat, amintindu-mi de ninsoarea din acea teribilă noapte, s-au copt merele și pepenii, frunza din vii a început să ruginească și vestea cea mare mi-a ajuns ca un strigăt de bucurie. M-am gîndit, aflînd-o, la tot ce înseamnă abnegație, altruism și egoism.

Prietenul meu ar fi putut să amîne operația sau zecile de operații pe care a trebuit să le facă într-un trup cu oasele sfărîmate, ar fi putut să dea cîteva indicații sumare la telefon ori să apeleze la atît cît știa confratele său, care era de gardă. A plecat însă la lupta lui permanentă cu moartea, pentru viață, fără să pregete. Abia acum, la atîtea luni de la cupa aceea de șampanie rămasă neatinsă, putem s-o umplem din nou și să ne spunem: „La mulți ani!". Lui, ca și tînărului picat pe neașteptate la miezul nopții, pentru care acum s-au copt toate roadele pămîntului. Lor și tuturor celor ce își fac din abnegație suprema linie de conduită în viață.

Ioan GRIGORESCU

Continuare la ampla anchetă socială: „Un caz în derivă" realizată cu ajutorul cititorilor

Eroare, regretabilă eroare, stimate profesor!

Vă mai amintiți, desigur, stimați cititori, de „cazul Miu", acel „destin în derivă" supus dezbaterii publice în urmă cu cîtva timp în coloanele ziarului nostru. Au fost relatate atunci împrejurările și faptele care-l aduseseră pe tînărul Gheorghe Miu — aflat în preajma majoratului — în arestul miliției. Marele număr de scrisori au probat ecoul puternic pe care — dincolo de semnificațiile cazului în sine — îl are în masele largi tot ce privește educarea generației tinere. Numitorul comun al acestor scrisori: o analiză critică, lucidă și severă a răspunderilor pe care le implică procesul formării și educării oamenilor de mîine. A fost greu să alegem, să optăm pentru a insera aici, cît ne permite spațiul, o scrisoare sau alta din acest noian în care sînt înglobate un tezaur de experiență, o multitudine de idei, de răscolitoare întrebări și lucide răspunsuri...

„Un tînăr este în derivă. Are 18 ani. Eu am 26. Am dreptul să-l judec, să-l condamn?" — se întreabă sudorul Alexandru Waluch, de la secția oțelărie a Combinatului siderurgic Galați. Cîteva rînduri mai jos, corespondentul nostru găsește singur răspunsul: „Nu putem să nu ne punem întrebări, nu putem sta deoparte în fața unor asemenea cazuri. Motivările unor părinți de genul „l-am spălat, l-am hrănit, l-am sfătuit, l-am bătut" nu presupun deloc că i s-a și asigurat tînărului educația necesară. Toate cele înșiruite mai sus, făcute din obligație, fără căldură părintească, sînt reci, simple manevre mecanice, le-aș spune. Cînd familia nu contribuie la formarea adolescentului înseamnă că o rotiță din întregul mecanism a mers în sens invers".

Da, familia, ambianța familială constituie punctul-cheie, des invocat în corespondența cititorilor noștri. Referindu-se la cazul supus dezbaterii și la altele asemănătoare, Emilia Russe din Luduș scrie: „Părinții sînt vinovați, fie că sînt niște oameni onorabili și extrem de „ocupați", fie că sînt niște oameni lipsiți de responsabilitate, ei înșiși datori din punct de vedere moral societății. Odraslele, tinerii aceștia, ajunși „cavaleri" ai străzii, ai locurilor virane, ai barurilor de zi și de noapte, cu toate consecințele ce decurg de aici, plătesc astfel „neglijența în serviciul de părinte", neglijență nepedepsită de lege. Mi-aș permite să întreb cum poate un părinte să lase să treacă o zi fără să știe cum și unde și-a petrecut ziua sau noaptea copilul său?".

Analizînd contextul în care se produce alunecarea unor adolescenți pe panta traiului parazitar și, în cele din urmă, a infracțiunii, o mare parte a cititorilor caută să stabilească, să delimiteze perimetrul vinovăției. Alegem, dintre multe altele, scrisoarea profesoarei **Alexandra Apostol**, din Botoșani. Iată un pasaj: „Situația dificilă în care ajung astfel de tineri este cauzată, după părerea mea, în egală măsură de toți factorii ce determină formarea generațiilor tinere. Originile „derivei" trebuie căutate în primul rînd în familie, acolo unde lipsește uneori căldura sufletească, apropierea de la om la om de care adolescenții au atîta nevoie; apoi în relația școală-familie, care este, nu o dată, inexistentă. În această ordine de idei, ar trebui, poate, legiferată și obligația părinților de a ține legătura cu școala, îndatorire sancționată, aș propune, chiar cu amendă în caz de neconformare. Evident, nu putem trece cu vederea nici lipsurile unor cadre didactice", se spune mai departe și ideea este continuată și aprofundată în scrisoarea unei alte profesoare, Filofteia Nica, din Turnu-Măgurele. „Sînt de părere — ni se scrie — că este pusă încă o dată în evidență o greșeală destul de frecventă și de gravă în munca de educație: în mod special ne ocupăm numai de „copiii-problemă", pe ceilalți privindu-i în bloc, fără o cunoaștere individuală prea amănunțită. Or, printre aceștia sînt unii elevi, formal disciplinați care, din diferite motive, nu dezvăluie gînduri, idei ce contravin cerințelor noastre și ale căror comportări rămîn, așadar, necunoscute destul de mult timp, uneori chiar pînă ce ies din sfera de acțiune a școlii. Acești elevi ajung uneori să săvîrșească mai apoi fapte la care nici pe departe nu ne așteptam. Copiii trebuie bine cunoscuți, iar pentru aceasta, așa cum se arată și în documentele de partid, este necesar ca noi, educatorii, să fim mai mult timp în mijlocul elevilor. Numai atunci le vom putea modela caracterele, cînd ne vom simți părtași la necazurile și bucuriile lor".

Apreciind în mod just răspunderile ce revin familiei în educarea copiilor, o altă scrisoare semnată tot de un cadru didactic — profesorul Ion Azoiței, din municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej — are o opinie, cel puțin, curioasă despre rolul școlii în această direcție. Cităm: „Ca profesor, în cadrul exercitării profesiunii, cît și ca diriginte, și încă la elevii de liceu, am întîlnit — susține domnia-sa — părinți, cît și colegi profesori, care vedeau în mod greșit cui revine responsabilitatea educării. De altfel, și în unele articole apărute în „Scînteia" se sublinia rolul școlii în formarea tînărului, dar după mine greșit. De ce? Foarte simplu! Școala este un lăcaș de cultură și nu un institut de educare" (!?!) (s.n.)

Eroare, regretabilă eroare, tovarășe profesor Azoiței! Ce se poate riposta unei atari concepții care reduce școala la o simplă funcție culturală? Societatea pretinde, pe bună dreptate, tuturor lăcașurilor de cultură, nu numai școlii, să-și aducă în cît mai mare măsură contribuția la educarea, la modelarea, la perfecționarea omului tînăr și vîrstnic, așa cum o cer înaltele comandamente etice ale epocii noastre. Cu atît mai mult acest rol revine școlii, unul dintre principalii factori educativi ai societății noastre socialiste.

Dinu POPESCU

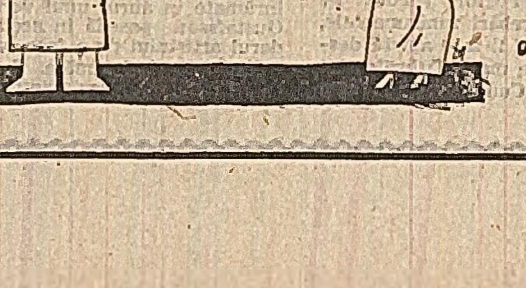

— Ori se lasă fata mai jos, ori se ridică mama pe vîrfuri, că-mi vine sîngele în cap.

(desen de I. Dogor Marinescu).

CARTEA

Manuale destinate învățămîntului de partid și de stat:

● PROBLEME FUNDAMENTALE ALE FĂURIRII SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

Manualul se adresează propagandiștilor și cursanților din învățămîntul de partid care urmează cursurile de studiere a problemelor făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate

● PRINCIPII ȘI NORME ALE ORGANIZĂRII ȘI ACTIVITĂȚII P.C.R.

În ajutorul celor care studiază Statutul P.C.R.

● ETICĂ ȘI ECHITATE SOCIALISTĂ

Destinat propagandiștilor și cursanților de la cursurile și cercurile pe probleme de educație moral-cetățenească

● POLITICA ECONOMICĂ A P.C.R. (industrie, investiții și construcții)

Destinat celor care urmează cursurile de studiere a politicii economice a P.C.R.

● POLITICA ECONOMICĂ A P.C.R. (agricultura)

Destinat celor ce urmează cursurile de studiere a politicii economice a P.C.R.

● ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI PE TEME DIN ISTORIA P.C.R. ȘI A MIȘCĂRII MUNCITOREȘTI DIN ROMÂNIA

În ajutorul celor care studiază în cercurile de istorie a mișcării muncitorești din România și a P.C.R.

Aceste manuale vor apărea în curînd în EDITURA POLITICĂ

FILOZOFICĂ

Ion TUDOSESCU:

„Determinismul și știința"

Volumul „Determinismul și știința" de Ion Tudosescu, apărut în Editura științifică, își propune să analizeze cîteva din aspectele de principiu ale dezbaterilor contemporane legate de această categorie și să contribuie la elucidarea lor în legătură cu datele oferite de diferitele științe, cu înseși premisele fundamentale ale concepției materialist-dialectice.

Conceptele de determinism și cauzalitate sînt abordate în carte printr-o prismă gnoseologic-metodologică, autorul examinînd valoarea acestor categorii ca principii ale cunoașterii, cu mijloace de explicație veridică și de previziune științifică a desfășurării fenomenelor. Părerea pusă în circulație într-o vreme că metodele statistice de cercetare, calculul probabilităților ar infirma „modelul explicației cauzale" s-a dovedit complet eronată — se arată în carte. Ceea ce resping aceste metode noi — al căror rol în explicarea științifică este tot mai mare — este determinismul mecanic, univoc, ele însele fiind, în fond, tot modele ale determinismului, dar ale unui determinism elastic, dialectic, care înfăptuiește sinteza necesarului și întîmplătorului, a factorilor interni și aleatori.

Fuziunea pe care o realizează materialismul dialectic între explicația cauzală și cea probabilistică permite gîndirii marxiste, arată autorul, să întrebuințeze determinismul cauzal nu numai în trecerea de la nivelul faptelor la cel al relațiilor și descoperirea legităților sistemelor medii, obișnuite, ci și la explicația cauzală a legilor care acționează la nivelul microparticulelor, la sporirea capacității de previziune a minții omenești.

În continuare sînt relevate deficiențele teoretice ale diferitelor metode structuraliste care surprind numai latura statică a structurilor, nu oferă posibilitatea unei explicații cauzale a evoluției acestora.

Idei prețioase sînt formulate în lucrare cu privire la modul cum trebuie înțeleasă acțiunea cauzalității în viața socială. Intenționalitatea, volitivitatea, scopul nu elimină cauzalitatea socială obiectivă, ci îi adaugă „o dimensiune subiectivă, la rîndul ei structurată cauzal". Principiul determinismului are deci o valoare exhaustivă, este atribut atît al științei, cît și al vieții materiale a societății. Gîndirea probabilistă impusă de științele contemporane nu respinge determinismul, ci determinismul univoc, mecanic. Tocmai de aceea, arată autorul, dilema determinism sau probabilitate trebuie transformată în opțiunea pentru un determinism probabilist care să includă cauzalitatea ca mobil al transformărilor din lumea materială, iar explicația cauzală ca posibilitate reală de cunoaștere și interpretare a acestora.

Bazată pe un bogat material științific, pe o meditație îndelung decantată, lucrarea reușește să marcheze un real aport la descifrarea limitelor și inconsecvențelor unor curente cu un anume răsunet în literatura de specialitate, la clarificarea unor concepte de bază ale vastei problematici ridicate de modul specific de acțiune a determinismului în diferite domenii.

Paul DOBRESCU

EDITURA „CARTEA ROMÂNEASCĂ"

Poezii

VICTOR FELEA — „Sentiment de vîrstă".
PETRE STOICA — „Bunica se așază în fotoliu".
DRAGOȘ VRÎNCEANU — „Migdalul înflorit".
LUCIAN VALEA — „Întoarcerea lui Don Quijote".
VALERIU GORUNESCU — „Metope".
VLADIMIR CIOCOV — „Poemele candorii".
VITALIE CLIUC — „Amfore".
AL. TZIGARA-SAMURCAȘ — „Oglindiri".
RADU SELEJANU — „Cîntece și descîntece".
NICOLAE COBAN — „În memoria substanței".
TRAIAN REU — „Gravuri".
MIRON GEORGESCU — „Poezii".
VALERIU PANTAZI — „Estimp".

Nuvele, schițe, publicistică

TH. MAZILU — „Ipocrizia disperării".
GH. TOMOZEI — „Moartea unui poet" (N. Labiș).
ILIE PĂUNESCU — „Seara privim foarte sever".
MARIA-LUIZA CRISTESCU — „Castelul vrăjitoarelor".
VICTOR FRUNZĂ — „Priveghează lîngă privighetori".
LUMINIȚA PETRU — „Totul și încă ceva".
V. ȘTIRBU — „Urma".

Critică și istorie literară

GEORGETA HORODINCĂ — „Portret în evantai" (Dimitrie Anghel).
CONST. CRIȘAN — „Ieșirea din metaforă".

Teatru

VALERIU ANANIA — „Poeme cu măști".

LITERARĂ

Virgil TEODORESCU:

„Sentinela aerului"

Noua carte de poeme a lui Virgil Teodorescu, **Sentinela aerului**, apărută în editura „Eminescu", este, înainte de toate, una dintre cele mai vii manifestări poetice actuale. Ca oglindă a unei personalități politice, cartea reamintește un adevăr fundamental și anume că personalitatea poetică presupune în primul rînd personalitatea umană, participarea originală, deci și activă, la existență, la viața cetății și a semenilor.

Volumul este alcătuit din poeme de atitudine civică și ample poeme de construcție (**Sentinela aerului I, Sentinela aerului II, Blana de ris**, de o mare vervă asociativă).

Desigur, recentul volum nu poate fi analizat fără a-l corela cu întreaga experiență poetică a lui Virgil Teodorescu, începînd cu „Blănurile oceanelor" (1945), continuînd cu „Drepturi și datorii" (1958).

Vom menționa că prin **Blănurile oceanelor** și mai ales prin **Drepturi și datorii**, Virgil Teodorescu se va afirma ca un poet comunist. Iar volumele ce au urmat, **Corp comun** (1968), **Repaosul vocalei** (1970), ca și recentul **Sentinela aerului** fixează devenirea unui poet în versurile căruia vom remarca pregnanța gustului pentru realitatea socială, concretă, imediată. În poeme ca **O picătură de apă, Invulnerabilul fruct, Flux și cereale, Marea grijă, Distih, Nostalgia ivoriului negru, Cină, Memorii personale, Din noapte, zi solară, Lumina fără umbră, Era un timp** și altele, comunicarea e directă, patetică. Iată, spre exemplificare, ultima strofă dintr-un poem („Era un timp") de o desăvîrșită claritate și actualitate a mesajului: „Un timp din care Marele Artist / neobosit și peste tot prezent / cioplea ca pe un falnic monument, / cu ample linii, spațiul comunist".

Tonul comunicatului jurnalier, spontaneitatea orală, absența sentimentalității ieftine se regăsesc în poeme de o nuditate absolută, simple, de o mare eficiență a comunicării. „Mie nu-mi îndrugați povești în legătură cu anumite / persoane din mîinile cărora am scăpat / teafăr printr-o întîmplare fericită / nu-mi spuneți, vă rog, că cei care doreau acum vreo / treizeci de ani să mă vadă cu burta-n / sus și cu grădiniță pe piept / și care-au făcut tot ce-au putut în acest sens / sînt astăzi oameni de treabă. („Așa și pe dincolo").

În acest ton al simplității ne întîmpină o „nouă poetică" a măsurii umanului: „**Pe măsura mea sînt crestele pe care urc, / pe măsura mea și după puterile mele / sînt șesurile și nisipurile aurifere, / dunele ca niște turme păscînd în amurg. / Griul dublează puterea soarelui, și viața celorlalți îmi dublează viața**" („O picătură de apă"), în care un vers ca „**trăiesc întreg în forme trecătoare**" ne trimite deodată la sensul curgerii heraclitiene, iar un altul, „**griul dublează puterea soarelui, și viața celorlalți îmi dublează viața**" ne deschide perspectiva unei fraternități cosmice ca o posibilitate de sublimare a umanului. Trimiterile la Heraclit sînt numeroase în volum.

Iată, în acest sens, în poemul „Invulnerabilul fruct", cum credința în valorificarea existenței transformă cuvintele într-o realitate reală: „**Cuvintele au încă în ele o surdină, / au încă un surîs de porțelan, / grăunțe risipite în vîrful suveran / și corolate raze de lumină**".

O chestiune specială privind poezia lui Virgil Teodorescu este **noutatea stilistică**, primenirea limbajului, lărgirea ariei sale de la neologismul cel mai frapant la expresia argotică, demers firesc gîndindu-ne la setea de realitate concretă care face substanța poeziei sale. Între un trecut imaginat, dincolo de hotarele umanului („**Cînd pietrele cu mult mai blînde erau în parte locuite / și gușterii le tulburau cu insistența lor clementă, / pupila mea, desigur de gudron, / lupta în flancul sting al materiei**" — „Memorii personale") și un viitor ca o „**solară zi a erei viitoare**", poetul își circumscrie o existență a faptei comuniste și imaginației ardente, iluminat de adîncul sens al revoluției, în care se adună totul: „**Era lumina fără umbră a revoluției în noi, / Lumina fără umbră a marilor sinteze**". („Lumina fără umbră"). Prin **Sentinela aerului**, Virgil Teodorescu continuă cu strălucire un drum poetic original, se afirmă ca o conștiință puternică a liricii noastre, preocupat în egală măsură de mesajul cîntecului, ca și de expresivitatea, de forța comunicării lui.

Cezar IVĂNESCU

ȘTIINȚIFICĂ

„Sociologia în acțiune"

Producția de carte sociologică românească crește neconteniț — iată o constatare îmbucurătoare. Alături de continua diversificare tematică a lucrărilor apărute, un motiv de satisfacție în plus îl constituie înmulțirea „nucleelor" de cercetare sociologică în diverse centre ale țării, care împărtășesc rezultatele activității lor prin lucrările publicate. De cîțiva ani, Iașul, vechi centru de cultură, s-a înscris pe aceste coordonate, dovadă fiind, între altele, și culegerea de studii grăitor intitulată „Sociologia în acțiune" editată de Centrul de sociologie al Universității „Al. I. Cuza".

Cele 73 de studii incluse în volum pun în lumină preocupări de sociologia și psihologia muncii, modalitățile de conducere a întreprinderii, sociologie rurală aplicată sau teoretică, considerații general-sociologice etc.

Dar, fără teama de a greși, putem spune că avem de-a face cu o carte de sociologie a muncii, problematicii acestei importante ramuri a sociologiei fiindu-i consacrate 60 de studii (prezentate inițial în cadrul simpozionului, organizat la Iași, „Forța de muncă din țara noastră — țel al investigației științifice interdisciplinare").

În această ordine de idei, rețin atenția considerațiile teoretice și metodologice vizînd cunoașterea problemelor forței de muncă. Subliniind contribuția hotărîtoare a marxismului în înțelegerea aprofundată a procesului muncii, o serie de studii se referă la implicațiile revoluției științifice și tehnice asupra complexității muncii, tratează despre condiționarea socială și politică a atitudinii față de muncă în ansamblu, despre etica muncii.

O mare parte din studiile concrete abordează utilizarea forței de muncă, evidențiind interesante aspecte privitoare la structura populației active pe județ, situația forței de muncă calificate în diverse unități economice.

În condițiile industrializării și urbanizării intense în țara noastră, forța de muncă este confruntată cu noi cerințe social-economice, trece printr-o serie de schimbări. De multă atenție se bucură în volum problema mobilității forței de muncă, prilej pentru autori de a investiga cauzele și implicațiile fluctuației forței de muncă și ale altui fenomen — navetismul. Totodată, semnalăm preocupările legate de schimbările structurale ale forței de muncă, mobilitatea socio-profesională împreună cu efectele pe care le au aceste fenomene în diverse zone din Moldova.

Desigur, actualele condiții social-economice obligă la o cît mai înaltă calificare a forței de muncă prin școlarizare la diferite niveluri. O mare importanță au, astfel, orientarea școlară și profesională, studiul bugetului de timp (inclusiv liber) al elevilor, ucenicilor, studenților, măsura în care prin învățămînt se asigură o înaltă calificare a tinerilor — probleme ce-și află o largă reflectare în volum.

Apariția acestei interesante cărți dovedește — dacă mai trebuia — că cercetarea sociologică abordează în tot mai mare măsură o problematică inspirată nemijlocit din realitatea noastră social-economică.

Mihail PÎRLOG

PUBLICISTICĂ

Paul ANGHEL:

„Convorbiri culturale"

Paul Anghel nu e un reporter în sensul comun al termenului. E, de fapt, un comentator avizat al fenomenelor investigate urmărindu-le scormonitor geneza, structura și suprafața de iradiere. Cu deosebire e în largul său în sfera faptului cultural pentru că reporterul e el însuși un om de cultură, plurivalent în ipostaze și preocupări: poet, prozator, publicist, dramaturg și, nu e poate exagerat să spunem, istoric al literaturii. Ne gîndim, firește, (pentru cea din urmă ipostază) la recenta încercare, mult comentată, de a oferi o imagine relativ inedită asupra istoriei noastre literare. Toate aceste ipostaze, pe care anume le-am evocat, se reîntîlnesc în substanța ultimei sale cărți publicate la editura „**Eminescu**", intitulată **Convorbiri culturale**. Cartea oferă adesea o pasionantă lectură. Interesul ei nu provine numai din obiectul în jurul căruia se dizertează. În egală măsură contribuie calitatea scriiturii, în care recunoaștem lesne multiplele disponibilități ale autorului. Reporterul știe să-și aleagă tema de investigat. O urmărește metodic, utilizînd pentru a-i reface istoria și destinul mijloace moderne de cercetare (de la interviul-anchetă la dialog), care îl amintesc pe dramaturg. Iar „convorbirea", așa cum o citim, e înfiorată de lirism discret, calm și învăluitor. Nicăieri nu supără densitatea informației culturale, comunicată în doze suportabile pentru mai toate categoriile de cititori.

„Convorbirile" lui Paul Anghel sînt purtate în jurul unor teme (autorul le numește „probleme") de interes cultural fundamental. O „problemă" se numește Brâncuși, o alta Picu Pătruț, cealaltă Shakespeare, pentru ca cea din urmă să poarte titlul, aparent ciudat, cultura pămîntului, sau cum e anunțat în sumar „Insula Mare a Brăilei". Aparent disparate, „problemele" acestea sînt sudate de un liant comun. Fiecare ar constitui un răspuns esențializat la întrebări numai aparent diferențiate. Fiecare pe alt plan și în alte tonalități, specifice, sînt fie expresia unor factori de tradiție culturală cu potențe modelatoare, fie expresia unui proces dinamic în care proiecția spre viitor păstrează undeva în adîncuri, bine sedimentată, substanța structurilor durabile. Opera lui Brâncuși, cu mesajul său novator, crescut pe solul unei tradiții milenare, e un exemplu elocvent. Reporterul nu a năzuit, firește, să închipuie un studiu despre creația brâncușiană. A urmărit (cuvîntul e aici foarte potrivit) să descifreze modalitatea înălțării monumentului de la Tg. Jiu. Intenția e exemplar realizată. Sînt „anchetați" puținii supraviețuitori ai acelui act cultural memorabil: Miliția Pătrașcu, ingineri, proiectanți, maiștri care au supravegheat turnarea coloanei, soția fostului arhitect șef al orașului Tg. Jiu, meșterul pietrar cu care sculptorul a colaborat la cioplirea **Porții sărutului**, descendenții ai familiei Brâncuși din Hobița. Informațiile, selectate cu metodă, refac atent procesul pînă în dimensiunile știute. E aici o mărturie emoționantă nu despre mecanica înălțării monumentului, ci despre omul intrat în legendă, despre atmosfera gorjeană din care avea să răsară Măiastra.

Un circuit aproape asemănător e parcurs pentru a reface istoria unui destin neobișnuit: țăranul artist Picu Pătruț, creatorul — acum un veac — al unei inegalabile opere de miniaturist și de poet. E o operă, din păcate, puțin cunoscută, creată în Săliștea și descoperită pe la 1903 de prof. Onisifor Ghibu. Împreună cu profesorul octogenar, devenit cicerone, reporterul se deplasează la Săliștea și în această atmosferă tradițională recompune cu migală și știință tabloul unui travaliu artistic care își așteaptă încă cercetătorii. Și, nu mai puțin, o instituție care s-o redea marelui public. Să amintim apoi instructiva „convorbire" despre fenomenul Shakespeare, văzut din perspectiva unei „noi lecturi" britanice, altfel spus despre modalitatea înțelegerii contemporane a teatrului dramatic shakespearean în viziunea oamenilor de teatru din Anglia. Se transcriu în acest scop dialoguri purtate cu oameni de teatru britanici, închipuindu-se o imaginară masă rotundă. Din multitudinea punctelor de vedere, adesea contrarii, apare destul de limpede o formulă în care antinomia tradiție-inovație creează tonalitatea particulară.

Cu adevărat tulburătoare este ultima „convorbire" care reface episodul salvării Insulei Mari a Brăilei de apele Dunării revărsate în primăvara lui 1970. Autorul o consideră o bătălie culturală pentru că, la urma urmei, a semnificat „un act de supraviețuire, de viețuire și de dăinuire". Un act, în înțelegerea publicistului, de cultură materială conservată și apărată de forțele naturii vrăjmașe. Cu siguranță, reporterul a descifrat aici un adevăr pe care l-a notat cu emoție și recunoștință.

Z. ORNEA

Nuvela istorică românească în secolul al XIX-lea

Alcătuită, în parte, din rațiuni didactice, culegerea de față, tipărită la editura „**Albatros**", reprezintă un debut în materie. Pentru prima dată, la noi, sînt strînse laolaltă — după criterii valorice și cronologic — textele ilustrative ale nuvelei noastre istorice din secolul trecut. Selecția este, în general, judicioasă. Căci, dacă C. Negruzzi sau Al. Odobescu — după opinia noastră, singurii mari reprezentanți ai genului, în epocă — nu pun probleme deosebite antologatorului, în schimb, Gheorghe Asachi — prozator productiv, dar fără relief — nu-i oferă aceeași șansă. În cazul lui, îngrijitorul ediției, D. Vatamaniuc a optat — dintre atîtea „novele" existente — pentru „Dragoș". Alegerea s-a produs, probabil, într-o clipă de inspirație tematică, nuvela tratînd, prin tușe legendare, mitologice și cavalerești, momentul întemeierii Moldovei. Cert este însă că „Dragoș" este reprezentativă mai mult pentru destinul de nuvelist al lui Asachi decît pentru destinul nuvelisticii românești.

Pentru că — să nu uităm — nuvela istorică a avut un destin de excepție în literatura română. Punctul ei de pornire stă nu în tatonări șovăielnice și obscure, ci într-o capodoperă: „Alexandru Lăpușneanu" de C. Negruzzi. Într-un documentat studiu introductiv, D. Vatamaniuc stabilește filiația în cronici și creația orală, arătîndu-se, poate, excesiv de circumspect față de posibilele puncte de contact cu înflorirea, **în acea perioadă, a** preocupărilor pentru istoriografia științifică. În fond, apariția nuvelei lui Negruzzi, în primul număr al „Daciei literare", împreună cu binecunoscuta Introducțiune-program, demonstrează, cum nu se poate mai convingător, climatul intelectual, deosebit de fertil, preocupărilor de ordin istoric și literar-istoric. Subliniem, și literar-istoric, întrucît acum o dată cu primele adieri ale romantismului, se operează, în mod hotărît, trecerea de la istoriografia cronicarilor, la literatura istorică a secolului al XIX-lea.

Distanța de la cronici la nuvele, de la consemnarea de evenimente la artă este stabilită cu pătrundere de D. Vatamaniuc. Cercetătorul, după ce formulează judecățile de valoare (exacte, cumpănite și numai în mică măsură tributare unor suprallicitări datorate, mai ales, sentințelor mai vechi, ale lui Iorga) discerne, în materialul supus analizei, acele trăsături specifice metodelor de creație îmbrățișate de fiecare artist în parte. Astfel, după ce enunță axioma că nuvela istorică românească „**se constituie ca operă literară la jumătatea secolului al XIX-lea și este creația unor scriitori cu formație clasică receptivi la ideile novatoare ale romantismului**", D. Vatamaniuc disociază, pe această canava comună, observația realistă a lui Negruzzi, viziunea iluministă a lui Asachi, obstinația — „balzaciană, avant la lettre", am zice noi — vizibilă la Odobescu, pentru notația amănuntelor vestimentare și de decor și, în plus, pentru detaliile arheologice încorporate esteticului; din păcate, observațiile pe marginea nuvelisticii lui I. Pop Florentin, I. A. Lapedatu și N. Gane, autori mai puțin cunoscuți elevilor, nu sînt la fel de penetrante.

Potrivit scopului didactic propus (volumul a apărut la editura „Albatros", în colecția „Lyceum"), fiecare autor antologat beneficiază de cîte o scurtă notă biografică (în general scrisă cu improprietăți de limbaj, dar exactă, informativă) și de sumare indicații bibliografice, desigur, extrem de utile.

Deosebit de binevenit ni s-a părut aparatul critic și de informare de la finele volumului, care înglobează un dicționar biografic de persoane și de personaje fictive, glosarul de termeni arhaici sau de specialitate și cîteva decupaje din aprecierile critice ale lui G. Călinescu, T. Vianu și N. Iorga asupra scriitorilor cuprinși în prezenta selecție.

Astfel, în pofida unor mici imperfecțiuni, antologia nuvelei istorice românești din secolul al XIX-lea, alcătuită de D. Vatamaniuc, constituie un excelent instrument de referință pentru cei cărora le este adresat.

Nicolae BALTAG

UNIVERSALĂ

Lars GUSTAFSSON:

„O dimineață în Suedia"

Audiența tot mai largă a poeziei nordice nu mai surprinde pe nimeni, într-atît ne-am obișnuit în ultima vreme să considerăm Septentrionul ca o patrie adevărată a poeziei. O antologie, în anii trecuți, datorată osîrdiei Veronicăi Porumbacu și lui Tașcu Gheorghiu, impunea cititorului de la noi un fenomen de vitalitate artistică neobișnuită. Părea că severitatea ținutei și cazuistica morală, cu care ne obișnuisem să-i însoțim pe descendenții lui Kierkegaard și ai lui Ibsen, s-au nălucit în orizonturi de poezie mare și adevărată. Caracterizată nu atît prin fantezie și culoare, atributele mediteraneene, cît prin problematică, așa cum probează și recentul volum al lui Lars Gustafsson, **O dimineață în Suedia**, apărut în editura „**Univers**", poezia urmașilor de scalzi este demnă de cercetări mai temeinice.

Lars Gustafsson face parte dintr-o generație relativ tînără, frămîntată de problemele planetei, de la schimbarea imaginii științifice și explozia informațională pînă la evenimentele politice și războiul din Vietnam. Poetul suedez își pune totuși întrebări fundamentale, incidența istoriei îl face apt să descifreze sensurile mari. Titlurile sînt semnificative: Cum se naște viața, **Viața, Speranța, Fericirea**, dar structura poemelor relevă un sens al concreteței și o forță de sugestie demne de un uvrier de marcă: „**Cum se naște viața? Nu mă întreba, există zile / Cînd ceața însorită alunecă deasupra apei / lumea se deschide pentru liniște sau furtună / și ceva cu desăvîrșire uitat plutește, invizibil, sub arbori**". Este greu de determinat substanța poeziei, dar micile disonanțe din versurile lui Lars Gustafsson intră cu siguranță în perimetrul esențial, chiar dacă sînt cu totul insolite: „**Viața curge șuvoi prin trupul meu, / iar eu, un chip neras, / în care cutele se adîncesc, cercetez urmele**". Spre deosebire de unii poeți francezi sau de alți artiști ai secolului, care au abstractizat poezia în versuri rarefiate, căutînd să prindă gîndul în forma sa inefabilă, Lars Gustafsson, împreună cu confrații săi nordici s-au orientat, dimpotrivă, către volumele adevărate și către mișcarea cea mai reală a lucrurilor. Deși este impregnat de cultură, iar poeziile sale au foarte adesea o sursă livrescă, spre deliciul cititorului fin descoperitor de citate ilustre, înrămate în aurul unui vers, Lars Gustafsson posedă în același timp darul artistului de a face pagina să trăiască și să freamăte. Un atribut este adesea izvorul vieții acestei miraculoase. O enumerare ca aceea din **O călătorie spre centrul pămîntului**: „ogoare jilave, vulcani stinși, ilituri scoase din uz" acordă pregnanță unei poeme întregi. Ciudată și plină de afect este apoi sensibilitatea poetului pentru mișcarea incertă, în spații largi, pentru ingemănarea cerului cu pămîntul, într-un abur de mare nordică, toate elementele care pentru noi devin surse de mitologie literară, ca o auroră boreală.

Maria Banuș și Petre Banuș au adus în traducerea publicată la „**Univers**" toată distincția talentului autoarei **Țării fetelor** și o bună cunoaștere a literaturilor nordice, capabile să dea sugestii de lectură mai bogate decît simpla cunoaștere a unui bun poet dintr-o altă literatură. Dorim, de altfel, să subliniem ținuta traducerilor din această serie, cu o copertă simplă și un element discret de grafică. Editura s-a întrecut pe sine în realizarea unei apariții de bun gust, un frumos omagiu adus poeziei. Fiecare capitol începe cu o pagină în original, ceea ce contribuie la impresia pe care ți-o lasă cartea: este întocmită cu grijă, cu dragoste pentru arta vie și adevărată.

Aurel Dragoș MUNTEANU

DE ARTĂ

Ion FRUNZETTI:

„D. Paciurea"

O perioadă de tăcere aproape completă, asemănătoare uitării sau poate așteptării, observației neliniștite a contemporanilor în vederea consacrării definitive, a însoțit mult timp figura unuia dintre cei mai mari sculptori români — Dimitrie Paciurea. Spirit deschis, cunoscător avizat al artei moderne și unul dintre promotorii acesteia la noi, criticul de artă Ion Frunzetti demonstra prin intermediul monografiei pe care i-o închina, acum 15 ani, că sosise timpul exegezei. Și într-adevăr, acest timp al selecției și analizei critice a sosit, dar de-abia acum o dată cu volumul apărut sub auspiciile editurii **Meridiane**. Rămasă în manuscris atîta vreme, monografia (care formează acum capitolul II al volumului) a fost reluată de Ion Frunzetti și dezvoltată din perspectiva foarte amplă pe care timpul a deschis-o asupra operei sculptorului.

Prilej de meditație asupra caracterului și structurii sculpturii românești, acest studiu monografic operează, în ansamblul său, o subtilă disociere între conceptul de istorie și cel de existență, disociere pe care opera lui Dimitrie Paciurea o ilustrează atît de convingător. „Locul lui Paciurea în istoria artei românești, scrie Ion Frunzetti, este astăzi, în perspectiva trecerii timpului, considerabil. Opera sa exprimă una din cele mai originale și mai interesante personalități umane ce s-au îndeletnicit cu aspra și mîngîioasa meserie de artist plastic, unul din cele mai elevate spirite din plastica noastră".

Continuu prezentă, implicit sau explicit, în țesătura textului, privirea comparativă a operei lui Paciurea, față de cea a contemporanului său Brâncuși, tinde să releve posibilitatea de a comunica, peste diferențele de limbaj artistic și cultură, un conținut care să răspundă unor atitudini spirituale permanente și universale. Judecățile critice precise, riguroase, descompun cititorului, în elementele sale componente, universul monadic, viziunea strict personală asupra lumii pe care o aduce, în opera sa, Paciurea. Limbajul plastic și bogat, capabil să refacă în aria și materialul său propriu această experiență artistică, trădează, prin vibrația lui, o comuniune afectivă, echivalentă cu un elogiu și mărturisită ca atare.

Marina PREUTU

EDITURA „KRITERION"

ÎN LIMBA MAGHIARĂ

SZÁSZ JÁNOS — „Elsők és utolsók" (Primii și ultimii) — Trei microromane.

OLOSZ LAJOS — „Hattyúének" (Cîntec de lebădă) — Poezii.

MAJTÉNYI ERIK — „Egy vers egyedül" (Un poem singur) — Poezii.

PÁSCÁNDI GÉZA — „Tű foka" (Vîrful acului) — Poezii.

ÎN LIMBA GERMANĂ

HARRIET BEECHER-STOWE — „Onkel Toms Hütte" (Coliba unchiului Tom) — Colecția „Cartea de vacanță".

MICHAEL KÖNIGES — „Prosa. Dramen" (Proză. Drame) — Colecția „Kriterion-Bücherei".

ÎN LIMBA SÎRBO-CROATĂ

SLAVKO VESNICI — „Krilati snovi" (Visuri înaripate) — Poezii, poeme.

BRANKO RADICEVICI — „Na studentu" (La izvor) — Colecția „Mala biblioteca".

Prim-vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, Ilie Verdeţ, a primit pe ambasadorul Republicii Vietnamului de Sud

Marţi 12 septembrie, tovarăşul Ilie Verdeţ, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, a primit pe ambasadorul Republicii Vietnamului de Sud la Bucureşti, Lam Van Luu, la cererea acestuia.

Convorbirea care a avut loc cu acest prilej s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

Întîlnire la C.C. al P.C.R.

Marţi dimineaţa, la sediul C.C. al P.C.R. tovarăşii Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., şi Ştefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., s-au întîlnit cu delegaţia de activişti ai Partidului Comunist Chinez condusă de tovarăşul Iang Ciun-pu, membru al C.C. al P.C. Chinez, secretar adjunct al Comitetului provincial Liaoning al P.C. Chinez, membru al Biroului Permanent al Comitetului revoluţionar provincial, care, la invitaţia C.C. al P.C.R., face o vizită în schimb de experienţă în ţara noastră.

La întîlnire, care s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie, au participat tovarăşii Miu Dobrescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Ion Circel, Teodor Marinescu, membri ai C.C. al P.C.R., şefi de secţie la C.C. al P.C.R., şi Ion Şt. Ion, vicepreşedinte al Consiliului Economic.

A fost prezent, de asemenea, Van Ten-luan, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Chineze la Bucureşti.

Cronica zilei

Marţi, 12 septembrie 1972, au început la Bucureşti lucrările mesei rotunde organizate de Asociaţia internaţională de ştiinţă politică şi Asociaţia română de ştiinţe politice, pe temele : „Democraţie şi informaţie" (raportor prof. A. Grosser — Franţa, vicepreşedintele Asociaţiei internaţionale de ştiinţă politică, coraportor Ion Mărgineanu, membru în conducerea Asociaţiei române de ştiinţe politice), şi „Independenţa politică şi cooperarea economică internaţională" (raportor prof. George Macovescu, preşedintele Asociaţiei române de ştiinţe politice, coraportor prof. Umberto Gori — Italia).

Lucrările mesei rotunde, la care participă oameni de ştiinţă din 16 ţări, vor continua cu dezbaterile pe marginea rapoartelor şi coraportelor prezentate.

*

Marţi, la Casa Centrală a Armatei a avut loc consfătuirea organizată de Consiliul Politic Superior la care au fost invitaţi compozitorii şi poeţii ale căror lucrări au promovat în etapa a doua a Festivalului cîntecului ostăşesc „Te apăr şi te cînt patria mea", precum şi membrii juriului în frunte cu compozitorul Ion Dumitrescu, preşedintele Uniunii Compozitorilor. Au participat, de asemenea, Ion Brad, vicepreşedinte al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste, şi Laurenţiu Fulga, prim-vicepreşedinte al Uniunii Scriitorilor. În deschiderea consfătuirii a luat cuvîntul generalul-colonel Ion Coman, adjunct al ministrului forţelor armate şi secretar al Consiliului Politic Superior, care a adresat felicitări autorilor creaţiilor selecţionate, mulţumiri tuturor participanţilor la concurs şi a relefat calitatea lucrărilor prezentate. În cadrul dezbaterilor s-a subliniat că festivalul cîntecului ostăşesc „Te apăr şi te cînt patria mea" poate fi considerat ca o reuşită şi au fost făcute propuneri privind desfăşurarea celei de-a doua etape a festivalului (16—22 octombrie).

(Agerpres)

Lucrările Congresului Uniunii internaţionale a femeilor-arhitect

În Capitală au început marţi dimineaţa lucrările celui de-al III-lea Congres al Uniunii internaţionale a femeilor-arhitect, care are ca temă : „Contribuţia şi sugestiile femeii-arhitect la umanizarea marilor ansambluri".

Reunind peste 100 de delegate din 27 de ţări din toate continentele, congresul va dezbate timp de patru zile probleme de strictă actualitate privind umanizarea cadrului ambiant în condiţiile vieţii moderne.

În cadrul şedinţei de deschidere, după alocuţiunea rostită de Solange D'Herbez de la Tour, preşedinta Uniunii internaţionale a femeilor-arhitect, participantele la congres au fost salutate de Suzana Gâdea, preşedinta Consiliului naţional al femeilor din România, Nicolae Popa, vicepreşedinte al Comitetului Executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti, arh. Ascanio Damian, vicepreşedinte al Uniunii Arhitecţilor din România, vicepreşedinte al Uniunii internaţionale a arhitecţilor.

Şedinţa inaugurală a fost urmată de vernisajul celei de-a II-a Expoziţii internaţionale a femeilor-arhitect.

(Agerpres)

vremea

Ieri în ţară : Vremea a continuat să se răcească, în toate regiunile ţării. Cerul a fost acoperit în Crişana, Maramureş, Transilvania, estul Olteniei şi cea mai mare parte a Munteniei, regiuni în care a plouat continuu. În Banat a burniţat, iar în Moldova şi Dobrogea, dimineaţa, cerul s-a menţinut variabil, iar în cursul după-amiezii s-a acoperit şi a început local să plouă. Vîntul a suflat slab, pînă la potrivit. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între 7 grade la Huedin şi 24 de grade la Galaţi, Viziru, Făurei, Huşi, Tulcea, Hîrşova şi Mihail Kogălniceanu. La vîrful Omul şi Tarcu s-a semnalat lapoviţă.

Timpul probabil pentru zilele de 14, 15 şi 16 septembrie. În ţară : Vremea va deveni în general frumoasă, dar răcoroasă. În prima parte a intervalului, cînd în estul ţării se vor mai semnala ploi slabe, locale, iar la altitudinea de peste 1 800 metri, lapoviţă şi ninsoare. Vîntul va sufla slab, pînă la potrivit. Temperatura în creştere uşoară. În a doua parte a intervalului. Minimele vor fi cuprinse între 4 şi 14 grade, local mai coborîte la început, iar maximele între 14 şi 24 de grade. Izolat, în nordul ţării, condiţii de brumă. **În Bucureşti :** Vreme răcoroasă la început, apoi în încălzire uşoară. Cer variabil. Vînt în general slab. Temperatura în creştere uşoară în a doua parte a intervalului.

CURIER JUDEŢEAN

CORESPONDENŢII „SCÎNTEII" TRANSMIT :

CONSTANŢA

Al doilea „sezon" pe litoral

În timp ce pe litoral se consumă ultimele zile ale sezonului estival, constructorii, ca în fiecare an, încep un alt sezon, adăugind pînă la startul viitoarelor vacanţe la mare noi sporuri de frumuseţe rivierei româneşti. (Principalele forţe ale constructorilor sînt grupate la nord de Mangalia). Aici, între staţiunile Jupiter şi Venus, a început construcţia unui mare şi modern complex turistic cu aproape 3 000 locuri, alcătuit din mai multe hoteluri, piscine, unităţi comerciale. De asemenea, se construieşte un sanatoriu balnear cu 300 locuri, iar un altul, cu peste 800 locuri, se află într-un stadiu avansat de construcţie la Techirghiol. În curînd, se vor deschide noi şantiere la Mamaia, Eforie, Neptun, Olimp, Saturn.

MARAMUREŞ

90 milioane lei pentru frumuseţe

„Fiecare localitate — şantier al muncii patriotice" ! Aceasta a fost chemarea lansată într-o sesiune a Consiliului popular judeţean Maramureş, la începutul anului. Cu ce s-a soldat această iniţiativă ? Un bilanţ încheiat recent oglindeşte faptul că locuitorii judeţului au realizat, pentru înfrumuseţarea şi ridicarea nivelului edilitar-gospodăresc al satelor şi oraşelor, obiective de larg interes obştesc în valoare de aproximativ 90 milioane lei, cu peste 7 milioane lei mai mult decît angajamentul anual iniţial. Au fost construite şi amenajate străzi şi trotuare, s-au reparat 587 km drumuri, s-au extins spaţiile verzi cu încă 147 hectare, precum şi reţeaua de apă potabilă şi de electricitate.

SUCEAVA

Centru teritorial de calcul electronic

Introducerea sistemului de conducere pe baza prelucrării automate a datelor a devenit o realitate şi în judeţul Suceava, o dată cu recenta înfiinţare a centrului teritorial de calcul electronic. Specialiştii centrului îşi aduc o contribuţie importantă la realizarea, pentru diferiţi beneficiari, a unor lucrări de facturat, contabilizat, de analize şi proiectări de sisteme etc. Pe măsura dotării cu tehnică perfecţionată, unitatea suceveană va participa într-o măsură mai mare la crearea unui sistem informaţional eficient.

IAŞI

Se extinde spitalul C.F.R.

Spitalul C.F.R. din Iaşi se extinde cu noi construcţii pentru secţiile existente de boli interne, O.R.L. şi chirurgie. El va ajunge la peste 300 de paturi, faţă de 175 pînă în prezent. Dat fiind faptul că secţiile spitalului sînt şi baze clinice pentru învăţămîntul superior medical, în noua aripă se construieşte şi un amfiteatru pentru studenţi, cu 100 locuri, precum şi săli de seminarii.

SATU MARE

Muzeul „Ţara Oaşului"

În oraşul Negreşti s-a deschis Muzeul „Ţara Oaşului". Prin cele aproximativ 1 000 de exponate înfăţişînd îndeletniciri tradiţionale — prelucrarea lemnului, olăritul, cusăturile şi ţesăturile populare — muzeul evidenţiază bogăţia etnografică de o rară frumuseţe şi originalitate a creaţiei populare din această parte a ţării. Tot aici, se va înfiinţa un muzeu în aer liber, cu construcţii şi anexe gospodăreşti, specifice Ţării Oaşului.

PRAHOVA

Sună clopoţelul în deal, la vie

În aceste zile, peste 4 000 de elevi ai liceelor din Ploieşti, Sinaia, Cîmpina şi din alte centre urbane ale judeţului Prahova se află în vii, la culesul strugurilor. Ei au răspuns astfel apelului fermelor agricole de la Urlaţi, Valea Călugărească, Ceptura şi Tohani, unde campania de recoltare a strugurilor se cere încheiată foarte repede, datorită unui atac de mucegai. După cum sîntem informaţi, şcolarii muncesc conştiincios, culegînd fiecare zilnic, fără pierderi, importante cantităţi de struguri.

DÎMBOVIŢA

„Săptămîna curăţeniei"

În fiecare an, în prima jumătate a lunii septembrie, organizaţiile pionereşti din judeţul Dîmboviţa, organizează o „Săptămînă a curăţeniei". În această perioadă, comandamentele pionereşti conduc acţiuni concrete : curăţenia şcolilor şi atelierelor, repararea mobilierului, amenajarea bazelor sportive, îngrijirea monumentelor istorice, întreţinerea spaţiilor verzi. Pionierii participă la manifestări cultural-artistice, vizitează întreprinderi industriale, şantiere de construcţie, unităţi agricole.

Noua clădire a autogării din Alba-Iulia

„Vatra" siderurgiei din Braşov

Grupul de fabrici de materiale refractare Braşov este principalul producător de materiale pentru industria noastră siderurgică. Dintr-o fabricuţă slab utilată, a cărei producţie se reducea la cărămizi de zidărie şi ţigle, fabrica „Răsăritul" Braşov, cea mai importantă unitate a grupului produce astăzi zeci de sortimente de materiale refractare pentru întreaga siderurgie românească fiind denumită „vatra siderurgiei".

Cu doi ani în urmă aici s-au realizat, pentru prima dată în ţara noastră, pe baza cercetărilor proprii, primele prafuri termogene şi termoizolatoare. Este vorba, în special, de praful denumit termicem, realizare înregistrată ca invenţie şi praful ARO 4, ambele devenite familiare siderurgiştilor din întreaga ţară.

Acestor prime două produse li s-au adăugat mai tîrziu alte două noi sortimente, obţinute şi ele tot pe baza cercetărilor proprii. Este vorba de prafurile ULII destinat oţelăriilor Hunedoarei şi TMD cu proprietăţi asemănătoare termicemului destinat obţinerii oţelurilor din care se produc osiile vagoanelor de cale ferată.

Acestor produse li s-au alăturat în ultima perioadă noi sortimente, cum ar fi cărămizile speciale destinate înzidirii bateriilor de cocsificare, cărămizile folosite la înzidirea schimbătoarelor de căldură de la furnale etc.

O realizare de dată recentă a cercetătorilor grupului este şamota Haloizitica. Noul produs, experimentat la combinatul din Galaţi, a dat rezultate excepţionale : faţă de 18 turnări pe oală, o căptuşire cu cărămizi din acest nou sortiment de şamotă rezistă la 30 turnări.

O altă realizare de prestigiu a cercetătorilor grupului din Braşov sînt cele cîteva produse de mare puritate pe care le-a obţinut recent. Este vorba de produse mulitice, corindonice, carborundice, cu conţinut mare de bioxid de aluminiu, rezistente la temperaturi de peste 1 600 grade. Aceste noi produse se obţin deocamdată în cantităţi reduse. În curînd însă, mai precis în septembrie, va începe la Pleşa-Ploieşti construcţia unei mari unităţi industriale, a cărei producţie va satisface întregul necesar al siderurgiei la aceste sortimente. Ele sînt destinate, în special, căptuşirii cuptoarelor şi utilajelor de turnare a oţelurilor înalt aliate, în uzina aflată în curs de execuţie la Tîrgovişte.

De subliniat că pe agenda cercetătorilor grupului de fabrici de materiale refractare Braşov sînt înscrise noi produse cu caracteristici îmbunătăţite.

N. MOCANU
corespondentul „Scînteii"

Vizita preşedintelui Consiliului de Miniştri, Ion Gheorghe Maurer, în R.S.F. Iugoslavia

Începerea convorbirilor oficiale

BELGRAD 12. — Trimişii speciali Agerpres transmit : În cursul după-amiezii, la sediul guvernului iugoslav au început convorbirile oficiale dintre preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, şi preşedintele Consiliului Executiv Federal al Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, Gemal Biedici.

Din partea română, la convorbiri participă Emil Drăgănescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, preşedintele părţii române în Comisia mixtă româno-iugoslavă de colaborare economică, Ioan Ursu, preşedintele Consiliului naţional pentru ştiinţă şi tehnologie, Vasile Şandru, ambasadorul României la Belgrad, şi alte persoane oficiale.

Din partea iugoslavă participă Duşan Gligorievici, membru al Consiliului Executiv Federal, preşedintele părţii iugoslave în Comisia mixtă iugoslavo-română de colaborare economică, Milan Venişnik, adjunct al secretarului federal pentru afaceri externe, Iso Njegovan, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la Bucureşti, şi alte persoane oficiale.

Cei doi şefi de guvern au procedat la o amplă trecere în revistă a relaţiilor bilaterale, exprimîndu-şi satisfacţia pentru dezvoltarea lor ascendentă, dinamică şi au examinat posibilităţile de promovare în continuare a colaborării româno-iugoslave în toate domeniile. O atenţie deosebită a fost acordată relaţiilor economice şi tehnico-ştiinţifice, subliniindu-se creşterea lor importantă, faptul că schimburile de mărfuri depăşesc substanţial prevederile Acordului comercial de lungă durată pe perioada 1971—1975. A fost evidenţiată extinderea acţiunilor de cooperare în producţie, îndeosebi în domeniul construcţiilor de maşini.

Potrivit indicaţiilor date de preşedintele Nicolae Ceauşescu şi de preşedintele Iosip Broz Tito, la întîlnirea din luna mai, de la Porţile de Fier, de a se găsi noi posibilităţi şi forme pentru continua extindere şi adîncire a raporturilor bilaterale pe multiple planuri, au fost luate în considerare noi domenii de cooperare în producţia industrială, în primul rînd în ramurile purtătoare ale progresului tehnic, şi anume : industria construcţiilor de maşini, îndeosebi electrotehnica şi electronica, metalurgia, industria chimică şi petrochimică, energetica şi altele. A fost relevată importanţa cooperării în domeniul cercetării ştiinţifice şi s-au stabilit măsurile pentru dezvoltarea ei în continuare.

Convorbirile au avut un pronunţat caracter de lucru şi s-au desfăşurat într-o atmosferă prietenească, deosebit de cordială.

Dineu în onoarea preşedintelui Consiliului de Miniştri al României

BELGRAD 12. — Trimişii speciali Agerpres transmit : Marţi seara, preşedintele Consiliului Executiv Federal, Gemal Biedici, şi soţia au oferit un dineu în onoarea preşedintelui Consiliului de Miniştri al României, Ion Gheorghe Maurer, şi a soţiei sale.

La dineu au participat Emil Drăgănescu, Ioan Ursu, ambasadorul Vasile Şandru şi alte persoane oficiale.

Din partea iugoslavă au fost prezenţi Mitia Ribicici, membru al Prezidiului R. S. F. Iugoslavia, Gustav Vlahov, vicepreşedinte al Adunării Federale, Milenko Boianici, preşedintele Consiliului Executiv al R. S. Serbia, Mirko Tepavaţ, secretar federal pentru afaceri externe, Duşan Gligorievici, Dragan Miloievici, membri ai Consiliului Executiv Federal, Iso Njegovan, ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la Bucureşti, şi alte persoane oficiale.

În cursul dineului, desfăşurat într-o atmosferă caldă, prietenească, tovarăşii Gemal Biedici şi Ion Gheorghe Maurer au rostit toasturi.

„Borba" despre tradiţia relaţiilor iugoslavo-române

BELGRAD 12. — Corespondentul Agerpres, G. Ionescu, transmite : Ziarul iugoslav „BORBA" a publicat marţi un articol consacrat vizitei prieteneşti în R.S.F. Iugoslavia a preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer.

După ce relevă că întrevederile cu preşedintele guvernului iugoslav, Gemal Biedici, vor avea un caracter de lucru şi vor fi cuprinzătoare, ziarul subliniază că tendinţa ascendentă a devenit o caracteristică deosebită a dezvoltării dinamice a relaţiilor economice iugoslavo-române şi a colaborării reciproce din ultimii ani. Posibilităţile nu sînt încă epuizate, întrucît există o bogăţie de teme bilaterale în privinţa modului în care trebuie să fie realizat progresul următor, arată ziarul.

„În tradiţia relaţiilor iugoslavo-române, care constituie un exemplu remarcabil, un loc de seamă îl ocupă întîlnirile la nivel înalt ale şefilor de stat şi reuniunile şefilor de guvern. În această tradiţie — scrie „Borba" — a existat întotdeauna un schimb de păreri larg şi deschis asupra problemelor actuale de politică externă, ajungîndu-se la exprimarea identităţii sau marii asemănări de păreri şi de poziţii ale celor două ţări. Pacea şi relaţiile democratice constructive din lume sînt un lucru pentru care ambele ţări se pronunţă stăruitor şi consecvent, ceea ce, alături de multe altele, le apropie şi le determină să-şi întărească activitatea pe arena internaţională" — scrie, în încheiere, ziarul „Borba".

Relaţiile de prietenie şi bună vecinătate dintre România şi Iugoslavia

(Urmare din pag. I)

tru extinderea şi diversificarea colaborării reciproce pe cele mai diverse planuri. Se înfăptuiesc cu succes acordurile şi înţelegerile convenite anterior privind promovarea colaborării reciproce pe tărîm economic şi tehnico-ştiinţific, cooperarea în ramuri industriale de mare importanţă pentru cele două ţări. Totodată, se lărgesc schimburile în domeniile cultural, turistic, al micului trafic de călători în zona de frontieră — modalităţi care contribuie la adîncirea cunoaşterii reciproce şi la întărirea prieteniei popoarelor noastre.

Un factor esenţial pentru întreaga evoluţie a relaţiilor frăţeşti româno-iugoslave îl constituie legăturile tovărăşeşti, profund principiale, de colaborare pe baza deplinei egalităţi în drepturi, dintre Partidul Comunist Român şi Uniunea Comuniştilor din Iugoslavia. În spiritul acestor legături se multiplică întîlnirile între activişti ai celor două partide, contactele multilaterale între organizaţiile social-politice şi de masă dintre cele două ţări.

Exprimînd voinţa şi interesele fundamentale de pace ale popoarelor lor, România şi Iugoslavia acţionează neabătut pentru statornicirea în viaţa internaţională a unor relaţii interstatale noi, bazate pe principiile deplinei egalităţi în drepturi, respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, integrităţii teritoriale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, renunţării la forţă şi ameninţarea cu forţa — principii aşezate ferm la baza propriilor lor relaţii şi al căror caracter constructiv se bucură de o tot mai amplă recunoaştere pe plan mondial. Situate în aceeaşi arie geografică, ţările noastre acţionează pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii şi colaborării lipsită de arme nucleare — considerînd că prin aceasta s-ar aduce o contribuţie importantă la realizarea securităţii în întreaga Europă. Cele două ţări militează cu fermitate pentru pregătirea practică neîntîrziată a conferinţei general-europene.

Înscriindu-se în largul context al bunelor relaţii româno-iugoslave, actuala vizită în ţara vecină a tovarăşului Ion Gheorghe Maurer constituie un nou prilej de manifestare a sentimentelor de stimă şi preţuire ce şi le nutresc reciproc popoarele noastre, de trecere în revistă a rezultatelor dobîndite în colaborarea pe diverse planuri, de identificare a noi căi pentru întărirea acestei colaborări, pentru întărirea continuă a prieteniei româno-iugoslave.

Opinia publică din România salută cu adîncă satisfacţie evoluţia fertilă a relaţiilor româno-iugoslave, cu ferma convingere că ele corespund intereselor fundamentale ale ambelor popoare, mersului lor înainte pe calea socialismului şi, totodată, servesc prieteniei şi solidarităţii ţărilor socialiste, coeziunii tuturor forţelor progresiste, democratice şi antiimperialiste, cauzei păcii şi progresului în lume.

• SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

...PLUS AMBIŢIE SPORTIVĂ

Fotbalul nostru în faţa unor confruntări internaţionale importante

Conectaţi la înalta tensiune a olimpiadelor întreceri de la München, era cît pe-aci să nu observăm că — în linişte şi discreţie, profitînd, adică, de iuţeala timpului şi de nebăgarea noastră de seamă — campionatul primei divizii de fotbal şi-a mai consumat o etapă, sau că am şi ajuns în pragul marilor încercări de toamnă la care urmează să fie supuse pe plan internaţional patru dintre teamurile noastre de club şi unsprezecele tricolor.

F.C. Argeş, echipa campioană, se deplasează la Luxemburg — unde la startul în prima sa participare la cupa campionilor europeni printr-o partidă relativ uşoară cu Arris Bonnaweg. Adversarii au fost de fiecare dată stopaţi încă din primul tur al acestei competiţii, ceea ce ne face să pretindem piteştenilor prezenţa în turul al doilea.

U.T.A., fosta noastră campioană, primeşte vizita suedezilor Kindvall şi Wendt — cei mai periculoşi atacanţi de la I.F.K. Nörrköping, o ambasadoare merituoasă a unui fotbal apreciat pe continent. Nu prea sînt în formă arădenii, echipa lor — aceeaşi ca acum un an şi ca acum doi ani — resimte lipsa unui lot mai larg şi a unei infuzii de tineri. Puterea de mobilizare a băieţilor antrenorului Nicolae Dumitrescu i-a dus însă la izbîndă şi în încercări mai grele decît aceasta.

Universitatea-Cluj întîlneşte cel mai puternic dintre adversarii pe care sorţii ni i-au hărăzit pentru primul tur : Levski Spartak din Sofia. „Alb-negrii" noştri — care au greşit plecînd într-un obositor turneu a doua zi după ce şase dintre jucătorii de bază se întorceau extenuaţi de la europenele universitare — au intrat cu o formă îngrijorătoare în noul campionat. Dar, după startul foarte slab, s-au regăsit într-o oarecare măsură duminică. Foarte important este ca studenţii clujeni să creadă în evidentele lor posibilităţi şi în realele lor şanse.

Rapid se găseşte, se pare, în situaţia cea mai dificilă. Mai întîi, s-a întîmplat cu echipa feroviară ceva fără precedent la noi în ţară : în loc să-şi întărească efectivul — pentru că e singura formaţie bucureşteană angrenată într-o competiţie oficială continentală — a pierdut deodată pe doi dintre cei mai buni componenţi ai săi. Apoi, au urmat cele trei partide slabe din campionat — urmare şi a subţierii lotului dar şi a unei pregătiri mai puţin exigente. Dubla confruntare cu ambiţioasa cîştigătoare de cupă a Suediei — Landskrona Boys — poate constitui însă pentru rapidişti un excelent prilej de a-şi strînge rîndurile şi a se relansa.

Echipa naţională însăşi are datoria să-şi asigure încă din această toamnă o zestre de puncte suficientă pentru a putea reuşi, în anul următor, calificarea pentru mondialele de la München. Cursa pentru „Weltmeisterschaft 1974" va începe în 20 septembrie, la Helsinki — unde nu ne putem permite să lăsăm nici măcar un punct, chiar dacă nici la naţională n-am găsit înlocuitor pentru Lupescu, chiar dacă pe Dumitrache încă nu se poate conta şi chiar dacă n-am putut păşi la Craiova peste pragul care s-a numit Austria.

Evident, marile încercări de toamnă nu înseamnă pentru fotbalul nostru numai prezentarea onorabilă la primele manşe ale competiţiilor internaţionale în care ne angrenăm în aceste zile. Pentru echipele de club — de la care aşteptăm să ne mîntuiască de chinoroz obrazul soccerului nostru — important este să promoveze şi în turul al doilea, eventual şi în al treilea, cît pot mai departe. Pentru reprezentativa naţională — de la care aşteptăm să-şi onoreze frumoasa carte de vizită pe care deja o are — importantă este victoria din Finlanda, dar ne sînt la fel de necesare şi punctele din partida următoare a toamnei (cu Albania, tot în preliminarii). Desigur, auspiciile sub care inaugurăm astăzi sezonul fotbalistic internaţional par mai puţin favorabile. Atîtea încercări mai grele — pe care fotbalul nostru le-a depăşit în anii trecuţi — ne-au arătat, însă că lamentările, panica şi enervarea nu aduc nimic bun. Dimpotrivă, calmul şi concentrarea eforturilor, adică munca bazată pe seriozitate şi răspundere, spiritul de echipă — pot conduce la rezultate aparent de neatins. Pentru cei cincizeci de fotbalişti chemaţi să reverbereze ecoul fotbalului nostru pe meridianele Europei, pentru antrenorii lor, care-i îndrumă, responsabilitatea actuală impune totală mobilizare şi dăruire, încredere în forţele proprii şi curaj. Să sperăm că le vor avea pe toate, ca să avem cu toţii o toamnă frumoasă. Pe toate, plus ambiţie sportivă !

Dar, îngrijindu-ne în primă instanţă de meciurile internaţionale care ne aşteaptă, nu se poate să nu acceptăm că responsabilitatea actuală în fotbal înseamnă totodată preocupare continuă şi stăruitoare pentru problemele majore, de fond şi de perspectivă.

Privit în ansamblu — nu doar prin prisma unor rezultate reuşite de naţională şi de o echipă de club sau alta — fotbalul nostru, trebuie să recunoaştem, nu a înregistrat încă salturile calitative necesare şi aşteptate. În ciuda unor progrese — sensibile, dar insuficiente — fotbalul mai are încă de făcut eforturi pentru a se racorda şi el în mod hotărît celorlalte sectoare ale vieţii noastre, pentru a se încorpora total mersului vertiginos al poporului angajat într-o multilaterală operă de prefaceri sociale, prosperitate economică, elevaţie spirituală şi înaltă civilizaţie. În toate punctele cardinale ale acestei discipline sportive se simte nevoia îmbunătăţirilor. Lărgirea continuă a activităţilor cu copiii, restructurarea întregului sistem competiţional al juniorilor, consolidarea cluburilor de fotbal (care astăzi nu se deosebesc cu nimic de celelalte cluburi), alcătuirea unui lot naţional cu cei mai buni tineri care nu depăşesc vîrsta de 21 ani (juveniştii care se cam pierd între lotul de juniori şi cel de 23 ani), reanalizarea ansamblului de măsuri pentru îmbunătăţirea în perspectivă a mişcării fotbalistice, urmărirea modului în care se aplică în fotbal legea sportului (lege care şi aici şi în alte discipline sportive este aplicată deseori după curioase interpretări personale) — iată cîteva dintre problemele de stringentă actualitate şi maximă importanţă pe care comitetul federal ar trebui să le abordeze şi să le analizeze pentru a stabili măsurile eficiente cuvenite.

Se înţelege însă că direcţiile de dezvoltare şi perfecţionare în fotbalul nostru — direcţii abia conturate de aceste opinii fără pretenţii de exhaustivitate — sînt mult mai bine cunoscute de către fotbaliştii înşişi, de către antrenorii şi îndrumătorii lor. Ceea ce înseamnă că putem — şi trebuie — să acţionăm.

G. MITROI

• Staţiile noastre de radio vor transmite astăzi alternativ, în jurul orei 17, pe programul I, reprizele secunde ale meciurilor de fotbal U.T. Arad—Norrköping (Suedia) şi Universitatea Cluj—Levski Spartak Sofia. Tot pe programul I, se vor transmite alternativ seara, din jurul orei 20.30, aspecte de la meciurile Rapid—Landskrona şi Arris Bonaweg Luxemburg—F.C. Argeş.

Televiziunea transmite în direct meciul de la Cluj şi repriza secundă a meciului de la Bucureşti.

viaţa internaţională

PE FRONTURILE DE LUPTĂ DIN INDOCHINA

VIETNAMUL DE SUD

Puternice atacuri ale forţelor patriotice

100 de avioane şi elicoptere americane şi saigoneze distruse la baza Bien Hoa

VIETNAMUL DE SUD 12 (Agerpres). — Aproape 100 de avioane şi elicoptere americane şi saigoneze au fost distruse ori avariate în cursul unei acţiuni a forţelor patriotice sud-vietnameze împotriva marii baze de la Bien Hoa, situată la numai 30 km de Saigon. Ştirea a fost difuzată de agenţia France Presse, care se referă la surse militare din Saigon.

De asemenea, forţele patriotice au respins cu un puternic tir de artilerie o tentativă a unităţilor de infanterie marină ale armatei saigoneze de a pătrunde în cetatea Quang Tri, deţinută de la 1 mai de patrioţi. După cum relatează agenţia France Presse, asupra poziţiilor saigoneze din partea de sud-vest a oraşului au fost lansate peste 1 800 de obuze. Unităţile saigoneze au primit sprijinul aviaţiei americane, care a supus oraşul unui puternic bombardament. Din totalul de 22 de raiduri efectuate de bombardierele „B—52" în noaptea de luni spre marţi deasupra Vietnamului de sud, peste jumătate au avut misiunea de a susţine operaţiunea trupelor marionetă la Quang Tri, care s-a soldat, totuşi, cu un eşec.

Pe de altă parte, ciocniri violente s-au produs marţi între unităţi ale armatei populare de eliberare din Vietnamul de sud şi trupele inamice în provincia sud-vietnameză Quang Tin, în apropierea oraşului Thien Phuoc, situat la sud de Da Nang, şi controlat de patrioţi de la sfîrşitul săptămînii precedente. În provincia Can Tho, din Delta Mekongului, patrioţii au atacat o coloană motorizată a inamicului, distrugînd mai multe autocisterne.

În ultimele zile, forţele patriotice sud-vietnameze şi-au intensificat operaţiunile în zona şoselei strategice nr. 4, în sud de Saigon, principala rută care leagă capitala sud-vietnameză de Delta Mekongului. Transporturile militare şi punctele fortificate ale inamicului de pe această şosea au fost supuse permanent atacurilor patrioţilor.

Bombardamente ale S.U.A. asupra R.D. Vietnam

HANOI 12 (Agerpres). — După cum informează agenţia V.N.A., la 11 septembrie, avioane americane au bombardat diferite cartiere ale oraşului Hanoi şi portul Haifong, precum şi numeroase alte localităţi din mai multe provincii ale R.D. Vietnam. În aceeaşi zi, nave de război ale S.U.A. au deschis focul asupra unor sate situate pe litoralul provinciilor Ha Tinh şi Quang Binh, provocînd pierderi de vieţi omeneşti şi pagube materiale importante.

Într-o declaraţie dată publicităţii la 12 septembrie, un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a condamnat sever aceste acte de război şi a cerut administraţiei S.U.A. să pună capăt bombardamentelor asupra R.D. Vietnam, minării şi blocadei porturilor ei, tuturor actelor care încalcă suveranitatea şi securitatea Republicii Democrate Vietnam.

CAMBODGIA

Patrioţii controlează aproape întregul teritoriu dintre fluviul Mekong şi frontiera cu Vietnamul de sud

PNOM PENH 12 (Agerpres). — Patrioţii cambodgieni au atacat, marţi, poziţii fortificate ale trupelor lonnoliste pe malul estic al Mekongului, în locul unde fluviul este traversat de şoseaua strategică nr. 1. După cum relatează agenţia France Presse, patrioţii khmeri controlează acum aproape în întregime teritoriul dintre fluviul Mekong şi frontiera cu Vietnamul de sud. Garnizoanele lonnoliste care apărau aceste poziţii se află în încercuire.

Comandamentul militar de la Pnom Penh a anunţat, pe de altă parte, că la sfîrşitul săptămînii trecute patrioţii khmeri au lansat un atac cu tancuri asupra unor poziţii inamice la 16 kilometri distanţă de capitala ţării, provocînd pierderi în rîndurile trupelor lonnoliste, care se ridică la peste 500 de oameni. Un întreg batalion al trupelor de la Pnom Penh a dispărut cu cîteva zile în urmă, în timpul unei retrageri pe şoseaua nr. 1, sub presiunea atacurilor patrioţilor.

CONTACTE ÎNTRE NORDUL ŞI SUDUL COREEI

Continuarea convorbirilor dintre delegaţiile societăţilor de Cruce Roşie

SEUL 12 (Agerpres). — După cum relatează agenţia A.C.T.C., la Seul a sosit delegaţia Societăţii de Cruce Roşie din R.P.D. Coreeană, care va participa, în capitala Coreei de sud, la continuarea convorbirilor prin-zise între delegaţiile de Cruce Roşie din R.P.D. Coreeană şi Coreea de sud.

Cu privire la schimburile de sportivi

PHENIAN 12 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia A.C.T.C., O Hyeun Ju, preşedintele Comitetului pentru educaţie fizică, preşedintele Comitetului olimpic al R.P.D Coreene, şi Kin Tai Sou, preşedintele Asociaţiei sportive şi al Comitetului olimpic din Coreea de sud, au făcut la München un schimb de păreri în legătură cu schimburile de sportivi între nordul şi sudul Coreei.

Cu acest prilej, s-a stabilit ca la Phenian şi Seul să aibă loc ulterior convorbiri în problema respectivă.

Reuniunea ministerială a C.E.E.

ROMA 12 (Agerpres). — După două zile de dezbateri, miniştrii economiei şi finanţelor din cele 10 ţări membre ale viitoarei Pieţe comune lărgite, întruniţi la Roma, au adoptat o rezoluţie privind *crearea unui fond de cooperare monetară al C.E.E.*

Comentînd rezultatele reuniunii de la Roma, agenţia France Presse relevă că adoptarea hotărîrii privind crearea unui fond de cooperare monetară constituie un pas în direcţia realizării mult controversatei uniuni economice şi monetare a C.E.E.

Demersuri ale premierului britanic în problema Irlandei de Nord

LONDRA 12. — Corespondentul Agerpres, N. Ploşcanu, transmite: Marţi după-amiază a avut loc întîlnirea primului ministru Edward Heath cu şase reprezentanţi ai Partidului social-democrat şi laburist din Irlanda de Nord, principala organizaţie a populaţiei catolice din această provincie a Marii Britanii. La convorbiri a participat şi secretarul de stat pentru Irlanda de Nord, William Whitelaw.

Tema de bază a problemelor ridicate de cei şase interlocutori ai primului ministru a fost internarea fără judecată — o practică introdusă în provincie de fostul guvern nord-irlandez. După cum se ştie, ca urmare a acestei hotărîri, în prezent, în lagărul Long Kesh se află deţinute 240 de persoane. Potrivit informaţiilor provenind din cercurile oficiale, la întrebarea dacă internarea va lua sfîrşit imediat nu s-a primit un răspuns afirmativ din partea şefului guvernului britanic. În aceste condiţii — opinează observatorii de aici — este greu de precizat în ce măsură reprezentanţii organizaţiei politice a populaţiei catolice se vor arăta dispuşi să fie prezenţi la conferinţa convocată pentru 25—27 septembrie, la care urmează să se discute problemele privind viitorul acestei provincii, cu participarea tuturor părţilor interesate.

★

BELFAST 12 (Agerpres). — Organizaţiile protestante nord-irlandeze: Asociaţia pentru apărarea Ulsterului (U.D.A.), Asociaţia muncitorilor loialişti (L.A.W.) şi Mişcarea Vangard (V.M.) au anunţat că au format un Front loialist unit (U.L.F.), sub conducerea lui William Craig, fost ministru de interne în ultimul guvern al Irlandei de Nord, înaintea impunerii administrării directe de către guvernul de la Londra. Scopul noului front, declară liderii grupărilor componente, este de a constitui o forţă politică şi militară capabilă să inoculeasă Partidul unionist, partidul guvernamental tradiţional în Irlanda de Nord, condus de fostul premier Brian Faulkner, şi să restabilească instituţiile de stat ale provinciei.

Preşedintele H. Boumediene a primit delegaţia guvernamentală română

ALGER 12 — Corespondentul Agerpres, C. Benga, transmite: Preşedintele Consiliului Revoluţiei, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Algeriene Democratice şi Populare, Houari Boumediene, a primit, marţi dimineaţa, delegaţia guvernamentală a Republicii Socialiste România condusă de tovarăşul Ion Pătan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul comerţului exterior.

Cu acest prilej, între şeful statului algerian şi delegaţia română a avut loc o convorbire cu privire la relaţiile prieteneşti şi de colaborare dintre cele două ţări şi cu privire la alte probleme de interes comun.

La primire, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, a fost de faţă Ştefan Mihai, ambasadorul Republicii Socialiste România la Alger.

★

Delegaţia guvernamentală română, condusă de tovarăşul Ion Pătan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul comerţului exterior al României, care, la invitaţia ministrului comerţului al Algeriei, Layachi Yaker, a efectuat o vizită oficială în Algeria, a părăsit marţi Algerul.

Pe aeroportul Dar El Beida, delegaţia română a fost salutată de ministrul Layachi Yaker, de funcţionari superiori ai Ministerului algerian al Comerţului. A fost prezent Ştefan Mihai, ambasadorul României la Alger.

Sosirea la Roma

La 12 septembrie, a sosit la Roma, venind de la Alger, Ion Pătan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, ministrul comerţului exterior, care va avea o serie de convorbiri cu miniştri şi reprezentanţi ai economiei italiene.

ORIENTUL APROPIAT

PREGĂTIRI ÎN VEDEREA CONVOCĂRII UNEI REUNIUNI ARABE LA NIVEL ÎNALT

CAIRO 12 (Agerpres). — Comisia politică a Consiliului Ligii Arabe a hotărît să înfiinţeze un comitet cuprinzînd miniştrii afacerilor externe şi ai apărării din zece state arabe, precum şi reprezentantul Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei, care să examineze problema convocării unei reuniuni arabe la nivel înalt — relatează agenţia M.E.N.

Întîlnirea la nivel înalt a ţărilor arabe urmează să fie convocată de secretarul general al Ligii după ce guvernele acestor state vor aproba recomandările cuprinse în documentul pe care îl va întocmi comitetul celor zece state format din: Maroc, Iordania, Algeria, Tunisia, Arabia Saudită, Siria, Irak, Kuweit, Libia şi Egipt.

Delegaţia Kuweitului şi-a exprimat dorinţa de a găzdui reuniunea la nivel înalt.

★

Preşedintele Republicii Arabe Egipt, Anwar Sadat, a avut, luni, o întîlnire cu miniştrii de externe ai ţărilor membre ale Ligii Arabe, care participă la reuniunea de la Cairo a Consiliului Ministerial al organizaţiei — a anunţat postul de radio Cairo. Au fost abordate probleme privind situaţia actuală din regiune. Preşedintele Sadat a înmînat miniştrilor de externe mesaje pentru şefii de stat ai ţărilor respective, menţionează postul de radio egiptean.

„Ţările Europei occidentale sînt interesate în convocarea conferinţei general-europene"

— declară şeful diplomaţiei italiene

ROMA 12 (Agerpres). — Cu prilejul desfăşurării, la Roma, a reuniunii miniştrilor de externe din ţările membre ale Uniunii Europei Occidentale (cele şase ţări membre ale C.E.E. plus Marea Britanie), a avut loc o conferinţă de presă, în cadrul căreia a luat cuvîntul şeful diplomaţiei italiene, Giuseppe Medici. El a subliniat că ţările membre ale U.E.O. sînt interesate în convocarea conferinţei general-europene pentru securitate şi cooperare.

În cadrul întîlnirii au fost abordate probleme ale situaţiei din Europa, precum şi posibilităţile extinderii în continuare a relaţiilor dintre Est şi Vest. Au fost exprimate opinii în favoarea pregătirii minuţioase a conferinţei general-europene şi, în această ordine de idei, s-a analizat posibilitatea ţinerii unei reuniuni pregătitoare la Helsinki.

ROMA

Întîlnire a tovarăşului Gheorghe Pană cu membri ai conducerii P.C.I.

ROMA 12 — Corespondentul Agerpres, N. Puicea, transmite: La sediul Comitetului Central al Partidului Comunist Italian a avut loc la 11 septembrie o întîlnire a tovarăşului Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., cu tovarăşii Paolo Bufalini, membru al Biroului Politic şi al direcţiunii P.C.I., Sergio Segre, membru al C.C. al P.C.I., şeful secţiei externe a C.C. al P.C.I., şi Rodolfo Mechini, membru al Secretariatului şi al C.C. al partidului. Cu acest prilej s-a făcut un schimb de păreri asupra dezvoltării în continuare a relaţiilor dintre cele două partide, asupra unor probleme ale mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale.

Întîlnirea s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, tovărăşească.

S.U.A.

Vizita delegaţiei de preşedinţi ai consiliilor populare din România

WASHINGTON 12 — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: Delegaţia de preşedinţi ai consiliilor populare condusă de Gheorghe Cioară, preşedintele Consiliului popular al municipiului Bucureşti, aflată într-o vizită în Statele Unite, a fost primită luni de secretarul de stat interimar, Alexis Johnson, şi de asistentul secretarului de stat pentru problemele europene, Walter Stoessel.

Cu acest prilej au fost evocate schimbul de vizite şi convorbirile avute de preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, cu preşedintele Statelor Unite, Richard Nixon, la Bucureşti şi Washington, precum şi contribuţia adusă de aceste vizite la dezvoltarea relaţiilor dintre cele două ţări şi popoare. Totodată, a fost subliniată importanţa contactelor la toate nivelurile, inclusiv al administraţiilor locale, pentru cunoaşterea reciprocă, pentru dezvoltarea relaţiilor economice, culturale şi ştiinţifice, pentru apropierea dintre cele două popoare.

La amiază, asistentul secretarului de stat pentru problemele europene, Walter Stoessel, a oferit în saloanele Departamentului de Stat un dejun în cinstea delegaţiei române, la care au participat, de asemenea, Corneliu Bogdan, ambasadorul României la Washington, funcţionari superiori ai administraţiei americane.

ZIUA ROMÂNIEI LA TÎRGUL DE LA IZMIR

La Tîrgul Internaţional de la Izmir a fost organizată, la 11 septembrie, Ziua României. Pavilionul ţării noastre a fost vizitat cu acest prilej de reprezentanţi ai unor instituţii centrale din Turcia, conducători ai organelor locale, numeroşi oameni de afaceri, reprezentanţi ai unor firme turceşti şi străine, de un numeros public, care au apreciat calitatea exponatelor, multe dintre ele produse ale industriei constructoare de maşini.

★

NICOSIA 12 (Agerpres). — Ambasada României în Cipru a organizat în Nicosia o expoziţie de carte românească, în cadrul manifestărilor consacrate Anului internaţional al cărţii. Au fost prezentate circa 300 titluri de cărţi din domeniile literaturii social-politice, beletristice, ştiinţifice şi tehnice.

EXPOZIŢIA „RATIO '72"

BERLIN 12 — Corespondentul nostru, Şt. Deju, transmite: Pe terenul expoziţiei de la Leipzig-Markkleeberg a fost deschisă expoziţia comercială „Ratio '72" a R. D. Germane, la care participă şi România. Expoziţia prezintă aspecte din domeniul raţionalizării comerţului interior, prilejuind şi un schimb de experienţă privind buna servire a populaţiei. Printre oaspeţii prezenţi la deschiderea expoziţiei s-a aflat Nicolae Bozdog, ministrul comerţului interior al României.

★

Între 9 şi 12 septembrie s-a desfăşurat la Linz al 15-lea Congres internaţional de medicină profilactică şi igienă socială. Congresul a fost preşedat de prof. dr. Ana Aslan, directorul Institutului de geriatrie din Bucureşti, care a prezentat şi referatul principal.

agenţiile de presă transmit:

Liu En-lai, preşedintele Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Liao Cen-cin, preşedintele Asociaţiei de prietenie China—Japonia, şi Liu Si-uen, membru al conducerii Memorandumului comercial chino-japonez, au primit, marţi, la Pekin, un grup de reprezentanţi ai conducerii Memorandumului comercial japono-chinez, în frunte cu Yoshimi Furui, cu care au avut o convorbire prietenească — anunţă agenţia China Nouă.

Kim Ir Sen, preşedintele Cabinetului de Miniştri al R.P.D. Coreene — informează agenţia A.C.T.C. — a primit o delegaţie a Adunării prefecturii japoneze Osaka, condusă de Tokuo Nishikawa, preşedintele adunării, cu care a avut o convorbire. De asemenea, Kim Ir Sen a primit delegaţia grupului parlamentar al Finlandei, în frunte cu Veikko Rytkonen, membru al Parlamentului, care face o vizită în R.P.D. Coreeană.

O întîlnire a reprezentanţilor militari ai Indiei şi Pakistanului în problema determinării liniei de control în Jammu şi Kaşmir a avut loc luni, în localitatea Wagah, din Pakistan.

H. Kissinger la Moscova. Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a oferit, marţi, un dejun în cinstea lui Henry Kissinger, consilier special al preşedintelui S.U.A. pentru problemele securităţii naţionale, informează agenţia TASS. Henry Kissinger se află la Moscova de la 10 septembrie, în conformitate cu înţelegerea intervenită anterior privind examinarea problemelor care prezintă interes pentru Uniunea Sovietică şi pentru S.U.A.

La Kinshasa a avut loc, marţi 12 septembrie, o întîlnire între preşedintele Republicii Zair, Mobutu Sese Seko, şi preşedintele Republicii Populare Congo, Marien N'Gouabi. Comunicatul dat publicităţii la încheierea convorbirilor subliniază că în centrul atenţiei s-au aflat problemele privind transpunerea în practică a acordului de normalizare a relaţiilor dintre Republica Zair şi Republica Populară Congo.

„Namoka-kai" este noua grupare politică condusă direct de premierul japonez, Kakuei Tanaka, constituită în cadrul Partidului liberal-democrat de guvernămînt din Japonia. Gruparea cuprinde 42 de membri ai Camerei Reprezentanţilor şi 12 membri ai Camerei Consilierilor, fiind a treia ca mărime din cadrul P.L.D., după cele conduse de fostul ministru de externe Takeo Fukuda şi de actualul ministru de externe, Masayoshi Ohira.

Guvernul austriac a propus Organizaţiei Naţiunilor Unite ca Viena să devină sediul Secretariatului O.N.U. pentru protecţia mediului înconjurător. În capitala Austriei îşi au stabilite, deja, sediile Agenţia internaţională pentru Energia Atomică (A.I.E.A.) şi Organizaţia Naţiunilor Unite pentru Dezvoltarea Industrială (O.N.U.D.I.).

Consiliul Apărării al Ugandei a hotărît, în cadrul unei reuniuni conduse de preşedintele Idi Amin, expulzarea misiunii militare britanice însărcinate cu antrenarea forţelor armate ugandeze. Potrivit unui purtător de cuvînt al guvernului ugandez, membrii misiunii britanice vor trebui să părăsească ţara pînă la 15 septembrie.

Acţiuni greviste în Spania. Peste 5 000 de salariaţi de la uzina de automobile „Citroen Hispania", din oraşul Vigo, au participat, luni, la o grevă de protest împotriva concedierii unor colegi de muncă. Mai multe sute de grevişti au manifestat pe străzile centrale ale oraşului. În semn de solidaritate cu cei concediaţi, au declarat grevă şi muncitorii de la şantierele navale „Barcerras Hermanos" şi de la fabrica de încălţăminte „Reyman".

Convorbiri la nivel înalt algeriano-cameruneze. Preşedintele Camerunului, Ahmadou Ahidjo, şi-a încheiat vizita oficială în Algeria, efectuată la invitaţia preşedintelui Houari Boumediene. În cadrul dialogului, au fost abordate probleme ale cooperării şi relaţiilor bilaterale. Cei doi şefi de stat au subliniat necesitatea intensificării eforturilor pentru eliberarea deplină a continentului african de ultimele rămăşiţe ale dominaţiei coloniale şi de asuprirea rasistă.

Gabonul a anunţat că a hotărît să-şi extindă limita apelor teritoriale la 100 mile marine — informează agenţia U.P.I. În scrisoarea adresată lui Kurt Waldheim, secretar general al O.N.U., guvernul gabonez cere ca această hotărîre să fie adusă la cunoştinţa ţărilor membre ale organizaţiei. Limita anterioară a apelor teritoriale ale acestei ţări vest-africane era de 30 de mile marine.

Conferinţa regională a Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii pentru ţările din zona Mediteranei orientale şi-a deschis lucrările la Amman. Participă delegaţii din 18 state, precum şi din partea Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru Alimentaţie şi Agricultură (F.A.O.), Programului Naţiunilor Unite pentru Dezvoltare (P.N.U.D.) şi a Fondului O.N.U. pentru copii (U.N.I.C.E.F.). Cuvîntul inaugural a fost rostit de primul ministru iordanian, Ahmed al Lawzi.

Şahinşahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, a inaugurat fabrica de maşini-unelte construită în oraşul Tabriz în colaborare cu specialişti din Cehoslovacia. La ceremonie a luat parte Jan Gregor, vicepreşedinte al guvernului federal al R.S. Cehoslovace.

Comisia mixtă de cooperare economică iugoslavo-iraniană s-a întrunit, la Teheran, în cea de-a 4-a sesiune. Luni, primul ministru al Iranului, Amir Abbas Hoveida, a primit delegaţia iugoslavă, condusă de Ivo Jerkici, membru al Consiliului Executiv Federal, care participă la lucrările sesiunii. Agenţia Taniug remarcă extinderea, în ultimii ani, a relaţiilor pe multiple planuri între Iugoslavia şi Iran.

În cadrul colaborării sovieto-vest-germane în domeniul tehnicii de calcul, la Moscova se desfăşoară lucrările sesiunii grupului de colaborare între Comitetul de Stat pentru Ştiinţă şi Tehnică al U.R.S.S. şi Concernul vest-german „Siemens". S-a stabilit, între altele, realizarea unui sistem de comandă numerică pentru maşini-unelte de aşchiat şi un schimb de experienţă între cele două părţi.

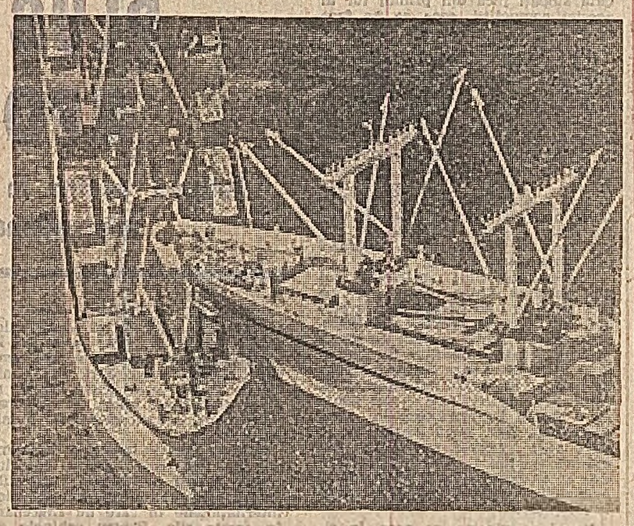

În faţa coastelor atlantice ale S.U.A., cargoul american „C. E. Dant" s-a ciocnit cu cargoul liberian „Aegacanan Sea". După cum transmit agenţiile de presă, în momentul ciocnirii, în regiune era o ceaţă densă, care a redus mult vizibilitatea

O INIŢIATIVĂ CONSTRUCTIVĂ ÎN SPRIJINUL REGLEMENTĂRII POLITICE A PROBLEMEI VIETNAMEZE

În legătură cu Declaraţia Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de sud

După cum a informat ziarul nostru de ieri, Guvernul Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud a dat publicităţii o declaraţie în care se aduc importante precizări poziţiei sale privind căile stabilirii păcii pe pămîntul vietnamez. Aceasta reprezintă o nouă iniţiativă valoroasă pe făgaşul preocupărilor pentru reglementarea paşnică a problemei vietnameze.

Desfăşurarea evenimentelor a demonstrat cu prisosinţă că prin agresiunea lor în Vietnam, S.U.A. nu şi-au atins scopurile urmărite, poporul vietnamez, celelalte popoare din Indochina nepitind fi ingenuncheate. Este evident că escaladarea şi extinderea acţiunilor agresive nu reprezintă o soluţie, modalitatea realistă pentru a se pune capăt conflictului fiind reglementarea politică, prin tratative. În ultimii ani, Republica Democrată Vietnam şi Guvernul Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud au prezentat în repetate rînduri propuneri, care oferă o cale raţională de soluţionare a conflictului, pe singura bază posibilă: respectarea deplină a dreptului sacru al poporului vietnamez de a-şi hotărî singur destinele. Cu toate acestea, tratativele de la Paris n-au făcut progresele aşteptate, ca urmare a poziţiilor pe care s-a situat, într-o serie de privinţe partea americano-saigoneză.

O controversă principală priveşte — după cum se ştie — aspectul politic, mai precis viitorul administraţiei din Vietnamul de sud; S.U.A. urmărind, prin poziţia lor, să asigure supravieţuirea regimului de marioneta de la Saigon. După cum se ştie, propunerile în şapte puncte ale G.R.P. al Republicii Vietnamului de Sud preconizau crearea unui guvern de uniune naţională în vederea organizării alegerilor, care să ducă la stabilirea unui guvern definitiv.

Prin noua iniţiativă, Guvernul Revoluţionar Provizoriu dezvoltă şi dă un caracter mai concret concepţiei sale cu privire la guvernul de uniune naţională. El se declară gata să accepte un guvern provizoriu de uniune naţională care să nu fie dominat de nici una dintre cele două grupări antagoniste. În abordarea acestei probleme, G.R.P. porneşte de la situaţia reală din Vietnamul de sud, unde în prezent există două administraţii şi două armate, precum şi alte forţe politice. Este de la sine înţeles că în aceste condiţii, unitatea naţională — cerinţă imperioasă pentru soluţionarea problemei interne a Vietnamului de sud — nu se poate obţine decît pe baza egalităţii, respectului reciproc şi neclimădării reciproce, garantîndu-se populaţiei exerciţiul libertăţilor democratice. Acestea sînt principii esenţiale care oferă cheia reglementării politice a problemei interne vietnameze. În concordanţă cu ele, se preconizează ca guvernul de uniune naţională, care ar urma să asigure rezolvarea treburilor ţării în perioada de tranziţie, să aibă trei componente egale, corespunzător configuraţiei politice sud-vietnameze. La aceasta s-ar ajunge prin faptul că G.R.P. al Republicii Vietnamului de Sud şi administraţia de la Saigon, fără Nguyen Van Thieu, îşi vor numi fiecare reprezentanţii săi; iar la desemnarea reprezentanţilor celui de-al treilea grup de forţe s-ar ajunge prin consultări. În felul acesta, s-ar obţine ca guvernul de uniune naţională să nu fie dominat de nici una din cele două grupări antagoniste — ceea ce constituie, desigur, o premisă importantă a existenţei şi eficacităţii lui. Totodată, aceasta ar crea condiţiile de obiectivitate pentru a se ajunge la alegeri cu adevărat libere şi democratice.

Noua propunere a G.R.P. este astfel menită să scoată negocierile de la Paris din impasul actual, să dea un nou imbold în examinarea modalităţilor practice de a se ajunge la restabilirea păcii în Vietnam. Tocmai de aceea noua propunere a fost primită favorabil de opinia publică iubitoare de pace. Propunerea este interesantă şi ar putea face obiectul unui examen mai profund cu partea adversă — a transmis agenţia France Presse. Este, desigur, de aşteptat ca Statele Unite să vină în întîmpinarea acestei noi propuneri, să acţioneze de o manieră constructivă, astfel încît să se asigure progresul negocierilor.

Deplin solidară cu cauza dreaptă a poporului vietnamez, România se pronunţă în permanenţă pentru încetarea de îndată a agresiunii Statelor Unite, pentru retragerea totală a trupelor americane, încetarea bombardamentelor şi celorlalte acţiuni militare, astfel ca poporul Vietnamului şi celelalte popoare din peninsula Indochina să-şi soluţioneze problemele interne, fără nici un amestec din afară. Salutînd eforturile pentru reglementarea paşnică a problemei vietnameze, ţara noastră şi-a exprimat în repetate rînduri sprijinul pentru propunerile G.R.P. al Republicii Vietnamului de Sud — care întrunesc adeziunea deplină a R.D. Vietnam — considerînd că ele oferă o bază realistă pentru desfăşurarea cu succes a negocierilor în problema vietnameză. În acest spirit, se poate aprecia că noua iniţiativă va impulsiona negocierile, le va face să progreseze şi să ducă la rezultate pozitive. Opinia publică din ţara noastră, România socialistă şi-au exprimat nu o dată convingerea că, dîndu-se dovadă de realism şi bunăvoinţă, la tratativele de la Paris se poate ajunge la o soluţie care să corespundă intereselor legitime ale poporului vietnamez, cauzei păcii şi colaborării internaţionale.

Al. C.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii, Tel. 17 00 10, 17 00 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi diferitorii din întreprinderi şi instituţii. Pentru străinătate, abonamente prin „ROMPRESFILATELIA", Bucureşti — Calea Griviţei nr. 64—66, P.O.B. — Box 2001. Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 300